

ಒಂಕುರನ ಗುಲಿಮೆ

ನಿಲ ೨ ಅಲತ ಸ್ತನಾ

ಯಂಗಳಪುರುಷ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ : ೨೫೦

ಉಂಗುರದ ಗುಲಾಮ

ಎಸ್. ಪಿ. ಅಜಿತ್‌ಪ್ರಸಾದ್,

ಪ್ರಕಾಶನ :

ಯಂಗಳಪುರುಷ ಪ್ರಕಟಣಾಲಯ,
ಕನ್ನಿಂಗ್‌ಹಿ - ೫೭೪ ೦೫೦, ದ. ಕ.

1 9 8 9

UNGURA-DA-GULAMA - A Short Novel
written by S. P. Ajith Prasad. Lecturer and Head
of the Dept. in Kannada, Sri Dhavala College.
Moodbidri - 574 227 D. K.

1989 - 1,000

© AUTHOR

Price : Rs. 10-00

ವಿನ್ಯಾಸ ಮತ್ತು ಕಲೆ : ವೇಣು.

Printers & Publisher

Yugapurusha Mudranalaya
Kinnigoli-574 150, D. K.

ಪ್ರಕಾಶಕರ ಮಾತು

'ವಹಿ, ಸರ್ವಂ ವಿಜಾನಾತಿ' ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಲ್ಲವನೂ ಯಾರೊಬ್ಬನೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೂ ತಿಳಿಯುವ ಬಲ ಹಂಬಲ ಹಾಗೂ ಹಿರಿ ಹಂವ್ಯಸ್ಸು ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಇನ್ನಷ್ಟು ವ್ಯತ್ಯಾಸ, ಬಲವನಾಗಬೇಕೆಂಬ ತಿಳಿಯಾಸೆಗೆ ಸದವಕಾಶ ಎಲ್ಲದಿಲ್ಲ.

ಪ್ರಕೃತದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದಾಗ ಒಮ್ಮೆ ಪದವೀಧರರೂ ಇಲ್ಲ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಪದವಿದಾರರೂ ಎನಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿರ ವಾತ್ಮ ವೋಟಿ ವೊದಲೂ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ ವಾತ್ಮ ತಿಳಿಯಲಿಕ್ಕಿದೆಯೆಂಬ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವುದು. ಅದರಲ್ಲೂ ಪ್ರಮುಖ ಸಂಸ್ಥೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ಸೇವಾವಕಾಶ ಲಭಿಸಿತೋ ಆಗ ಹೆಚ್ಚಿನವರೂ ಗೃಹಾಂತರವ ಪ್ರಥಮ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯದ ಕೆಲಸವೆಂದರೆ ಈ ಅಧ್ಯಯನ- ಅಧ್ಯಯನವಸಾಯ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗೆ ತಿಲಾಂಜಲಿಯನ್ನೀಯುವುದು.

ಈ ವಸ್ತುತ್ವಕ್ಕೆ ಅಪವಾದವೆಂದು ತ್ರೀ ಅಜಿತ ಪ್ರಸಾದರಂತಹ ಉತ್ಸಾಹಿ ನವಯಂವಕ ಲೇಖಕರಿಂದಾಗಿ ನಿರಾಶೆಯಲ್ಲೂ ಸದಾಶೆಯ ಹೊಂದೆಳಗು ತಿಳಿ ತಿಳಿವನ್ನು ಹಾರೈಸುವವರಿಗೆ ಹೊರಂಪು ನೀಡುತ್ತವೆ.

ಶ್ರೀ ಅಜಿತ ಪ್ರಸಾದರ ಈ ದಿಶೆಯ ಉಲ್ಲಾಸ, ಉತ್ಸಾಹ ಇನ್ನಷ್ಟು ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಸಂವರ್ಧಿಸಲಿ. "ಕವಲಗಳೂ" ಕಾದಂಬರಿಯಿಂದ ಓದೂಗರ ವಂಚೂಗೆಯ ವಂಚೂಗಳಿಸಿರುವ ಶ್ರೀಯೋತರ ಈ "ಉಂಗೂರದ ಗೂಲಾವು" ವ್ಯತ್ಯಾಸ ವಾಚಕರಿಗೆ ಸ್ಪೂರ್ತಿಪ್ರದವಾಗಲಿ, ಈ ಸತ್ಯತೆಯ ಪ್ರಕಟಣೆಯ ದಿಶೆಯ ಸದವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿದ ಶ್ರೀ ಅಜಿತ ಪ್ರಸಾದರಿಗೆ ವ್ಯತ್ಯಾ ಅಂದವಾಗಿ ಮಂದಿಸಿದ ಯೋಗವುರೂಪದ ಬಳಗದವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ವಂಚಿಪುಟದ ಮೆರೂದಿಗೆ ಕಳಿ ನೀಡಿಗೂ ಕಲಾವಿದ ಶ್ರೀ ವೇಣು ಅವರಿಗೆ ಅಂತೆಯೇ ಈ ಮಂಚಿಪುಟವನ್ನು ಅಚ್ಚು ಕಟ್ಟಾಗಿ ಅಚ್ಚು ಮಾಡಿದ ಮಂಗಳೂ ರಿನ ಶಾರದಾ ಪ್ರೆಸ್ಸಿನವರಿಗೂ ಹೃತ್ಯೂರ್ವಕ ಕೃತ್ಯೂತಗಳೂ.

7-4-1989,
ಕನ್ನಿ ಗೋಳಿ

ಕೊ. ಅ. ಉಡುಪ
ಸಂಪಾದಕ/ಪ್ರಕಾಶಕ

ಡಾ. ನಾ. ವೊಗಸಾಲೆ

ಡಾ. ಕೆ. ಎ. ಸಾರಾಯಣ್

ದಂಡವ್ವ

ವೇಣುಗೋಪಾಲ್

ಸುಗದೀಶ್

ಟಿ. ಗೋವಿಂದ ರಾಜು

ಕೆ. ಅ. ಉಡುಪ

ಉದಯಕುಮಾರ್ ಇರ್ವತ್ತೂರು

ಧನಂಜಯ

ಕು. ರಾಜಶ್ರೀ

ಮತ್ತು

'ಕವಲಂಗಳೂ' ಕೃತಿ ಕಂಡಿತಾದಿ ಪತ್ರ ಬರೆದ ಹಿಕ್ಕಪಿಗಳಿಗೆ

ಹಾಗೂ ವಿಮರ್ಶಿಸಿದ ವಿವಿಧ ಪತ್ರಿಕೆಗಳ

ಸಂಪಾದಕರೂ ಮತ್ತು ವಿಮರ್ಶಕರಿಗೆ

—ಈ ಕೃತಿ ಬೆಳಕು ಕಾಣುತ್ತಿರುವ ಸಂದರ್ಭವು
ಆತ್ಮೀಯ ನೆನಕೆಗಳು.

ಡಾ|| ನಾ. ಮೊಗಸಾಲೆಯವರ ಕೊಂಡು ಪತ್ರ.

ಪ್ರೀತಿಯ ಅಜಿತ್‌ಪ್ರಸಾದ್,

ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕೈದು ವರುಷಗಳ ಹಿಂದಿನ ಮಾತು, ನಾನು ಮೂಡಬಿದಿರೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವೊಂದರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಭಾಷಣ ಕಾರನಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದೆ. ಸುಮಾರುಭ ಮಂದಿದ ಮೇಲೆ ನೀವಾದಿಯೇ ನಾನಿದ್ದಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಸ್ವಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಾನು ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚಿಸಲು ಬಯಸಿದಿರಿ. ಮಿಷಿಯಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆ ಒಂದರ್ಥ ಗಂಟೆ ಕಳೆದ ನೆನಪು. ನಿವೇಗಾಗ ಮೂಡಬಿದಿರ ಹೊಸಪ್ಪಳ, ಹಾರೇ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕ ವೃತ್ತಿಯೂ ಕೂಡಾ, ನಿಮ್ಮ ಲವಲವಿಕೆ, ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸಾಹ, ಅದರ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ಇರಬಹುದಾದ ಶ್ರದ್ಧೆ ಕಾಳಜಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಕುತೂಹಲಗೊಂಡೆ. ಆದರೆ ನೀವು ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಜಟಿಲತೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡದ್ದನ್ನು ಅವೇಲೆ ನಾನು ಕಾಣಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಭಟ್ಟಿ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಆದಾಗಲೆಲ್ಲ ನೀವು ನಿಸ್ಸೇಜರಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಸಮಾಧಾನವೊಂದೇ ನನಗಿದ್ದದ್ದು. ಆದರೆ ಈಚೆಗೆ ನೀವು ಬರೆದ ಕಾದಂಬರಿ "ಕವಲಿಗಳೆ"ನ್ನು ನೀವು ನನಗೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಾಗ ಮಿಷಿಯಿಂದ, ಅಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಓದಿದೆ; ನನಗೆ ಅನ್ನಿಸಿದ್ದನ್ನು ಬರೆದೆ. ಅದಕ್ಕೂ ಮೌನಿಯೇ. ಈಗ ಮತ್ತೆ ಒಂದು ಕಾದಂಬರಿ ಬರೆದಿದ್ದೇನೆಂದೂ ಅದಕ್ಕೆ ನಾನೇ ಮಂಜೂಡಿ ಪಡೆದೇನೆಂದೂ ನೀವು ಬರೆದಾಗ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿಗಾಗಿ ಒಳ್ಳೆ ಎನ್ನಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಜೊತೆಗೆ ನಿಮ್ಮಂತಹ ತರಣರು ಯಾವ ಸದ್ದು ಗದ್ದಲವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಸೃಜನಶೀಲತೆಯಲ್ಲಿ ಒಳಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಆಗುವ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಈ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ನಿಮ್ಮ 'ಉಂಗುರದ ಗುಲಾಮ' ನನ್ನ ಕೈಸೇರಿದ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಮಂಜೂಡಿ ಹೇದಿರಬೇಕು ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಧುತ್ತೆಂದೂ ಎದ್ದು ಬಂತು. ಈದಾಗಲೇ ನಾನು ನಾಲ್ಕಾರು ಮಂದಿಗೆ ಮಂಜೂಡಿಯೇ ಆಶಯವೋ

ಅಂತ ಬರೆದದ್ದು ನಿಜ, ಆದರೆ ಅಭ್ಯಾಸಯೋಗ್ಯವಾದ ಒಂದು ಕೃತಿಗೆ ಮಂನ್ನೂಡಿ ಬರೆಯುವುದು ಇದೇ ವೊದಲೂ, ಹಾಡಾಗಿಯೇ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಎದ್ದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಸಹಜವೇ. ಕಾರಣ—ಬಹಳ ವರಂಷಗಳ ಹಿಂದೆ (ನವೋದಯ ಅಥವಾ ಪ್ರಗತಿಶೀಲರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ) ಮೇನ್ನೂಡಿ ಅಂದರೆ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಶುಭಾಶಯ ಇಲ್ಲವೇ ಆಶೀರ್ವಾದ ಅನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಇತ್ತು, ಸಹಜ ವಾಗಿಯೇ ಇದನ್ನು ಹಿರಿಯ ಲೇಖಕರು ಕಿರಿಯರಿಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆವೇಲೆ ನನ್ನ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಕಾಲ ಬಂತಲ್ಲ—ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಂನ್ನೂಡಿ ಎಂಬುದು ಆ ಕೃತಿಯ ಪ್ರವೇಶಿಕೆಯಾಗಿಯೇ ಅಥವಾ ಸವಿಕೋಪಿಯಾದಿಯೇ ರೂಪು ತಳೆಯಿತು. ಕಿರಿಯರೂ ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಈ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಂತಿತ್ತು. ಅನಂತವರ್ತನ, ಕಂಬಾರ, ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ ಭಟ್ಟರಂಥವರೂ ಅಡಿಗರಿಗೆ, ಡಾ|| ಹಾ. ಮಾ ನಾ. ರಂಥವರು ಗೋರೂರಿಗೆ ಮೇನ್ನೂಡಿಸಿದ್ದು ನಾನು ಬಲ್ಲೆ. ಈಚೆಗೆ ಕೆಲವರು ಮಂನ್ನೂಡಿಯ ನೆಪದಲ್ಲಿ ಕೃತಿಯು ಬಗ್ಗೆ ಕೊನೆಗೆ ಒಂದು ಪ್ರಾರಾ ಹೇಳಿ ಶುಳಿದ ಭಾಗವನ್ನು ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಚರ್ಚೆಗೆ ಅಥವಾ ತಮ್ಮ ತವಲು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿದರೂ ಇಲ್ಲದೆ ಇಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಮಂನ್ನೂಡಿ ಸಾಹಿತ್ಯವೂ ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿದ್ದು ಕೆಲವು ಹಿರಿಯರ ಮಂನ್ನೂಡಿಗಳ ಸಂಗ್ರಹವೂ ಪುಸ್ತಕ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹೊರ ಬಂದಿರೂ ವುದೂ ನಾವು ಬಲ್ಲ ಸಂಗತಿ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಯಾವ ಮಾರ್ಗ ಅನುಸರಿಸಲಿ ಎಂಬುದೇ ನನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಯಾವುದಾದರೂ ಚಿಂತಿಲ್ಲ ಅಂತ ನೀವು ಹೇಳಬಹುದು ಆದರೂ ಲೇಖಕನಾದವನಿಗೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಲೇಖಕ ನಿಂದ ಶಹಭಾಸಾದಿರಿ ಗಿಟ್ಟಿಸುವುದು ಅಂದರೆ ಒಂದು ಕೃತಿ ಬರೆದಾಗ ಆಗೂ ವಷ್ಟೇ ಸಂತೋಷದ ವಿಷಯ ಅನ್ನುವುದು ನನ್ನ ಅನುಭವ. ನಿಮ್ಮ ಕಾದಂಬರಿ ಓದಿದ ವೇಲೆ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಇದನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿದ್ದೇನೆ ಅನ್ನಲೇ ಬೇಕು ನಾನು. ಹಾಗೆ ಬರೆದಿದ್ದೀರಿ ನೀವು. ಆದರೂ ನಾನು ವಿಮರ್ಶಕನಲ್ಲ ಎಂಬ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನನಗಿರುವುದರಿಂದ ಒಬ್ಬ ಒಳ್ಳೇ ಓದುಗನಾದಿ ನಿಮ್ಮ ಓದು ನನಗೆ ಹೇಗೆ ಮೆಚ್ಚಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಲಷ್ಟೇ ಈ ಬರಹವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಯೇ ಹೊರತು ಖಂಡಿತ ಇದು ಮಂನ್ನೂಡಿ ಅಲ್ಲ; ಕೇವಲ ಒಂದು ಪತ್ರ ಅಂತ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ.

ನಾವು ಬಲ್ಲಂತೆ ನಮ್ಮ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಇರುವ ಏಕೈಕ ಮಾರ್ಗ ಅಂದರೆ ನಮಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯವೆಂದೇ. ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲೂ ಈಗ ಅಗ್ರಸ್ಥಾನ ಕಾದಂಬರಿಗೇ, ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಾದಂಬರಿ ಅಂದರೆ ಹೀಗೇ ಇರಬೇಕು ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಇತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಅದಿ, ಮಂಥ, ಅಂತ್ಯ, ಒಬ್ಬ ಕಥಾನಾಯಕ ನಾಯಕನಾದವನಿಗೆ ಧೀರೋದಾತ್ತ ಗುಣ, ಇತ್ಯಾದಿ. ಇನ್ನೊಂದು ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನಮ್ಮ ಜೀವನ ಮೌಲ್ಯಗಳ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೆರೆಹೊಕ್ಕಿದ್ದೂ ಇದೆ. ಈಗ ಕಾಲ ಬದಲಾಗಿದೆ. ಜೀವನ—ಮೌಲ್ಯಗಳೂ ಬದಲಾಗುತ್ತಿವೆ. ಒಬ್ಬನ ಜೀವನ ಮೌಲ್ಯ ಇನ್ನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಅರ್ಥಹೀನ ಅಂತ ಈಗ ಅನ್ನಿಸಬಹುದು. ಕಾರಣ ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಯಾಂತ್ರಿಕತೆ ಮತ್ತು ಸಂಕೀರ್ಣವಾಗುತ್ತಿರುವ ನಮ್ಮ ಬದುಕಿಗೆ ನಾವೇ ಈಗ ಅರ್ಥ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಹುಡುಕಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಹುಡುಕಾಟವು ಅನೇಕರಿಗೆ ಹುಡುಗಾಟದ ಹಾಗೆ ಕಂಡರೂ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಇವಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ ಇದೆ. ಅದ್ದರಿಂದಲೇ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾದ ಕೃತಿಗಳೂ ಸಮರ್ಥ ಲೇಖಕರೂ ಹುಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ಸೃಜನಶೀಲ ಬರಹಗಾರನಿಗೆ ಅರ್ಥ ಪೂರ್ಣವಾದ ಕೃತಿಯೆಂಬ ಯಂತ್ರ ಸಹಜ. ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾದದ್ದು ಎಂಬುದನ್ನು ಸರಳೀಕರಿಸಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದ್ದು ಎಂದು ನಾವು ಹೇಳಬಹುದು. ಒಳ್ಳೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಂದರೆ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸಾಹಿತ್ಯ ಯಾವುದು? ಅದರ ಮಾನದಂಡ ಏನು ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಿಂದೆಯೂ ಇತ್ತು. ಈಗಲೂ ಇದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಜನಪ್ರಿಯ ಪ್ರತಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುವ ಕತೆ, ಕಾದಂಬರಿ, ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರೂ ಮೀಷಿಯಿಂದ ಓದಿ ಅದೇ ಒಳ್ಳೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಎಂದು ತಪ್ಪಾಗಿ ಅರ್ಥೈಸುವುದೂ ಉಂಟು. ಹೀಗಾಗಿ ಜನಪ್ರಿಯ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಆಚೆ ಇನ್ನೊಂದು ಸಾಹಿತ್ಯ ಇದೆ ಎಂಬ ಅರಿವು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅನೇಕರಿಗೆ ಇಲ್ಲ. ಇದು ಅವರ ತಪ್ಪು ಅಲ್ಲ ಯಾಕೆಂದರೆ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕೃತಿಯ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಓದುಗನಲ್ಲೂ ಪೂರ್ವಸಿದ್ಧತೆ ಬೇಕು. ಕೇವಲ ಓದಿಗಾಗಿ ಓದುವ ನಮ್ಮ ಜನಕ್ಕೆ ಈ

ಪೂರ್ವಸಿದ್ಧತೆಗೆ ಬಿಡುವೆಲ್ಲಿ? ಹಾಗಾಗಿ ನಮ್ಮ ನಡುವೆ ಇರಬೇಕಾದ ನಮ್ಮ ಕಾಲದ ಮಹತ್ವದ ಕೃತಿಗಳೆ ಕೆಲವೇ ಕೆಲವು ಮಂದಿಯ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಭದ್ರವಾಗಿರುವುದೇ ಒಂದು ಸಾಹಿತ್ಯದ ದೂರತ.

ನಿಮ್ಮ ಕಾದಂಬರಿ 'ಉಂಗುರದ ಗಲಾವೆ' ಖಂಡಿತವಾದಿಯೂ ಜನಪ್ರಿಯ ಕೃತಿಯಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಓದಿನ ಬೀಸು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ನೀವು ಮಹತ್ವದ ಕಡೆಗೆ ಮೇಲೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಒಮ್ಮೆ ಜನಪ್ರಿಯ ಉಂಗುರದ ಗಲಾವೆನಾದರೆ ಅದರಿಂದ ಹೊರಬರುವುದು ಕಷ್ಟ. ನೀವು ಉಂಗುರದ ಗಲಾವೆರಾಗಿಲ್ಲ. ಎನ್ನುವುದೇ ನನಗೆ ನೀಡಿದ ಮೊದಲ ತೃಪ್ತಿ.

ನಮ್ಮ ಮಹತ್ವದ ಕೃತಿಗಳ ಓದು ಅನೇಕ ಸಲ ನಮ್ಮಂತವರಿಗೂ ಕಷ್ಟ ಅನ್ನಿಸಿದ್ದಿದೆ. ಯಾವುದೇ ಕೃತಿ ಸರಾಗವಾಗಿ ಓದಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಅದರಲ್ಲಿರಬೇಕಾದ ಮೊದಲ ಗುಣ. ನಿಮ್ಮ ಈ ಕಾದಂಬರಿ ಈ ಅಶಯದಲ್ಲಿ ತಂಬ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದೆ. ನಾನು ಒಂದೇ ಏಟಿಗೆ ಓದಿ ಮುಗಿಸಿದೆ. ಆಮೇಲೆ ಅದರ ಸೋಲು ಗೆಲುವಿನ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತಿಸಿದೆ. ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಜೊತೆ ಜೊತೆಗೆ ದಟ್ಟವಾದ ಜೀವನಾಂಭವವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದದ್ದು ಒಂದು ಒಳ್ಳೆ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿರಬೇಕಾದ ಇನ್ನೊಂದು ಅಂಶ ಎಂದೂ ನನ್ನ ಅಂಬೋಣ. ಲಂಕೇಶರ "ಬಿರೂಕು" ಕನ್ನಡದ ಒಂದು ಮಹತ್ವದ ಕೃತಿ ಎಲ್ಲ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ. ಆದರೆ ಅದರ ಓದು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭದ್ದಲ್ಲ. ದೇವನೂರು ಮಹಾದೇವ ಅವರ "ಕೊಸುಮ ಬಾ"ಲೆ ಇನ್ನೊಂದು ಮಹತ್ವದ ಕೃತಿ. ಆದರೆ ಅದು ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಜನಾಂಗೀಯ ಭಾಷೆಯಲ್ಲೇ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಅದರ ಮಹತ್ವ ನಮಗೆ ತಟ್ಟಲು ತಂಬ ಶ್ರಮ ಬೇಕು. ಖ್ಯಾತ ವಿಮರ್ಶಕರೊಬ್ಬರು ಖಾಸಿಯಾಗಿ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ ಹಾಗೆ ಅದನ್ನು ಕನ್ನಡಾನುವಾದ ಮತ್ತು ಬರಬೇಕಾಗಿದೆ ಇಂಥಾದ್ದೇ ಇನ್ನೊಂದು ಮಹತ್ವದ ಕೃತಿ ಚೆನ್ನಣ್ಣ ವಾಲೀಕಾರರ 'ಬೆಳ್ಳ ಎಂಬ ಕಾದಂಬರಿ. ಸುಮಾರು ಹತ್ತ ಹದಿನೈವ ವರಂಷದ ಹಿಂದೆಯೇ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದ್ದರೂ ಅದು ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಜನಾಂಗೀಯ ಭಾಷೆಯಲ್ಲೇ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ, ಅದು ಯಾರ ಗಮನಕ್ಕೂ ಬಾರದೆ

ಹೇಯತಾ, ಇದರರ್ಥ ಗ್ರಾಂಥಿಕ ಭಾಷೆಯಲ್ಲೇ ಕೃತಿ ಇರಬೇಕು ಅಂತ ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾದೇಶಿಕತೆಯ ಸೊಗಡಿನ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಗೌರವವಿದೆ, ಪ್ರೀತಿ ಇದೆ, ಆದರೆ ಅದು ಕೃತಿಯ ಆಸ್ವಾದನೆಗೆ ತೊಡಕಾಗಬಾರದು, ಎಂಬುದೇ ನನ್ನ ಆಶಯ. ನೀವು ಪ್ರಾದೇಶಿಕತೆಗೆ ಒತ್ತು ಕೊಟ್ಟಿದರೂ ಅದು ಎಲ್ಲೂ ತೊಡಕಾಗಿಲ್ಲ. ಪೂರಕವಾಗಿಯೇ ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ ಅದು ಕಾದಂಬರಿಗೆ ಸಹಜತೆ ಮತ್ತು ಸಫಲತೆಗೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದೆ.

ಕಾದಂಬರಿಯ ಯಶಸ್ಸಿಗೆ ಇರಬೇಕಾದ ಇನ್ನೊಂದು ಅಂಶ ಅವರ ತಂತ್ರ. ಕೆಲವು ಸಲ ತಂತ್ರವೇ ಕಾದಂಬರಿಯ ವಸ್ತುವಾಗಿ ನಮ್ಮನ್ನು ದಾಳವಾಗಿ ತಟ್ಟಬಹುದು. ಅಥವಾ ತಂತ್ರವೇ ಕಾದಂಬರಿಯ ವಸ್ತುವಿನ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗವಾಗಬಹುದು. ಕಾರಂತರ "ಅಳಿದ ಮೇಲೆ" "ಬೆಟ್ಟದ ಜೀವ" "ವ್ಯವಸಗಳ ಸುಳಿಯಲ್ಲಿ"ಯನ್ನು ನೋಡಿ. ಇಲ್ಲಿನ ಈ ತಂತ್ರದಿಂದಾದಿಯೇ ಕಾದಂಬರಿಗೆ ಮಹತ್ವ ಬಂದದ್ದು. ಹಾಗೇ ಚಿತ್ತಾಲರ "ಶಿಕಾರಿ" "ಛೇದ"ವೂ ಕೂಡಾ ಪತ್ತೇದಾರಿ ಕಾದಂಬರಿಯ ಹಾಗೆ ಮೊದಲ ನೋಟಕ್ಕೆ ಅನ್ನಿಸಿದರೂ ತಂತ್ರವು ಅಲ್ಲಿ ವಸ್ತುವಿನ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗವಾದಿಯೇ ರೂಪುಗೊಂಡಿದೆ. ತೇಜಸ್ವಿಯವರ ಎರಡು ಕಾದಂಬರಿಗಳಾದ "ಕರ್ವಾಲೂ" ಮತ್ತು "ಚಿದಂಬರ ರಹಸ್ಯ"ಗಳ ಮಹತ್ವ ಇರುವುದು ತಂತ್ರದಲ್ಲೇ. ಹೀಗೆ ನೀವೂ "ಉಂಗೂರದ ಗುಲಾಮ"ದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿದ ತಂತ್ರ ಸಫಲವಾಗಿದೆ. ಫ್ಯಾಂಟಸಿ - ಕನ್ನಡಕ್ಕೇನೂ ಹೊಸತಲ್ಲ. ಅಥವಾ ಲೇಖಕ, ಓದುಗನನ್ನು ಇದಿರಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಿರುವುದೂ ನಮಗೆ ಅಪರೂಪವಲ್ಲ. ಕನ್ನಡದ ಕಾದಂಬರಿಗಳ ಮೊದಲ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಗಳಗನಾಥ ರಂಥವರೂ ಇದನ್ನು ಆಗಲೇ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತೆ ಲಂಕೇಶರೂ "ಮೂಸಂಜೆಯ ಕಥಾ ಪ್ರಸಂಗ"ದಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಹೊಸ ಆಯಾಮ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನೀವು "ಪ್ರಿಯ ಓಡುಗ" ಎಂಬ ಸಂಭೇದನ ಇಲ್ಲದೆಯೂ ಮತ್ತು ಕೊನೆಗೆ "ನಿನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಲೇಖಕ" ಎಂದೂ ಹೇಳದಿದ್ದರೂ ಚಿತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಪತ್ರದ ದಾಟಿ ಇಲ್ಲದೆಯೂ ಕಾದಂಬರಿ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಓದುಗನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನೂ ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾದದ್ದು ನೀವು ಕಾದಂಬರಿಗೆ ಅರಿಸಿಕೊಂಡ
ವಸ್ತು.

ನೀವು ನಾಟಕನೆಂದು ಕರೆಯುವ ಸೋಮಪ್ಪ ಅಥವಾ ಸೋಮ್ಯಾ
ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಕಾದಂಬರಿಯ ನಾಯಕನಲ್ಲ; ಇಡೀ ಕಾದಂಬರಿಯೇ
ವಸ್ತುವಿನೊಡನೆ ಅನ್ಯೋನ್ಯವಾಗಿದ್ದು ಅದರ ವಸ್ತುವೇ ನಾಯಕ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ
ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ ಎಂದೂ ನಾನು ನಂಬುತ್ತೇನೆ. ಸೋಮಪ್ಪನನ್ನು ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮಂಥ
ವರ ಅಥವಾ ದೀನದಲಿತರ ಪ್ರತೀಕವಾಗಿ ನೀವು ಚಿತ್ರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿರ
ುವುದು ಸಹಜ. ಆತನ ಹೆಸರಿನ ಹಿಂದೆ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಎಂಬ ವೈಭವೀಕರಣದ ವಿಡಂ
ಬನೆ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣ ಕೂಡಾ. ಅಂಥ ಸೋಮಪ್ಪ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿ
ನಮ್ಮ ಹಾಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬದುಕುವ ಕನಸು ಕಾಣುತ್ತಾನೆ. ಆತ ಎಂದೂ ಬಂದೇ
ಳುವ ಸ್ವಭಾವದವನಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆತನೂ ಬಂದಾಯದ ಕನಸು ಕಾಣುತ್ತಾನೆ.
ದೊಡನನ್ನು ಧೈರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಅಥವಾ ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಹೊರಬರಬೇಕೆಂಬ
ಎಂಬ ಅವನ ಕನಸು ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಅಕೋಪನ ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿ ಎಂದೂ
ನನಸಾಗದು. ಕೊನೆಗೂ ಆತನ ಕನಸು ನನಸಾಗುವುದು ಕನಸಿನ ಉಂಗುರ
ದಲ್ಲಿ, ಅದೂ ಆಯಾಚಿತವಾಗಿ ಕನಸಿನ ಹಾಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದರಿಂದ, ಆತ ಈ
ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಉಂಗುರದ ಅದ್ಭುತ ಶಕ್ತಿಯಿಂದಾಗಿ ಹೊರ ಬಂದರೂ
ಅದರಲ್ಲಿ ಅವನ ಸಾಧನೆ ತೂನ್ಯ. ಹಾಗಾಗಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ನಾಶಕ್ಕೆ ಸೋಮ್ಯಾ
ಕಾರಣನಾಗದೆ ದೊಡನೇ ಕಾರಣನಾಗುವುದು ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಅಂಶ.
ಯಾವುದೇ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ತತ್ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ತಲುಪಿದಾಗ ಅದು ಸ್ವಯಂನಾಶ
ವಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು ನಮ್ಮ ಅನುಭವ. (ಡಾರ್ವಿನ್‌ನ ವಿಶಾಸವಾದವೂ)
ಇದನ್ನು ಪುಷ್ಟೀಕರಿಸುತ್ತದೆ) ನಮ್ಮ ಪುರಾಣದ ಪ್ರಳಯ ಅಥವಾ ಅವತಾರ
ಗಳ ಕಲ್ಪನೆಯ ಮೂಲಕ ರಾಕ್ಷಸ ಸಂಹಾರವೂ ಇದೇ ಇರಬಹುದೇನೋ!
ರಾಕ್ಷಸರು ತಮ್ಮ ನಾಶಕ್ಕೆ ತಾವೇ ಕಾರಣರಾಗುತ್ತಾರೆ. ದೇವರು ಕೇವಲ
ನಿಮಿತ್ತ ಮಾತ್ರ ಪ್ರತಿ 260 ವರ್ಷಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಈ ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಳಯ
ಅರ್ಥಾತ್ ಬದಲಾವಣೆ ಆಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ ಎಂದೂ ಈಚೆಗೆ ಎಲ್ಲೋ ಓದಿದ
ನನಪು ನನಗಿದೆ. ಇದೆಲ್ಲ ಯಾಕೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ನಾಶವಾಗಿ

ವತ್ತೊಂದೂ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಉದಯಿಸಿದಾಗ ಆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಕೂಡಾ ಹಿಂದಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಹಾಗೆ ಕುಲಗಡುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಅನ್ನುವುದಕ್ಕಾದಿ, ಸೋಮ್ಯನೂ ಮಾಡಿದ್ದು ಹಾಗೇ. ಆತ ಗೌಡನ ದಾರಿಯನ್ನೇ ಹಿಡಿಯುತ್ತಾನೆ, ಅಥವಾ ಗೌಡನೇ ಆಗುತ್ತಾನೆ ಇನ್ನೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಫೀನಿಕ್ಸ್ ಹಕ್ಕಿಯ ಹಾಗೆ ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ಸಂಚ್ಛುಕೊಂಡ ಗೌಡ ಮತ್ತು ಅದೇ ಬೂದಿಯಿಂದ ಹುಟ್ಟುತ್ತಾನೆ ಸೋಮಪ್ಪನಾದಿ. ಗೌಡ ಯಾರಲ್ಲ ದುರಾಚಾರ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಅಹಂಕಾರಗಳಿಗಲ್ಲ ಮೂರ್ತಸ್ವರೂಪ ನಾಗಿದ್ದನೋ ಅದನ್ನೇ ಸೋಮಪ್ಪ ಭೂತದ ಮೂಲಕ ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ ಅಲ್ಲಿ ಸೋಮಪ್ಪ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಸಂಕೇತವಾಗುತ್ತಾನೆ, ನಾವೆಲ್ಲ ಹೇಗೆ ದ್ವಂದ್ವ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ (Split personality) ಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದೊ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೆಯೇ ಒದ್ದಿ ಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆಯೋ ಹಾಗೆ ಸೋಮಯ್ಯನಿಗೂ ಅಧಿಕಾರ ಸಿಕ್ಕಾಗ ಹಿಂದಿನ ಎಲ್ಲ ಮೌಲ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಳಜಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ವಾಸ್ತವಿಕ ಕಣ್ಣಾ, ಮತ್ತು ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಶಿಖರಾವಸ್ಥೆ ಮುಟ್ಟುತ್ತದೆ, (ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪ ನವರಂ ತಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿ ಜೊತೆ ಸುಖವಾಗಿ ಸಂತೋಷವಾದಿ..... ಕಾಲ ಕಳೆದರೂ.) ಆಗ ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ನಾಶವಾಗಬೇಕು. ಹೇಗೆ ಆಗ ಬೇಕು? ಅದಕ್ಕಾದಿ ಸೋಮಪ್ಪನ ಹೆಂಡತಿ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ಆಗ ಸೋಮಪ್ಪನಿಗೆ ಭೂತದಿಂದ (Ghost and Past) ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮನಸ್ಸಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಎಚ್ಚರ ಅವನನ್ನು ನಿಜವಾದ ಮನುಷ್ಯನನ್ನಾದಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆತ ನಿಜವಾದ ಮನುಷ್ಯನಾದಾಗ ಅವನಿಗೆ ಭೂತ ವರ್ತಮಾನ ಭವಿಷ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ನಿಜವಾದ ಅರಿವು ಆಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಅವನಿಗೆ ಉಂಗೂರವನ್ನು ತೊರೆಯುವ, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸಲಹುವ ಮನಸ್ಸಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ನಿಜವಾದ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿದ್ದ ಸೋಮ್ಯಾ—ಅತಿಮಾನವ ವಾಗಿ ಮತ್ತು ಮಾನವನಾಗುವಲ್ಲಿಗೆ ಕಾದಂಬರಿ ಮುಕ್ತಾಯವಾಗುವುದು, ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾಗುತ್ತದಲ್ಲದೆ ದ್ವಂದ್ವ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಇದ್ದಲ್ಲೇ ಇರೂತ್ತಾನೆ (Still life) ಎಂಬುವಕ್ಕೂ ಸಂಕೇತವಾಗುತ್ತದೆ.

ನಿಮ್ಮ ಬರವಣಿಗೆಗೆ ಓದಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿಯ ಜೊತೆಗೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಆಯಸ್ಕಾಂತ

ಶಕ್ತಿಯೇ ಇರುವುದನ್ನು ನಾನು ಗಮನಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಸೋಮ್ಯಾ ಭೂತದ ದಯೆಯಿಂದ ನೆರವಿನಿಂದ ಬಂಗ್ಲ ಎಬ್ಬಿಸಿದಾಗಿನ ಚಿತ್ರ... ಅದು ಸಹಜ ಸುಂದರವಾಗಿ ಬಂದಿದೆ ಅಲ್ಲಿ ಆ ಬಂಗ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ದೇವರ ಪೋಟೋ ಇರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಲು ನೀವು ಮರಣೋದ್ಧಿಷ್ಟದನ್ನು ನಾನು ಎಚ್ಚರದಿಂದ ಗಮನಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಫ್ಯೂಡಲ್ ಪದ್ಧತಿ ದೇವರನ್ನು ಹೇಗೆ ಶೋಷಣೆಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿತು ಎಂದು ನಾವು ಬಲ್ಲೆವು. ಸೋಮ್ಯಾ ಫ್ಯೂಡಲ್ ಪದ್ಧತಿಯ ವಿರೋಧಿಯಾಗಿದ್ದು ಕೊನೆಗೆ ಅದರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾದದ್ದು ತಂಬ ರಣಚಕ್ರವಾಗಿಯೇ ಮೂಡಿ ಬಂದಿದೆ. ಚಿನ್ನಾವಣೆ ನಡೆಸಿ ಆತ ಪ್ರಧಾನಿಯಾದದ್ದು, ಪ್ರಧಾನಿಯಾಗಿ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಖಾತೆಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಂಡದ್ದು, ಪತ್ರಿಕಾ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಿದ್ದು ಶುದ್ಧ ರಾಜಕೀಯ ವಿಡಂಬನೆಯಾಗಿದ್ದು ನಮ್ಮ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು ಅಧಿಕಾರ ಸಿಗುವ ತನಕ ಎಂಥ ನಾಟಕವಾಡಿ ಅಧಿಕಾರ ಸಿಕ್ಕಿದ ಮೇಲೆ ಎಂತಹ ಸ್ವಾರ್ಥಿ ಮತ್ತು ಸರ್ವಾಧಿಕಾರಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಇದು ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಇದ್ದೂ 'ಉಂಗುರದ ಗುಲಾಮ' ಜನಪ್ರಿಯ ಕೃತಿಯಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಅಥವಾ ಇದೇ ಮಹತ್ವದ ಕಾದಂಬರಿಯೇ ಎಂದು ನನಗೆ ವಾನೇ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ್ದಿದೆ. ಫ್ಯಾಂಟಸಿಯ ಕಲ್ಪನೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ತೀರಾ ಕಡಿಮೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಇದು ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ದಕ್ಕುವಂಥಾದ್ದಲ್ಲ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಸ್ವಲ್ಪ ಎಚ್ಚರ ತಪ್ಪಿದರೂ ಇದೇ 'ಚಂದಮಾಮ'ದ ಕತೆಯ ಹಾಗಾಗುವ ಸಂಭವ ಇದ್ದೂ ನೀವು ಏನಿದ್ದರಿಂದ ಆ ಆಪಾಯದಿಂದ ಕೃತಿ ಪಾರಾಗಿದ್ದರೂ ಕೃತಿಯು ಎಲ್ಲೋ ಒಂದು ಕಡೆ ಸೋತ ಹಾಗೆ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾಯಃ ನೀವು ಓದುಗರ ಜೊತೆ ಮಧ್ಯೆ ಮಧ್ಯೆ ಸಂವಾದಿಸುವುದು ಓದುಗನ ಬಗ್ಗೆ ನಿವೇಗೆ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಗುಮಾನಿ ಇದೆ ಎಂಬ ಭ್ರಮೆಯೇ ಕಾರಣ ಇರಬಹುದು. ಹಾಗೇ ಸೋಮ್ಯಾ ಗೌಡಿಯನ್ನು ಕೂಡಿದ ಮೇಲೆ ಆ ಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಗೌಡಿಯ ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅನಗತ್ಯ ಮತ್ತು ಇಡೀ ವಸ್ತುವಿನ ಗಾಂಭೀರ್ಯವ ಬಗ್ಗೆ ಇನ್ನೂ ನಿವೇಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಕಲ್ಪನೆ ಇರಲಿಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ಸಂಶಯ ನನ್ನನ್ನು ಕಾಡುತ್ತದೆ. ಸೋಮ್ಯಾಪುನ

ಒಳತೋಟಿಯ ಚಿತ್ರಣಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಅವಕಾಶ ಇದ್ದೂ ನೀವು ಅದನ್ನೂ ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಿದ್ದು, ಸೋಮಾನ ಹೆಂಡತಿಯ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಬಾರದೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೃತಕವಾಗುವುದು ಇವೆಲ್ಲ ಕೃತಿಯ ಆಳ ಮತ್ತು ವಿಸ್ತಾರವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿದೆ. ಆದರೂ ಈ ಸಂಶಯಗಳು ನನ್ನವೇ ಹೊರತು ಎಲ್ಲ ಓದಗರದ್ದೂ ಆಗದು ಎಂದೂ ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

ಕೊನೆಗೂ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ-ನಿಮ್ಮ ಮೊದಲ ಕಾದಂಬರಿ "ಕವಲೂಗಳು" ಯಶೋಧರ ಚರಿತ್ರೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚುಕೊಂಡಿದ್ದು ಇದೀಗ "ಉಂಗುರದ ಗುಲಾಮ"ನೂ ಒಂದು ಜಾನಪದ ಕತೆಯೋ ಅಥವಾ ಪೌರಾಣಿಕ ವಸ್ತುವೋ ಅನ್ನುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚುಕೊಂಡಿದೆ. ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಹೀಗೆ ಒಂದು ಚೌಕಟ್ಟಿನೊಳಗೆ ಹಿಡಿದಿಟ್ಟು ಬರೆಯುವಾಗ ಸಿಗುವ ಕೆಲವು ಅನುಕೂಲತೆಗಳ ಹಾಗೇ ಅನಾನುಕೂಲತೆ ಅಥವಾ ಸೀಮಿತತೆ ಇದೆ ಎಂದೂ ನಿಮಗೆ ಅನ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಇದರರ್ಥ ನೀವು ಈ ಚಕ್ರದಿಂದ ಹೊರಬನ್ನಿ ಅಂತ ಅಲ್ಲ; ಅಲ್ಲೇ ನಿರಕಿ ಹೊಡೆಯಬೇಡಿ ಅಂತ ಮಾತ್ರ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಸೂಚನೆ.

ಅಜಿತರೇ, ನಾನು ಎಲ್ಲಿಂದಲೋ ಹೊರಟು ಎಲ್ಲಿಗೋ ಬಂದು ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ. ನಿಮಗೆ ಈ ನನ್ನ ಒಂಟಿ ಪ್ರಯಾಣ ಹೇಗೆ ಅನಿಸಿತೋ ತಿಳಿಯೆ ಆದರೂ ನನಗೊಂದು ಸಮಾಧಾನ-ನಿಮ್ಮ ಕೃತಿಗೆ ನನ್ನಿಂದ ಅಪಚಾರವಾಗಿ ರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಎಂದೂ. ಅಷ್ಟಾದರೆ ಸರಿ; ಮತ್ತಿನ್ನೇನು ಬೇಕು; ಅಲ್ಲವೆ?

ಮತ್ತೆ ಬರೆಯಿರಿ. ನಾನು ಅದನ್ನು ಓದಲೂ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

'ಕವಿತಾ'

ಕಾಂತಾವರ—564 129.

7-4-1989

ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನಿಮ್ಮ

ನಾ. ಮೊಗಸಾಲೆ.

“ಕವಲುಗಳು” ಕುರಿತಂತೆ....

ದಾಂಪತ್ಯ ಜೀವನದ ಮೂಲಭೂತ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುವ ಕಿರುಕಾದಂಬರಿಯೇ ‘ಕವಲುಗಳು’..... ಯಶೋಧರ ಪ್ರಭು ನಾಯಕ. ಅವ್ಯತಿಮತಿ ಯಶೋಧರನ ನಲ್ಲೆ. ಅವ್ಯಾವಂಕ, ಅವ್ಯತಮತಿಯ ಕಾವಂದ ವನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದ ಪಾತ್ರ. ಜೈನಧರ್ಮದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಮೂಲದ ಈ ಎಳೆಯನ್ನು ಪ್ರಸಾದ್‌ರವರೂ ಹೊಸ ಆಲೋಚನೆಯ ಮೂಲಕ ತಾರ್ಕಿಕವಾಗಿ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಯಶೋಧರನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಕಾವಂಕನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿತವಾದರೆ, ಅವ್ಯತಮತಿ ಪೂರ್ಣ ನಂಬಿಕೆಯ ಸ್ವೀಕರಣವಾಗಿ ಮೂಡಿದ್ದಾಳೆ. ಸೌಮ್ಯಮಿತ್ರನ ಪಾತ್ರವಂತೂ ಅರ್ಥ ಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆ. ಮೂರೂ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಬದುಕಿನ ನೃಪ ಕಾವಂದ್ಯಷ್ಟಿ ಕವಲು ಕವಲಾಗಿರುವುದೇ ಕಾದಂಬರಿಯ ಬೆಳವಣಿಗೆ. ಪ್ರಸಾದರ ಹೊಸ ದೃಷ್ಟಿ ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿದೆ.

— ಗ್ರಂಥಲೋಕ

... ಸರಳ ಸಂದರ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಕಾದಂಬರಿ ವೇಗವಾಗಿ ಓದಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಸೌಮ್ಯಮಿತ್ರ, ಯಶೋಧರ, ಅವ್ಯತಮತಿಯ ಪಾತ್ರ ಗಳು ಹೃದಯಂಗಮವಾದಿವೆ. ಈ ತರಹದ ಹೊಸ ರೀತಿಯ ಬರವಣಿಗೆ ಯನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಲೇಖಕರ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ಹಲವಾರೂ ಕಾದಂಬರಿ ಗಳನ್ನು ನೀಡಲಿ, ಎಂದು ಹಾರೈಸುವಂತಿದೆ. ಮಂದ್ರಣ ಸೊಗಸಾದಿದೆ,

— ನಿಕ್ರಮ

ಕಾನೂವನ್ನು ವಿಭಿನ್ನ ಕೋನಗಳಿಂದ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ವನ್ನು ಕತೆಗಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ... ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಪಾತ್ರಗಳ ತಮೂಲವನ್ನು ಹೃದಯಂಗಮವಾದಿ ಚಿತ್ರಿಸುವಲ್ಲಿ ಕತೆಗಾರ ಸಾಕಷ್ಟು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಪಾತ್ರ ಚಿತ್ರಣ ವನ ಸೆಳೆಯುತ್ತದೆ... ಸರಳ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಆಶಯವನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುವ ಮೂಲಕ ಕಥನ ಕೌಶಲ್ಯವನ್ನು ಅವರು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಓರ್ವ ಧರವಸೆಯ ಕಾದಂಬರಿಕಾರನಾಗುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಅಜಿತಪ್ರಸಾದ್ ಈ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ; ಎನ್ನಬಹುದು,

— ಹೊಸ ದಿಗಂತ

ಪ್ರಸ್ತುತ ಕಾದಂಬರಿ ಕಾವ್ಯದ ಬಗೆಗಿನ ಭಿನ್ನ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯ ಒಂದು ಪ್ರಯತ್ನ. ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಯಶೋಧರ, ಅವ್ಯತವತಿ, ಮನುಷ್ಯ ದೌರ್ಬಲ್ಯಗಳ ಪ್ರತೀಕವಾಗಿ "ಅನೈತಿಕ" ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿದ್ದಾಗಲೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಬೀಳುವ ಅವ್ಯತವತಿ, ಸೌಮ್ಯವೀತ್ರರ ಬಗ್ಗೆ ಪತಿ ಯಶೋಧರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾರ್ಮಿಕ. ಹಳೇ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿನ ವಸ್ತು ವಿಷಯವೊಂದಕ್ಕೆ ಲೇಖಕರು ಹೊಸ ವೈಚಾರಿಕತೆಯನ್ನು ತಂದೆಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ

— ನವೋದಯ

ಅಜಿತ್ ಪ್ರಸಾದರಂ ಜನ್ಮನ 'ಯಶೋಧರ ಚರಿತೆ' ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡ ಹಾಕಿ ಕಥೆಯ ಮೂಲ ಅಶಯವನ್ನು ಅನಾವರಣಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಧುನಿಕ ತಿಳುವಳಿಯ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನ ಕಾವ್ಯವೊಂದನ್ನು ಹಿಡಿದು ನೋಡುವ ಪ್ರಾಂಜಲ ಪ್ರಯತ್ನವಿದು... ಸಾಂದ್ರವಾಗಿದ್ದ ಧಾರ್ಮಿಕ ಅವಕಾಶವನ್ನು ತಳೆದುಕೊಂಡು ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಭವಾವಳಿ ನಿವಾರಣೆ ಯಾಗಿದೆ. ಪಾತ್ರಗಳ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲೂ ಮಾರ್ಪಾಟು ಆಗಿವೆ. ಇದ್ದಲ್ಲದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಕಥೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗೆ ಹೊಸತನ ಬಂದಿದೆ. ವರ್ತಮಾನ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಇದು ಸುಲಭಗ್ರಾಹ್ಯವಾಗಬಹುದು.....

— ಡಾ|| ಹಂ. ಪ. ನಾ.

ಹೊಸ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ 'ಪುರಾಣ'ವನ್ನು ನೋಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನ ಶ್ಲಾಘನೀಯ. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನೀವು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಲಿ ಆಗಿದ್ದೀರಿ... ನಿಮ್ಮಿಂದ ಇನ್ನಷ್ಟು ಕೃತಿಗಳು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಮೂಡಿಬರಲಿ ಎಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇನೆ.

— ಡಾ|| ನಾ. ಮೊಗಸಾಲೆ

'ಜನ್ಮನ ಯಶೋಧರ' ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಅಧುನಿಕ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ಅವಲೋಕಿಸುವಂತಹ ಎಸ್. ಪಿ. ಅಜಿತ್ ಪ್ರಸಾದರವರ 'ಕವಲಗಳ' ಒಳ್ಳೆಯ ಪ್ರಯತ್ನ. ಇಲ್ಲಿನ ಅವ್ಯತವತಿಗೆ ಕನ್ನಡದ ಬಹುಪಾಲು ವಿಮರ್ಶಕರು (ಜಿ ರಾಜಶೇಖರರನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ) ನೈತಿಕ ತೀರ್ಪನ್ನೇ ಕೊಟ್ಟಿವರು. ಈ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಅಜಿತ್ ಪ್ರಸಾದರವರು ಅವ್ಯತ ವ್ಯತಿಯ ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ನ್ಯಾಯ ದೊರಕಿಸಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ಮೆಚ್ಚುವೆಂದು

ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಈ ಕೃತಿಯ ಗೆಲವು ಅಡದಿರುವುದು ಕೂಡಾ ಇದರಲ್ಲಿಯೇ.

—ಫಕೀರ್ ಮಹಮ್ಮದ್-ಕಟ್ಟಾಡಿ

ಎಸ್. ಪಿ. ಅಜಿತ್ ಪ್ರಸಾದರು ತಮ್ಮ 'ಕವಲಂಗಳು' ಕಾದಂಬರಿ ಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾದದ್ದನ್ನು ಸರಳವಾಗಿ, ನೇರವಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸುತ್ತಾರೆ. ಯಶೋಧರ ಚರಿತೆಯ ಪಾತ್ರಗಳಿಗೆ ಹೊಸ ಚಿಂತನೆಗಳನ್ನು ನೀಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಓದುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.....

—ಐ. ಕೆ. ಬೋಳುವಾರು

..... ಕತೆ ಅವ್ಯತಮತಿಯದೇ ಅದಿದ್ದರೂ ನೀವು ಕಾಣುವ, ಕಂಡಿಸಿರುವ ಅವ್ಯತಮತಿ ನಿನ್ನ ಕಾಣ್ಯಯ ಫಲ. ಫಲದಾರಳಾದರೂ ಅಸಹಾಯಕಳು, ಯಶೋಧರ ಸೌಮ್ಯವಂತನಾದರೂ ಕಣ್ಣು ಚೆಗೆ ದೂಡುವ ಕಠಿಣ. ಪುನರಂತ್ಯವಾಗುವ ಗಾನ ಏನೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೇಳಬಲ್ಲದಂ. ಅಷ್ಟು ಶಕ್ತಿಯಂತವಾಗಿದೆ. ನನ್ನ ಅಭಿನಂದನೆ ಸ್ವೀಕರಿಸು ಮಾರಾಯ:—

—ಕೆ. ಎಂ. ಮುನಿಕೃಷ್ಣಪ್ಪ

ಬರಹ ಸರಳವಾಗಿದೆ. ಸುಂದರವಾಗಿದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಶಕ್ತಕೂಡಾ ವಿವರಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಡುವಾಗ ಅದರ ಸರಳತೆ ಸುಂದರತೆಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ದಂಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಅವ್ಯತಮತಿಯ ಮನನಸಿಕ ತುಮಂಲ ವ್ಯಕ್ತ ಪಡಿಸುವಾಗ ನಿಮ್ಮ ಭಾಷೆ ಎಷ್ಟು ಶಕ್ತ, ನೀವೆಷ್ಟು ಸಂಯಮಿಗಳೂ ಎನ್ನುವುಳು ಎದ್ದು ತೋರುತ್ತದೆ.....

—ಮೊರಬದ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ

..... ಈ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಯಶೋಧರನಾಗಲಿ, ಅವ್ಯತಮತಿಯಾಗಲಿ, ಅಥವಾ ಸೌಮ್ಯವಿತ್ತನಾಗಲಿ ಕೇವಲ 'ಸಿದ್ಧಪಾತ್ರ' ವಾಗದೆ ವನಂಪನ್ನ ವಿಭಿನ್ನ ಸ್ವಭಾವ ಹಾಗೂ ದೌರ್ಬಲ್ಯಗಳಿಗೆ ಪ್ರತೀಕ ವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ರಂಜನೀಯ ನಾಟಕೀಯ ಶೈಲಿ ಹಾಗೂ ಬಿಗುವಾದ ಭಾಷಾ ಬಂಧದಿಂದ ಹಂತಹಂತವಾಗಿ ಓದುಗರನ್ನು ತೀವ್ರ ವೈಚಾರಿಕ ಚಿಂತನೆಯತ್ತ ತಲೆಬಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಲೇಖಕರು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ.

—ಕೆ. ದೇವರಾಜ ಹೆಗ್ಡೆ (ಮಂನೂಡಿಯಿಂದ)

ಪುಸ್ತಕದ ಅನೇಕ ಘಟನೆಗಳು, ಸಿದ್ಧಿ ದೇಶಗಳು ಜರಿತೆಯ
ನಿಂತರ್ಥದಲ್ಲಿ 'ಪುಸ್ತಕವಾಗುವ ದುರಂತವಿರುವಾಗ ಪುಸ್ತಕದಕತೆಯಿಂದ
ರಲ್ಲಿ 'ವರ್ತಮಾನ' ಪುಸ್ತಕವೆಂಬ ಅನಂತರ ಪ್ರಯತ್ನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಲಕೆಯ
ಪ್ರೀತವಾದಿದೆ. ಕಾದಂಬರಿ ವಾದಲನೆಯಕಾದರೂ ಆವರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ
ಗುಣವಿದೆ.

—ಗಂಗಾರ್ಥಿ ಕೋಡಿಲಾಂಪುರ

ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ
ಸೋಮಾರಿ ಕಟ್ಟಿ. ಗೆಳೆಯರ ಬಳಗಕ್ಕೆ
ಅಕ್ಕಿಯಕೆಯಿಂದ

ಮುಂದಿನ ಕೃತಿಗಳು :

ಒಂದು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ...

(ಭಾವ ದೀಪಿಕೆಗಳು)

ಅಪರಾಧಿ ನಾನಲ್ಲ

ಮತ್ತು

ಅಸಾಧ್ಯತೆಯ ಸಾಧ್ಯತೆಯಲ್ಲಿ

(ಎರಡು ವಿಶಾಂಕ ನಾಟಕಗಳು)

ನೆರಳು

(ಕಥಾ ಸಂಕಲನ)

4

5

6

ಉಂಗುರದ ಗುಲಾಮ

೧ ಪ್ರಿಯ ಓದುಗ,

ಬೆಂದೂರಿನ ಹೆಸರನ್ನ ನೀವು ಬಹುಷಃ ಕೇಳಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಎಂದೂ ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದಂ, ನೀವು ಕೇಳಬಹುದಾದ ಹೆಸರಾದಿರಲೂ ಯಾವ ಕಾರಣವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅಸಮಾನ್ಯವುರದ ಸಹಸ್ರಾರಂ ಹಳ್ಳಿಗಳಂತೆಯೇ ಆದಂ ಒಂದಂ ಸಾಮಾನ್ಯ ಹಳ್ಳಿ. ಒಂದೈವತ್ತಂ ಮಂಗಳಲ್ಲಿನ ಮನೆಗಳು ಅಡ್ಡಾದಿಡ್ಡಿಯಾಗಿ ಹಬ್ಬಿವೆ. ಸತ್ತಲ ಕೊಚ್ಚಿ ನೀರಿನಿಂದಾದಿ ಅದಂಂದಂ ದ್ವೀಪವೆ. ಬೆನ್ನ-ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ನಿಟ ಸಂಪರ್ಕ ಎದ್ದಿರಂವ ಮಂನಪ್ಪರೂಪಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ತಮ್ಮ ಹಂಚಿ ಕಡ್ಡಿ ಕಾಲನ್ನ ಅತ್ತಿಂದಿತ್ತ, ಇತ್ತಿಂದತ್ತ ಅಡಿಸಿ. ಬಾಯೆಲ್ಲಿ ವೋಟಂ ಗಣೇಶ ಬೀಡಿ ಹೋಗೆ ಹಾರಿಸುತ್ತಾ ಓಡಾಡುತ್ತಿವೆ... ಮಂಜಾನೆ ಆಗುತ್ತಲೇ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಚಟುವಟಿಕೆ ಪೊದೆಗಳ ಸಂದಿಯಲ್ಲಿ, ದಿಡಗಳ ಮರೆಯಲ್ಲಿ, ತಗ್ಗು ದಿಣ್ಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಂದಿಗಳ ಸಂಭ್ರಮದ ಓಡಾಟ... ಮನೆಗಳಿಂದ ಹೋಗೆ ಏಳುತ್ತವೆ... ಎಲ್ಲ ಮನೆಗಳಿಂದಲೂ ಹೋಗೆ ಏಳಲೇ ಬೇಕೆಂಬ ನಿಯಮವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಧನಿಯ ಮಂದೆ ಚಗ್ಗಿಸಿದ ಸೊಂಟ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ನಿತ್ಯ ಅದನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಚಿಕ್ಕ ಪಿಕ್ಕಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಸಾಕೆನ್ನಿಸುವಷ್ಟಿದೆ. ನಮ್ಮ ನಾಯಕರಾದ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪ ನವರ ಭೇಟಿ ಅಷ್ಟು ಸುಖಭ ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ, ಕೊಚ್ಚಿಯಿಂದ ಆವೃತವಾದ ಇವರ ಗೂಡಿಸಿಲಂ ಆ ಪೊಕ್ಕದ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಗ್ರಾಮಸಿಂಹಗಳಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಲೂ ಡುತ್ತಿದೆ, ಆ ಕೊಚ್ಚಿಯ ಸಾಗರವನ್ನೆಮ್ಮ ಈಜಾಡಿಯೆ, ಪಾರಾಡಿಯೆ

ಹೇಗಾದರೂ ಒಮ್ಮೆ ದಾಟಿ ಬಂದರೆ, ಅದೋ ಅಲ್ಲಿ ನೋಡಿ! ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರ ಅರಮನೆಯ ದಿಡ್ಡಿ ಬಾಗಿಲಿನ ಎದುರಿಗೆ ಅವರ ಐದನೇ ಮಗ ತನ್ನ ದಿನ ನಿತ್ಯದ ಕಾರ್ಯ ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಮೊದಲ ನಾಯಿಯೂ ಸಹಾ! ಅಪರಿಚಿತರನ್ನ ಕಂಡ ತಕ್ಷಣವೇ ಅವನು ಎದ್ದೊಡ್ಡಿ ರಾಗದಲ್ಲಿ ಗೆರ್ಜಿಸಿದ, ಎಂದರೆ, ಮಂಗಳಿಯೇತು, ಅವನೊಟ್ಟಿಗೆ ಶಂಖವಾದ ಪೂಡಲಂ ಎಲ್ಲ ದಿಕ್ಕಿನಿಂದಲೂ ಹತ್ತಾರು ಗ್ರಾಮ ಸಿಂಹಗಳೂ ಶ್ರೀ ಸೇರಿಸುತ್ತವೆ. ಎಚ್ಚರಿಕೆ! ನಾವೀಗ ಹೀಗೆ ನೇರ ಹೋದರೆ ಆ ಗ್ರಾಮ ಸಿಂಹಗಳ ಧಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಏನೇನೋ ಆಗಿಬಿಡುವ ಅಪಾಯ ಇದೆ. ಇಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ದಿವ್ಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ಅದೃಶ್ಯರಾಗಿ ಮುಂದೆ ವರ ಯುವ ಹ್ಲಾ! ಇನ್ನು ತೊಂದರೆ ಇಲ್ಲ... ಸೀದಾ ನಮ್ಮ ನಾಯಕರಾದ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರನ್ನ ಕಾಣಬಹುದು. ಅದೋ ಅಲ್ಲಿ ನೋಡಿ! ನಮ್ಮ ನಾಯಕರು ತಮ್ಮ ಬಾಯಲ್ಲಿರುವ ಮೋಟು ಗಣೇಶ ಬೀಡಿಯಿಂದ ಒಂದೇ ಸಮಾನ ಪುಸ ಪುಸಾಂತ ಹೋಗಿ ಬಿಡಿದ್ದಾರೆ... ಸೂರೂ ನೋಡುತ್ತ ಅಂಗಾತ ಮಲಗವರೆ. ಸುಮಾರು ಹೊತ್ತಿಂದ ಒಂದೇ ತರ ಮಲಗಿ ಬೆನ್ನು ನೋವಾಯ್ತು... ಒಂದ್ ಸಲ ಎದ್ದು ವೈವಾಹಿಕರು ಕೂತ್ಕೊಂಡರು, ತಲೆ ಮೇಲೆ ಏನೋ ಹರಿದಂಗಾಯ್ತು... ಪರಪರಾಂತ ಒಮ್ಮೆ ಕಾಲ್ ಕೆರ್ರಂಡ್ರ ಕಂಡಿಲಿ ಏನೋ ಹೊಕ್ಕಂತೆ ಆಯ್ತು... ಒಮ್ಮೆ ತಿಕ್ಕ ಕೆರ್ರಂಡ್ರ, ತತ್ತೇರಿ, ಅಂತಂದು, ಒಮ್ಮೆ ತಮ್ಮ ಕೇರುಚೆಲು ಗಡ್ಡ ಕೆರ್ರಂಡ್ರ ಸಮಾಧಾನ ಆಗಿಲ್ಲ... ಪಿಚ್ ಅಂತ ಉಗಿಯೆವೆ ವನಸ್ಸಾಯ್ತು... ಕಡೇಗ್ ಏನೂ ಮಾಡೋಕೂ ತೋಚದೆ, ತುಂಬಿಕ ಹಿಡ್ಯಂಡ್ ಹಿತ್ತಲ ಒಡೆ ಹೋದ್ರೂ, ಛೇ! ಛೇ! ಛೇ! ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ನಾವು ನಮ್ಮ ನಾಯಕರನ್ನ ಹಿಂಬಾಲಿಸೋದು ಬೇಡ, ಇಕಾ, ಇಲ್ಲೆ ಕಾಯ್ತಾ ಕೂತಿರೋಣ. ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ನಡೀಬೇಕಾದ ಆ ಪವಿತ್ರ ಕೆಲ್ಲವನ್ನ ಸಾಂಗ ವಾಗಿ ಮುಗ್ಗಿ, ನಂತ್ರ ನಮ್ಮ ನಾಯಕರು ಹಿಂತಿರುಗಲಿ. ಆಗ ನಾವೂ ಅವರ ಹಿಂದಾಗೋಣ. ನಮ್ಮ ನಾಯಕರು ಎಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ, ನಾವಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮ ದಿವ್ಯ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಹಿಂಬಾಲಿಸುವ. ಸರಿ. ಓದುಗ, ಈಗ ನಿನ್ನ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಕೊ, ಕಣ್ಣು ಕಿವಿ, ಮಿದುಳು ತೆರೆದುಕೊ.

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರಂ ತಮ್ಮ ಎಲೆಬುಗಳ ಮೇಲಿರುವ ಮೂಳೆಗಳನ್ನ ಎಣಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದೂ, ಎರಡೂ...ಮೂರೂ...ನಾಲ್ಕೂ ಇಂದಿಗೆ ಆ ಗಡಂ ಮಂದಿಯಂತಿದ್ದದೆ, ಆ ನನ್ನಗೆ ಸಾವುಕಾರ್ ಅವತ್ತೇ ಹೇಳಿಟ್ಟಿದ್ದ. ಇವತ್ತೇನಾದ್ರೂ ಅವ್ವ ಸಾಲ ಕೊಡ್ತೇ ಇದ್ರೆ, "ಮೈ ಚರ್ಮ ಸುಲ್ಪು ನಿನ್ ಬಾಡ್ಡ ಕಿತ್ತೂ ಉಟಿ ಮಾಡ್ತೀನಿ" ಅಂತ ಸೋಮಪ್ಪನವರಿಗೆ ನಗು ಬಂತು. ಎಲಾ! ಎಲಾ! ಆ ನನ್ನಗನ ದೇರಾಸೆಯೇ? ನನ್ ಮೈಮ್ಯಾಗೆ ಬಾಡಂ ಇದ್ರಲ್ಲಾ, ಅವ ತಿನೋದೂ...ಅದ್ರೆ, ಅದ್ಯಾಕ್ ಅಂಗಂದ್ರೆ? ಗೌಡ ಹೇಳಿದ್ಮ್ಯಾಕೆ ನನ್ ಮೈಯಲ್ಲಿ ಬಾಡಂ ಇರ್ಲೇ ಬೇಕು...ಇಲ್ಲಿದ್ರೆ ಹಂಗಿ ಹೇಳಿದ್ರಾ? ನೋಡೋಣ!

"ಏನಲ್ಲ! ಕೂಲಿಗ್ ಹ್ವಾಗಲ್ಲಾ? ಹೇತ್ ಮೂಡಿ ಮೂರ್ ಮಾರ್ ಮ್ಯಾಲಕ್ ಬಂತು...ಮೂದೇವಿ ಕಂತಂಗ್ ಕಂತಿದ್ದೀ"

ಎಂದಿ ಅರ್ಭಟಿ ಕೇಳಿ ತಟ್ಟಂತ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರಿಗೆ ಎಚ್ಚರವಾಯ್ತು...ಹ್ಲಂ! ಇನ್ ಎಷ್ಟು ಯೋಚಿಸಿದ್ರೂ ಅಷ್ಟೇಯಾ! ಆ ಸೂಳೇ ಮಗ್ಗ ಕಾಲ್ಗೆ ನಿದ್ದು "ಬಂದ್ತೀ, ಇನ್ನೊಂದೂ ನಾಕ್ ದಿನ ಟೀಂ ಕೊಟ್ಟಿಡಿ" ಅನ್ನೊದೂ, ಅಷ್ಟರ್ ಮ್ಯಾಕೆ ಹೆಂಗಾದ್ರೂ ಆಗ್ತಿ...

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರಂ ತಮ್ಮ ಮಂವಿದಲ್ಲಿಯ ಕುರುಚಲಂ ಬೆಳೆಯನ್ನ ಸವರಿದರಂ...ತತ್ತೇರಿ, ಬೋಳಿವಂಗಂದೂ, ಎಷ್ಟು ಕರೆದ್ರೂ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಒಂದೇ ದಿನಕ್ಕೆ ಮತ್ತೆ ಬರ್ದದೆ...ಅದೇ ನವ್ ಗದ್ದೇನಾಗ ಅದೆಷ್ಟು ಗಯ್ಯೊ ಕೊಡೋಡನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಟ್ಟೇ ಪುರೈಸಕ್ಕಾಗಲ್ಲ....

"ಈಗೇನ್ ಇಟ್ಟು ಉಣ್ಣಾಕ್ ಬತ್ತೀಯಾ! ಇಲ್ಲಾ" ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಇವ್ವ ಅರ್ಭಟಿಕೇಳಿ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರಂ ಮೇಲಿದ್ದರಂ... ಕಳ್ ಮುಂಡೆ, ನನ್ ಸಂಕ್ಪಾ ನಂಗಿ, ಇವ್ವು ಅದೆಷ್ಟು ಪೋರಾಗವ್ವು! ಅವ್ವಿಗೇನ್! ಅಲ್ ಕಾಯ್ತಾ ಕಂತವ್ವಲ್ಲ, ಅವ್ವ ಮಿಂಡ...ಕೇಳ್ ಕೇಳ್ತಾಗೆಲ್ಲಾ ಒಂದೋ, ಎರಡೋ, ಬಿಸಾಕ್ಪಾನೆ, ನಂಗ್ ಮಾತ್ರಾ ಅವನ್ ಕೊಟ್ಟ ಮೂರಂ ರೂಪಾಯ್ಗೆ ಇಪತ್ ಬಾಡ್ತೇ ಕೇಳ್ತಾನೆ...ನಾನೇನಾದ್ರೂ ಇವ್ವಂಗಿ ಎಂದ್ತಾಗಿದ್ರೆ! ಏಚ್ಚೆ ಮಾಡ್ತಾನೆ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರಂ

ಸೀದಾ ತಾಟನ ವೇಂದೆ ಕುಂತಿದ್ರೆ...ದಪ್ ಅಂತ ಸದ್ಧಾಯ್...ಎಂಶ್ಚಿ ಹಾಕಿದ ಮಂತ್ರಿ ಅಗಲದ ಮಂದ್ಲೆ ಕರದಿತು.

ಹೆಗ್ಲೆ ವೇಲೆ ಪಿಕಾಸಿ ಹಾಕೊಂಡ್ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರು, ರಾಜೋವಿಯಲ್ಲಿ ಎದೆ ಉಬ್ಬಿಸಿ ನಡೆಯತೊಡಗಿದರಂ ಅಟ್ಟಿಯತ್ತ, ಚೆನ್ನಾಗಿ.

ವೇಲೆ ತಲೆ ಸಿಡಿಯೇವ ಬಿಸಿಲು, ಕಾದ ನೆಲ, ಬರಿದ ಹೊಲ... ಪಿಕಾಸಿಯ ಒಂದೊಂದಂ ಹೊಡೆತಗಳ ನಡೆನಡೆವೆಯೆ ಉಸ್ಸೆಂಬ ಸದ್ಧು... ಅಗೆತ... ಮತ್ತೂ ಅಗೆತ... ಒಂದೇ ಸಮನೆ, ಬಿಡುವಿಲ್ಲದ, ಅವಿಶ್ರಾಂತ ಅಗೆತ. ಬಿಸಿವ ಬೆವರ ಧಾರೆಗಳು ಹನಿಹನಿಯಾಗಿ ಭೂವಿಗೇ ಬಿದ್ದು, ಹಾಗೇ ಇಂಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿವೆ... ಕ್ಷಣ ಹೊತ್ತ ವಿಶ್ರಾಂತಿ... ಗಂಟೆಗಳಲ್ಲ, ನಿವಿಷಗಳೂ ಅಲ್ಲ... ಕೆಲವೇ ಕ್ಷಣಗಳು... ಪುನಃ ಅಗೆತ, ಅಗೆತ, ಮತ್ತೂ ಮತ್ತೂ ಅಗೆತ.

ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಬೆನ್ನ ಬಗ್ಗಿಸಿ, ಉಸಿರಂ ಸಿಕ್ಕಿಸಿ, ತನ್ನೆಲ್ಲ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ, ನಮ್ಮ ಕಾದಂಬರಿಯ ನಾಯಕರಾದ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪ ನವರು ತಮ್ಮ ಕಾಯಕದಲ್ಲಿ ನಿರತರಾದಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲ ಮೂರುಗಳ ಅಂತರ ದಲ್ಲಿ ಅವರಂತೆಯೇ ಉಳಿದ ಜೀತಗಾರರಾದ ಕಂಚೆ, ಚನಿಯಂ, ತಿಮ್ಮ ಮಂತ್ರಾದವರೂ ತಮ್ಮ ದಿನದ ಬಾಕಿಯನ್ನೂ ಮೂಡಿಸುವತ್ತ ಒಂದೊಂದೇ ಅಸಹಾಯಕ ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನೂ ಕತ್ತಿಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ...

ಚರಕ್... ಚರಕ್... ಚರಕ್... ಉಳಿದವರಂತೆಯೆ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರೂ ತಲೆ ಎತ್ತಿ ನೋಡಿದರಂ... ಅದೋ ದಿರಕಿ ಚಪ್ಪಲಿ ಗಳಂ.. ತೋರವಾದ ತೊಡೆಗಳನ್ನ ತಬ್ಬಿ ನಿಂತು, ಧಾಳಿಯ ಹೊಡೆತಕ್ಕೆ ಕೊಂಚ ಕೊಂಚವೇ ಅಲಗುಡುತ್ತಿದ್ದ ಅಚ್ಚ ಬಿಳಿಯ ಮಲ್ ಪಂಚೆ... ರೇಶ್ಮೆ ಜಂಜು... ಎರಡೂ ಕೈಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅಷ್ಟಗಲದ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ವಜ್ರದ ಹರಳಿನ ಚೆನ್ನದ ಉಂಗುರಗಳು.. ಭಾಂ ಭಾಂ ನಿರಿಜಾ ಎಣಿಸೆ ಗಳು... ಕಂಡದಂತಾ... ಕಣ್ಣು ಗಳು... ಬಂತು... ಬಂತು... ಬಂತು...

ಹತ್ತಿರ... ಹತ್ತಿರ... ಇನ್ನೂ ಇನ್ನೂ ಹತ್ತಿರ ಹತ್ತಿರ.... ಎತ್ತಿದ ತಲೆಗಳು
ಹಾಗೇ ಬಿದಿದವು... ಸೆಟಿಸಿದ್ದ ಎದೆಗಳು ಮಂದಾಡಿದವು.

“ಲೋ ಸೋಮಾಸ್. ಬಾರೋ ಇಲ್ ನೂಳೆವಂಗ್ಗೆ” ಗಂಡೊದಿನಂತಾ
ಧ್ವನಿ... ಗುಂಡಿನಂತಾ ಮಾತು...

ಒಂದ್ ಕ್ಷಣ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರಿಗೆ, ಆ ಸುಡು ಬಿಸಿಲಲ್ಲೂ
ಚಳಿ ಆಯ್ತು... ಕೈಕಾಲುಗಳು ಅಸ್ತಿರವಾದವು... ಕಣ್ಣು ಕತ್ತಲೆ ಕಟ್ಟಿ
ದಂದಾಯ್ತು... ತಲೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ತಗ್ಗಿತು... ಬೆನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಬಾದಿತು,
ಕಾಲುಗಳು ‘ಧಸಿ’ಯ ಬಳಿಗೆ ಚಲಿಸಿದವು. ಕೈಗಳು ವಿನೀತವಾದಿ
ಮಂದಿದಂಕೊಂಡವು...

“ಏನಲೇ ಮಗ್ಗೆ! ಈಸ್ಯೊಂಡಿದ್ದ ಸಾಲ ಹಿಂದಕ್ ಕೊಡ್ಬೇಂಕಂತ
ಏನಾರ ಜ್ಞಾನ ಐತೋ ಇಲ್ಲೋ?”

ಒಂದೇ ಸಲಕ್ಕೆ ಸೋಮಪ್ಪನವರಿಗೆ ಕಣ್ಣುಕತ್ತೆ ಬಂದಂತಾ
“ಛೂ ಹಲ್ಯಾ ನನ ಮಗ್ಗೆ” ಅಂತ ಮನ್ನಲೇ ಬಯ್ಯೊಕೊಂಡ್ಲೆ,
ಇಸ್ಯೊಂಡಿದ್ದ ನೂರು ರೂಪಾಯಿ, ಆರ್ ವರ್ಷದಿಂದ ಗೇಯ್ಲೊ
ತೀರಿಲ್ಲೆ? ಮನದಾಗಿನ ಮಾತು ತುಟಿ ಜಾರಿ ಬರಿಲ್ಲೆ.

“ಯಾಕ್ಲಾ ಹಂಗ್ ಕಂಬ ನಿಂತ್ತೊಂಗ್ಗೆ ನಿಂತೆ? ಇಕಾ ನೋಡ್
ಸೋಮಾಸ್! ಇನ್ ಹದಿನೈದು ದಿನ ಟೈಂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀನಿ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕೊಡೋ
ದಿದ್ದೆ ಕೊಡು. ಇಲ್ಲಿದ್ದೆ ನಿವ್ ಮೈ ಚರ್ಮ್ ಸುಲ್ದು ನಿನ್ ಬಾಡ್ ಕಿತ್ಲೆ
ಊಟ ಮಾಡ್ಬಿದ್ದೀನಿ ತಿಕ್ಕಾ!”

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರಿಗೆ ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಛಳಿ ಹೊಕ್ಕಂಗಾತು,
ತೊಳ್ಳೆ ನಡುಗಿತು. ಕಣ್ಣು ತತ್ತಾದ್ದಂಗೆ ಹಾಗೆ ಮೇಲಿಂದ ಬೆವರ್
ಒರಿಸಿಕೋತಾ ತಮ್ಮಿಂದ ದೂರಾ ಹೋಗಿದ್ದ ಗೌಡ್ರ ಚಪ್ಪಿ ಸೋಜಾ
ನಿಂತೊಂಡ್ಲೆ.

ಅಂದು ಗೌಡ್ ಗದ್ದೆ ತಾವು ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರು ಬರುವ ಹೊತ್ತಿಗಾಗಲೇ ಎಂಕ, ಕರಿಯಾ, ಚನಿಯಾ, ತಮ್ಮ ತಮ್ ಕೆಲ್ಲ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ರೂ.. ಗದ್ದೆ ಬದಮ್ಯಾಗೆ ನಿಂತ ಆ ಸೂಳೀಮಗ ಗೌಡ ನಿಂತುಂಡ್ ಹಲ್ಲಾಗೆ ಹುಲ್ಲುಕಡ್ಡೀ ಜೊತೆ ಆಟ ಆಡ್ಲಿಕ್ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ... ಕಣ್‌ಗ್‌ ಮಾಡ್ತಾ, ಅಲ್ಲೇ ಕಳೆ ಕೀಳ್ತಿದ್ ರಂದಿ ಮ್ಯಾಗೆ... ಈ ನನ್ನಗ ಗೌಡನ್ ನಾಲ್ಗೆದಿ ಯಾವಾಗ್ಲೂ ಹೊಸ ಹೊಸಾ ತಿಂಡಿ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣು...ನಿಧಾನವಾದಿ ಪಂಚೆ ಎತ್ತಿಕಟ್ಟಿ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರು ಸಿದ್ಧವಾದ್ರೂ.

“ಎಷ್ಟೊತ್ತಿಗ್ಲಾ ಸೂಳೀಮಗ್ಗೆ ಬರೋದಾ?” ಗೌಡ ಅರ್ಭಟಿಸಿದ

ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಸೋಮಪ್ಪನವರಿಗೆ ಛಳಿ ಆಯ್ತು....ತಲಿ ಕರ್ಕತಾ ನಿಂತ್ರೂ ಅದ್ ನೋಡಿ ಗೌಡಂಗಿ ಇನ್ನೂ ಸಿಟ್ ಬಂತು...ತನ್ ಮಾತಿಗೆ ಉತ್ರ ಕೊಡ್ಲೇ ಈ ಹೊಲಿ ನನ್ನಗ ನಿಲ್ಲೋದಾ!

“ರಘಾಡಿಸಿ ಎದಗ್ ವದೀತೀನಿ, ಬೋಳಿಮಗ್ಗೆ ಅಂಗೇ ನಿಂತುಂಡ್ರೆ ಕೆಲ್ಲ ನೋಡೋ”

ಮಾನ್ಯ ಸೋಮಪ್ಪನವರು ಮಾತಾಡ್ಲಿಲ್ಲ...ತಮ್‌ಪಾಡ್ಲೆ ತಾವು ಏಕಾಸಿ ಎತ್ತಿ ಎತ್ತಿ ಹಾಕೋಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು...ಮಾಳೇಲಿ ನಂದ ನೆಲ... ಸ್ವಲ್ಪ ಶಕ್ತಿ ಬಿಟ್ಟು ಹಾಕಿದ್ರೂ ಸಾಕು...ತಕ್ ಅಂತ ವಳಗೋಯ್ದೆ... ಮತ್ತೇನೋ ನನಪಾದಿ ಕಿಸಕ್ಕನೆ ನಕ್ಕೂ, ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರು.

“ಅದೇನ್ ಅಂಗ್ ಕಿಸೀತಿದ್ಯೋ, ಮನೆ ಹಾಳ್ ನನ್ನಗ್ಗೆ” ಗೌಡ ಕಿರುಚಿದ.

ಈ ಗೌಡಂಗಿ ಬಯ್ಯೋದಾ ಅಂದ್ರೆ ಕಜ್ಜಿ ಕರ್ಕಂಡಂಗಿ. ಬಯ್ಯೊಳ್ಳಿ ಈ ನನ್ನಗ, ಅಂದ್ಯಂಡು ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರು ಅಂಗೇ ಕೆಲ್ಲ ಮೂಂದಂವಸ್ತುದ್ರೂ. ಎತ್ತಿ ಎತ್ತಿ ಏಕಾಸಿ ಹಾಕ್ತಿದ್ದಾರೆ...ಮಣ್ಣಿಗೆ ಏನೋ ತಾಕಿದಾಗ ಆಯ್ತು...ಸತ್ತ ನೋಡಿದ್ರೂ...ಎಲ್ಲೂ ಕೆಲ್ಲ ಮಾಡ್ತಿದ್ದಾರೆ.. ಗೌಡ್ ಕಣ್ಣು, ವನ್ನೊ ಎಲ್ಲಾ ರಂದಿ ಮ್ಯಾಕೆ ನಟಿಯೋಗದೆ...ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರನ್ನ ಈಗ ಯಾರೂ ಗವನಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ...ನಮ್ಮ ನಾಯಕರು

ಜಾಗೃತರಾದರೂ, ಖರಾಸಿಯಿಂದ ಶಬ್ದ ಬಂದತ್ತು ಸರಿಯಾಗಿ ಕಣ್ಣು ಗಲಿಸಿ ನೋಡಿದರೂ.... ಏನೋ ಕಂಪಂಧಾತಂ... ಉಂಗುರದಂಗೆಯಿತಿ... ಮಣ್ಣು ಎತ್ತಿ ಹಾಕುತ್ತಿರುವಂತೆ ಬಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರೂ, ಅಂದೇ ಸರಿಯಾದಿ ನೋಡಿದರೂ...ಹೌದು! ಒಂದಂ ಉಂಗುರ...ಗೌಡ, ಕೈಯ್ಯಾಗೆ ಹತ್ತಲ್ಲ. ಅಂತಾ ಉಂಗುರ? ಅಂತ ಆಸೆಯಿಂದ ನಮ್ಮ ನಾಯಕರ ಹೃದಯಂ ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದಂಗಳಂತಂ...ಕೈಗೆ ತಡೆಂಡಂ ಅಂಗೇ ನೋಡಿದ್ರೂ... ತಂಬಾ ಭಾರ ಏತೆ...ನೋಡ್ವಾ! ಅಂತ ಅಂಗೇ ವೇತ್ಗೆ ಆ ಉಂಗು ತಗಂಡಂ ಜೋಬ್ಬೆ ಇಳಿಬಿಟ್ಟು.

ಸೋಮಪ್ಪನವರಿಗೆ, ಕ್ಷಮಿಸಿ! ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರಿಗೆ ಈಗ ಕೊತೂಹಲ. ಆ ಉಂಗು ಚಿನ್ನದಾದ್ರೆ ಏನ್ ಮಾಡೋದಾ? ವೇಟೀಡ್ ಹೋಗಿ ಆ ಮಾರ್ಪಾಡಿ ಅತ್ತ ವಾರಿದ್ರೆ ಒಂದೈವತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಆದ್ರೂ ಕೊಡಬೊದಂ...ಆದ್ರೆ ತಾನಂ ಬಂದ್ ಉಂಗು ಹಾಕೋಬೇಕಂ ಅಂತ ಆಸೆ ಏತೆ... ಆದ್ರೆ ಆ ಉಂಗು, ಆಕೊಂಡಾಗ, ಅದ್ನ ಬೇರೇ ಅವು ನೋಡಿ, ಎಲ್ಲಿಂದ್ ಬಂತಂತ ಕೇಳಿದ್ರೆ, ಎಂತಾ ಹೇಳ್ವೇಕಂ! ಕಳ್ಳ ಅಂತ ಪೊಲೀಸ್‌ನವ್ನ ನನ್ ಹಿಡ್ಕಂಡ್ರೆ? ಪೊಲೀಸ್ ನನಪಾದ್ನಿದ್ದಂತೆಯೇ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರಿಗೆ ತೊಳ್ಳೆ ನಡಂಕ ಪ್ರಾರಂಭ ಆಯ್ತು... ಯೋಚ್ಚಿ ಮಾಡಿ ಮಾಡಿ ತಲೆ ಕಾದೋತು... ಕೈಗಳು ಮಾತ್ರಾ ಯಂಥಾ ಪ್ರಕಾರ ಯಂತ್ರದಂತೆ ಕೆಲ್ಲ ಮಾಡ್ತಾನೆ ಇತ್ತು... ಹೊತ್ತು ಮಂಳುಗ್ನಾ ಒಂದೂ ಅವು ತಲೀಡ್ ಹ್ವಳಿಲಿಲ್ಲ

ಬೆಟ್ಟದಷ್ಟು ಆಸೆ ತುಂಬುಂಡ್ ನಮ್ಮ ನಾಯಕರಾದ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರೂ ಕೂಲಿ ತಗುಂಚಂ. ಪಡಾಯಿಬಾನೆಗೆ ಹೋಗ್ಬೆ ಸೀದಾ ಆಚಾರಿ ಅತ್ತ ಹ್ವಾದ್ರೆ... ರಾಮಾಚಾರಿ, ಅಂದ್ರೆ, ಆ ಸುತ್ಲ ಹತ್ತೂ ಹಳ್ಳಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಒಬ್ಬೇ... ವೋಸ, ವಂಚ್ಚೆ ಇಲ್ಲ... ನ್ಯಾಯವಂತ ಅಂತ ಜನ ಹೇಳ್ವಾರೆ...ನಂಬಿಕೆ ಇಡಬಹುದಾದ ಮನುಷ್ಯ... ರಾಮಾಚಾರಿ ಅಂಗಡಿದೆ

ಮಾಗೂನ್ ಕಲ್ಲದೂ, ವೋಸ ಇಲ್ಲಾಂತ ಪ್ರತೀತಿ... ಅಂತಾ ಸತ್ಯವಂತ ಆಚಾರಿಗಳ ಅಂಗಡಿಯತ್ತ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರು ಪಾದ ಬೆಳೆಸಿದರು.

ಬೆಂದೂರಿನಲ್ಲಿ ದೀಪ ಹೊತ್ತಿಸೋ ಸಮಯ ಆಯ್ಕೆ, ಅಂದ್ರೆ ಮಂದೀತಂ.. ಜನ ರಸ್ತೆಯಿಂದ ತಮ್ ತಮ್ ಮನೆ ಸೇರ್ಕಂತಾರೆ, ಕೆಲವು ಕದ್ದು ನಾಡಾಸಾನಿ ಮನೆಗೂ ಸಹಾ! ಕರಿಯೆ, ತಿಮ್ಮ ಮೂಂತಾದ ಕಸುಬಿನವರಿಗೆ ಕೈ ಚಳಕ ತೋರಿಸೋ ಸಿದ್ಧತೆ ನಡೆಸುವ ತವಕ, ನಮ್ಮ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರಂತಹಾ ಮಹಾ ಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಶರಾಬು ಗಂಗಣ್ಣ ತವರಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಕಾರ್ಯ ಇರಾತ್ತದೆ... ಇಂತಹ ಕೆಲವರು ಮಾತ್ರಾ ಆ ಕತ್ತಲಿನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಓಡಾಡೋ ವಿಣಾಂಕಂ ಹುಳುಗಳೆ... ರಾಮಾಚಾರಿ ಗಳೂ ಕೂಡಾ ಎದ್ದು ತಮ್ಮ ಕನ್ನಡಕ ಮಡಿಸಿಟ್ಟು ಮೈ ಮೂರಿಯಾತ್ರಾ ಅಂಗಡಿ ಕದ ಹಾಕುವುದರಲ್ಲಿದ್ದರು. ಆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನಮ್ಮ ಪಾಯಕರ ರಂಗ ಪ್ರವೇಶ.

ರಾಮಾಚಾರಿ ತಲ ಎತ್ತಿ ನೋಡಿದ. ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪ ನವರು. ಇರವೆಗೆ ಕಬ್ಬಿಣದ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಏನು ಕೆಲಸ? ಆದ್ರೆ ಈ ಮಹರಾಯನೊ ಮಾತಾಡ್ತಿಲ್ಲ.. ಸುಮ್ಮನೆ ತಲೆ ಕೆರ್ಮತಾ ನಿಂತವ್ವೆ ಮಾಮೂಲಿನಂತೆ ಸಾಲಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ...? ಬಗೆಹರಿಯಲಿಲ್ಲ.

“ಏನ್ನಾ! ಏನ್ ಸಮಾಚಾರ?”

ಮಾನ್ಯ ಸೋಮಪ್ಪನವರು ಒಮ್ಮೆ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ನೋಡಿದ್ದು... ಆಚಾರೀನ್ ಹೊರ್ತುಪಡ್ಡಿ ಮತ್ತಾರೂ ಇಲ್ಲ... ಸ್ವಲ್ಪ ಧೈರ್ಯ ಬಂತು ಸೊಂಟದ ಗುಟು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಬಿಚ್ಚಿದರು.

ರಾಮಾಚಾರಿ ನೋಡಾನೆ ಇದ್ದ... ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪ ನವರ ತೆಗೆದ ಸೊಂಟದ ಗುಟಿನಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣು ವೆತ್ತಿದ ಒಂದೂ ಉಂಗು.

“ಏನಲೇ! ಇದೆಲ್ ಸಿಗ್ತೋ ನಿಂಗಿ?”

ಮತ್ತೆ ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರು ಅತ್ತ ಇತ್ತ ನೋಡಿದರು, ನಂತ್ರ ಅವು ಮೂಕಾಢಿನಯ ಪ್ರಾರಂಭ ಆಯ್ತು. ಗಟ್ಟಿ

ಯಾದಿ ಚಾಯಿಬಿಟ್ಟು ಹೇಳಿದ್ರೆ, ಎಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಕೇಳಿಸ್ತೆಂದ್ ಚಿತ್ತಾರ ಅಂತ ಭಯ. ಮಧ್ಯೆ ಒಂದೊಂದೇ ಅಕ್ಷರ ರೂಪ ಪದಗಳು... ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರು ಏನ್ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಅಂತ ಅರ್ಥ ಮಾಡ್ಕೊಬೇಕಾದ್ರೆ ರಾಮಾಚಾರಿಗೆ ಯಾಗ ಮಾಡಿದಂಥಾತಂ.

“ಗದ್ದೇಲಿ ಸಿಕ್ಕೇನ್ನಾ! ಗೌಡ್ತದಿರೋದಂ ಇದಂ” ರಾಮಾಚಾರಿ ಹೇಳಿದ್ ಮಾತೇ ಮಾನ್ಯ ಸೋಮಪ್ಪನವರಿಗೆ ಭಯ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗು ವಂತೆ ಮಾಡ್ತೆ.. ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರಿಂದ ಆ ಉಂಗ್ರ ಕೊಂಡ ರಾಮಾಚಾರಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಮತ್ತಿಕೊಂಡ ಮಣ್ಣು ಹೋಗುವಂತೆ ಉಫ್ ಅಂತ ಉರಬಿದ. ಅವರ ಅನುಭವಿ ಕಣ್ಣು, ಕೈಗಳಿಗೆ ಆ ಉಂಗ್ರ ಹಿತ್ತಾಳೇದಂ, ಅಂತ ಗೊತ್ತಾದ್ಲಿಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಮಯ ಹಿಡೀಲಿಲ್ಲ.. ಸ್ವಲ್ಪ ನಿರಾಶೆಯೂ ಆಯ್ತೆ. ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರ ಕೈಗೆ ಆ ಉಂಗ್ರ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕೊಡ್ತಾ ಹೇಳಿದ್ರೆ—

“ಹಿತ್ತಾಳೇದಂ ಕಂಡ್ಲಾ.. ನಂಬಾಣೆಯೂ ಬರೋದಿಲ್ಲ” ಮಾನ್ಯ ಸೋಮಪ್ಪನವರಿಗೆ ಎತ್ತಿ ಕಾಕೈದಂಥಾತಂ.. ಛೇ! ಛೇ! ಅದ್ರ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟು ಕನಸು ಕಂಡಿದ್ರೆ—ಅದಂ ಇಂಗಾಂಗೋಯ್ತಲ್ಲ! ತತ್ತೇರಿ ಅಂದ್ಯಂಡ್ರೆ.. ಮತ್ತೇನೂ ಮಾಡ್ಲಿಕ್ ಗೊತ್ತಾಗ್ತೇ ತಮ್ ಕೈಗೆ ಹಾಕೋಡ್ರೆ.. ಎಲಾ! ಎಲಾ! ತಮ್ ಕೈಗೆ ಹೇಳಿ ಮಾಡ್ಲಿದಂಗಿದ. ಕುಸಿ ಆತಂ.. ಆಚಾರಿಗಿ ಒಂದು ಡೆಹಂಕಂ ಸಲಾವಂ ಕೊಟ್ಟು ಗಂಗಳ್ಲನ ಅಂಗ್ಲಿ ಕಡೆ ಹೊಂಟ್ರೆ.

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರು ಮನೆ ಕಡೆ ಬಂದಾಗ ಆಗ್ಲೇ ಹನ್ನೆರಡಂ ದಾಟಿತೆ. ಮನಿ ಹೊರದಿನ ಪುಟ್ಟ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕು ಮಲಗವ್ತೆ.. ಖಾಕ್ಲಲ್ಲಿ ಗೌಡ್ಸ ದಿರಕಿ ಚಪ್ಪಿ...ಒಳ್ಳೆ ಸಣ್ಣ ದೀಪ. ಈಗ ಆರೋಗ್ಯ, ಮತೆಂದ್ ಕ್ಷಣಕ್ ಆರೋಗ್ಯ... ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರಿಗೆ ಮತ್ತೇನನ್ನೂ ಬಿಡಿಸಿ ಹೇಳ್ವೇಕಾದ್ಲಿಲ್ಲ...ಇವತ್ತೂ ರಾತ್ರಿ ತನಗೂ ಈ

ಅಂಗ್ಯವೇ ಗತಿ...ಎಷ್ಟೋ ಸರ್ತಿ ಬರೋಹಂಗೆ ಅವತ್ತೂ ಮೂನ ಸೋಮಪ್ಪನವರಿಗೆ ಕೋವ ಬಂತು. ಗಂಗಣ್ಣನ್ ತೀರ್ಥ ಬೇರೆ ಹೊಟ್ಟೆ ಒಳ್ಳೆ ಕಲ್ಲಾ ಮಾಡ್ತಿತ್ತು. ಹಾಗಾದ್ರೆ ಈಗ ನಮ್ಮ ನಾಯಕರು ಏನು ಮಾಡ್ಬೋದು? ಓದಂಗಾ! ನಂಗೊತ್ತು, ನೀನೀಗ ರಾಜ್‌ಕುಮಾರ್ ಅಥವಾ ಎಂಜಿಆರ್ ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡ್ಬಿದ್ದೀ ಅಂತ...ಅದೆ, ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರು ಅಂಗಲ್ಲಾ ಏನೂ ಮಾಡ್ಬಿಲ್ಲ...ಯಾಕಂದ್ರೆ, ಅವು ಮಾನ್ಯ ಸೋಮಪ್ಪನವರು ಆಗಿದ್ರೂ...ಇನ್ನೂ ಇದು ಹೊಸಾ ಸಂಗೀನೂ ಅಲ್ಲ...ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಮಲಗಿರೋ ವಕ್ಕು...ಈ ವಕ್ಕಲ್ಲಿ ತಮ್ಮೆ ಹುಟ್ಟಿದ್ದಷ್ಟು? ಗೌಡ್ಬದ್ ಎಷ್ಟು? ಉತ್ತಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟಾನೆ...ಎಲ್ಲಾ ನಮ್ ಗ್ರಾಚಾರ.

ಗಂಗಣ್ಣನ್ ತೀರ್ಥ ಇವತ್ಸ್ವಲ್ಪ ಜಾಸ್ತಿ ಆಗಿತ್ತು ಅನ್ನತ್ತ. ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರಿಗೆ ಅಲ್ಲೇ ಮಲಗಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟಿಂನಿದ್ದೆ ಬರ್ದಿಲ್ಲ... ಎಲ್ಲೋ ಗಾಳಿಲಿ ತೇಲಿ ಹೋದಂಗಿ. ಸೀದಾ ನಡ್ಕೋತಾ ಹೋದ್ರೂ, ಹೋದ್ರೂ, ಹೋಗೇ ಹೋದ್ರೂ...ಎಲ್ಲಿಗೆ?

ನಡೆದೂ, ನಡೆದೂ, ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರಿಗೆ ಕಾಲನೋವು ಬರೋದಿಕ್ಕೆ ಶುರು ಆತು. ಸುತ್ತಾ ನೋಡಿದ್ರೆ ಆಗ್ಲೇ ತಾನು ಬೆಂದೂರಿನ ಹೊರಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ... ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಬರೀ ಹಣಸೇ ಮರಗಳೂ ಸುತ್ತ ನೋಡುತ್ತೇ ಆವ್ರಿಗೆ ಭಯ... ಆದರೆ, ಆ ಭಯ ಒಂದೇ ನಿಮಿಷ. ಬಹುಮೇ ಗೌಡನ್ ಪುಟಿ ಆವ್ರಿಗೆ ನೆನಪಿಗೆ ಬಂದಿರೋಕೂ... ಭೂತದಾ ಭಯ ಹೊಯ್ದ... ಗೌಡನ್ ವಿೂದ್ ಭೂತ ಇನ್ನಾವುದಿದೆ? ಅಂದೊಂದಿರೋಕೂ... ಒಂದು ಮರದ್ ಬಾಡದಲ್ಲಿ ಆರಾಮವಾಗಿ ಕಾಲಂ ಚಾಚಿದ ನಮ್ಮ ನಾಯಕರು ಅಂಗೇ ನಿದ್ರಿಸಲಾ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು. ಉಹಂ! ಎನ್ನಾಡಿದ್ರೂ ನಿದ್ದೆ ಇಲ್ಲ ಭಳಿ ಆಗ್ತಾ ಇದೆ. ತನ್ ದೇಹಕ್ಕೆ ಏನೇನೋ ಬೇಕು ಅನ್ನತ್ತೆ. ಹಾಗಂತ ಅಂದ್ಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಹೆಂಡ್ತಿ ನೆನಪಾದ್ತು... ಥತ್, ದಂದ್ರ ಮಂಂಡೆ, ಕಟಿಂಂಡ್ ಗಂಡ ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಚಳಿಗೆ ನಡುಣ್ಣಾ ಬಿದ್ದಿವ್ವಿ, ಅವ್ವಲ್ಲಿ ಹಾಯಾಗಿ ಗೌಡ್ ಮೈ ಬೆಚ್ಚುಗ್ ಮಾಡ್ತಾ ಅವ್ವೆ... ಮಾನ್ಯ ಸೋಮಪ್ಪನವರ ಪ್ರಯತ್ನ ವಿೂರಿ ಚಳಿಗೂ, ಸಿಟ್ಟಿಗೂ, ಅಂತೂ

ಅವು ಹಲ್ಲಿಂದ ಕಟಕಟಾಂತ ಸದ್ದು ಹೊರ ಬಂದಿತು, ಅಲ್ಲಿ ಆ ಗೌಡ ನನ್ನ ಗನ್ ಏನ್ಯಾಡ್ಲೇಕೊಂತಿನಿ.. ಕಟೊಂಡೂ ಗೌಡ್ತಿ ಮನ್ಯಾಗ್ ಅವ್ವೇ... ನೋಡಿದ್ರೆ ಒಳ್ಳೆ ರಸಪುರಿ ಮಾವಿನ್ ಹಣ್ಣು... ಯಾರಾದ್ರೂ ವೋಡಿದ್ರೆ ಅಂಗೇ ಕಚ್ಚಿ ತಿನ್ನೇಕೂ, ಆನಿತ್ತದೆ... ಅಂತೂ ಕೌಡ್ತಿನ್ ಉಸೋ ಆನ್ನಿ, ರಂಗಿ, ತಿಮ್ಮಿ, ನಾಗಸಾನಿ, ಕಡೆಗ್ ತನ್ ಎಂದ್ತಿ- ಎಲ್ಲಾ ಎಣ್ಣು ಬೇಕಲ್ಲ ಅವ್ವಿಗೆ.. ಕೂಲಿ ಕೆಲ್ಲ ಮಾಡೋ ಕಂವು ಅಂದ್ರೆ ಅಷ್ಟು ಸಸಾರನಾ ಆ ವಿಂಡ್ರಗುಟ್ಟಿದವನಿಗೆ... ನಮ್ ಎಡ್ರು ರುಚಿ ಅವ್ವು ನೋಡ್ಲೋದಂತೆ, ಅವ್ವು ಎಂದ್ತಿ ರುಚಿ ನಾನ್ಯಾಕ್ ನೋಡ್ಪಾರ್ಡು... ಈಗೊಂದ್ ವೇಳೆ ಗೌಡ್ತಿ ನನ್ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ...

ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದೋ, ಅಸಹಾಯಕತೆಯಿಂದೋ, ಅಂತೂ ನಮ್ಮ ನಾಯಂ ಕರ ತಲೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ಓಡಿತ್ತು. ಉಂಗ್ರ ಹಾಕೊಂಡ್ ಬೆರಳಿಗೆ ಏನೋ ಮಂಜೂಗರ.. ಅಭ್ಯಾಸವಿಲ್ಲವಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೆ ಕಡಿದಂದಾಗುತ್ತೆ ಅಂತ ಅದ್ನ ಯಾಂತ್ರಿಕವಾಗಿ ತಿಕ್ಕೋಕೆ ಶುರು ಮಾಡಿದ್ರೂ... ಒಂದೂ, ಎರಡು, ಮೂರು ಮೇಲೆ, ಕೆಳಗೆ, ಮೇಲೆ, ಕೆಳಗೆ, ಏನೋ ಅನ್ನಿಸ್ತು.. ಆ ಉಂಗ್ರನೇ ಗೌಡ್ತಿ ಅಂದೊಂಡ್.. ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರು ಅತ್ಯುತ್ತಮದಿಂದ ತಿಕ್ಕೋಕೆ ಶುರು ಮಾಡಿದ್ರೂ, ಏಳು, ಎಂಟು, ಒಂಭತ್ತು ಹತ್ತು...

ಫಳ್ ಅಂತ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ವಿಂಚಿ ಹೊಡೆದಂಗಾತು. ಭಯದಿಂದ ಕಕ್ಷಣ ಸೋಮಪ್ಪನವರು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಂಡ್ರೂ... ಎದ್ರೂಗೆ ಕಂಡದ್ದನ್ನ ನೆನಸಿಕೊಂಡೂ, ಚಡ್ಲೀ ಒಳಗೆ ವದ್ದೇ ಆಯ್ತು... ಮೊದ್ಲೇ ಹಂಣಿಸೀ ಕೋಪ್ಪು... ಜೊತೆದ್ ಆಗ್ಲೇ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿ— ಗುಡೂದಿನ್ ಶಬ್ದ ಬೇರೆ, ಕಿಳ್ತಾ ಇದೆ— ಗುರುಗುರು ಗುರುಗುರು ಅನ್ನಿದೆ—ಒಳ್ಳೇ ಗೌಡ್ತಿ ಅರ್ಭಟಕ್ಕಿಂತಾ ಹದ್ರಿಕೆ ಆಗುತ್ತೆ.

ಕೆಲವು ನಿಮಿಷ ಆದಂಗಾತು— ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರು ಮುಚ್ಚಿದ ಒಂದು ಕಣ್ ಓರೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದ್ರೂ—ವತ್ತೆ ಗುಂಡಿಗೆ ಒಡೆದ ಹಾಗೆ ಆಯ್ತು—ಎದುರಿಗೇ ಇದೆ ಭೂತ—ಬಾಚಿದ ಕೋರೇ

ಹಲ್ಲು, ಬೆಂಕಿ ಅಂಗಿರೋ ಕಣ್ಣುಗಳು,, ಕಾಲಿನ್ ಕಡೆ ನೋಡಿದರೆ, ಹಿಂದೂ ಮೊಂದಾಗಿ, ಮೊಂದೂ ಹಿಂದಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿವೆ. ಕ್ರಿ-ಕಾಲಗಳ ಉಗುರಗಳೇ ನಾಲ್ಕು ಅಡಿಗಳಷ್ಟು ಉದ್ದ ಇತ್ತು, ಅಂದ್ರೆ ಒಟ್ಟು ದೇಹ ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡಿತ್ತು ಅಂತ ನಾವೇ ಊಹೆ ಮಾಡಿಕೊಬೇಕು...

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರು ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟು ನೋಡಿದರು... ಆಶ್ಚರ್ಯ! ಆ ರಾಕ್ಷಸಾಕಾರ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಮಲಗಿ ಅದರ ತಲೆಯನ್ನ ತಮ್ಮ ಕಾಲ ಬಳಿ ತಂದಿದೆ. ಅದರ ಕೈಗಳು ತಮ್ಮ ಶ್ರೀಪಾದವನ್ನ ಮುಟ್ಟಿ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತಿದೆ... ಸೋಮಪ್ಪನವರ ಎದೆ ನಗಾರಿ, ಅದ್ರೂ ಕೊಂಚ ಧೈರ್ಯ ಬರಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಜೊತೆಗೆ ಗಂಗಳ್ಳಿನ ತೀರ್ಥ ಬೇರೆ ಇವರ ಬೆಂಬಲಕಿತ್ತಲ್ಲಾ... ಆದ್ರಿಂದ ಅರೆಹೆದರಿಕೆಯಿಂದಲೇ ಆ ಆಕಾರವನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರು.

“ನೀ... ನೀ... ನೂ... ಯಾ... ಯಾ... ರೂ... ”

“ನಾನೂ ಉಂಗುರದ ಗುಲಾವು! ಏನಪ್ಪಣೆ”

ಅಂದ್ರೆ! ಈ ಭೂತ ತನ್ನ ಗುಲಾವು, ಮಾನ್ಯ ಸೋಮಪ್ಪನವರಿಗೆ ಹಿಂದೆಲ್ಲೂ, ತಾವು ಬಾಳ ಚಿಕ್ಕವರಿದ್ದಾಗ ಅವು ಅಜ್ಜಿ ಹೇಳಿದ ಕತೆ ಕೊಂಚ ಕೊಂಚ ನೆನಪಾಗತೊಡಗಿತು... ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗ. ಅವು ಹೆಸರೇನೂ ಮರೆತು ಹೋಗಿದೆ... ಅವು ಬಳಿ ಕೂಡಾ ಇಂತೂ ಒಂದ್ ಉಂಗ್ರ ಇತ್ತಲ್ಲ—ನಡುಗುವ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದ್ರೂ!

“ನಿ—ನೀ—ನ್ಯಾಕ್ ಇಲ್ಲಿಗ್ ಬಂದೆ!”

“ನೀವು ಉಂಗ್ರ ತಿಕ್ಕಿ ಕರೆದ್ರಲ್ಲಾ! ಅದ್ಯೆ? ನಾನೂ ಉಂಗುರದ ಗುಲಾವು—ಹಿಂದೆ, ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ನಂಗೊಬ್ಬ ಯಜಮಾನ ಇದ್ದೆ—ಅಲ್ಲಾವುದ್ದೀನ ಅಂತ. ಅವು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಉಂಗುರದ ಗುಲಾವು ನಾನೂ. ಅವ ಒಮ್ಮೆ ಅವು ಹೆಂಡ್ರ ಜೊತೇಲಿ ನದೀಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡ್ತಿದ್ದ—ಆಗ ಉಂಗ್ರ ಬೆರಳಿಂದ ಜಾರಿ ನೀರಿಗೆ ಬಿದ್ದೋಯ್ತು—ಅಲ್ಲಿಂದ ಕೆಸರಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಹೋಗಿ ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷ ಆತು, ನಿಮ್ ಗೌಡು

ಗದ್ದೆ ಇದ್ದಲ್ಲಾ, ಹಿಂದೆ ಅದ್ದಲ್ಲಿ ನದಿ ಹರೀತಿತ್ತು—ಆ ನದಿ ಒಣಗಿ ಹೋಯ್ತು—ಉಂಗ್ರ ಮಾತ್ರಾ ಅಲ್ಲೇ ಮಣ್ಣಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣಾಗಿತ್ತು—ಇವತ್ ನಮ್ಮ ಪುರಾಸಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಉಂಗ್ರ ಮೇಲೆ ಬಂತು—ನೀವದನ್ನ ಹಾಕೋಂದ್ರಿ— ಸಾವಿರಾರಂ ವರ್ಷಗಳೇ ಆಗಿಹೋದ್ತಿಲ್ಲ—ನಾನಂ ನಿದ್ಡೆ ಮಾಡ್ತಿದ್ಡೆ—ಅದ್ಡೆ ನಾನಂ ಬರ್ಟೇಕಾದ್ರೆ ನೀವು ಅಪೊಂದ್ ಸಲ ತಿಕ್ಕೇಕಾಯ್ತು— ಇನ್ ಪರ್ಟಾದಿಲ್ಲ—ಎಚ್ಚ ಆಯ್ತು—ನೀಪ್ ಒಂದ್ಲಲ ತಿಕ್ಕಿದ್ರೂ ಸಾಕಂ—ನಾನಂ ತಕ್ಷಣ ಬರ್ಟೇನೆ.”

ಮಾನ್ಯ ಸೋಮಪ್ಪನವರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಅರ್ಥ ಆಗೋದೇ ತಂಬಾ ಕಪ್ಪುಕ್ ಸಿಕ್ಕಾಕೋತು—ಆ ಭೂತ ಹೇಳಿದ್ಡೆಲ್ಲಾ ಅರ್ಥ ಆಯ್ತು ಅಂತಲ್ಲ ಅದ್ರೆ ಇಷ್ಟು ಅರ್ಥ ಆಯ್ತು—ಆ ಭೂತ ತಮ್ಮ ಉಪದ್ರ ಮೂಡ್ನಿಕ್ ಬಂದಿಲ್ಲ. ತಾವ್ ಹೇಳ್ವಂಗೆ ಕೇಳ್ವಂಡ್ ಇರ್ದದೆ. ಹಾಗಿದ್ರೆ ಒಳ್ಳೇದೇ ಆಯ್ತುಲ್ಲ.

“ಈಗ ಏನಪ್ಪಣೆ?”

ಭೂತ ಏನೀತವಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಕೇಳ್ತು—ಏನಂತ ಕೇಳೋದು? ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರಂ ತಲೆ ಕಿರೊಂಡ್ರೆ—ವಂಠದ್ ಬೇಡ್ಡೆ ಒತ್ತುತ್ತಾ ಇಡೆ, ಭಳಿಗಾಳಿ ಬೇರೆ—ಬಚ್ಚಿಗ್ ತಿನಂದ್ರೂ ಇದ್ದಿದ್ರೆ—

“ನಂಗೆ ಭಳಿ ಆಗ್ತಿದ್ಡೆ—ಇಲ್ ಮಲ್ಲಕ್ ಏನೂ ಇಲ್ಲ”

“ಅಪ್ಪಣೆ”

ಭೂತ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಮಾಯಾ ಆಯ್ತು—ಸದ್ಯ ಹೋಯ್ತು, ಅಂತ ಉಸಿರಂ ಬಡಂವಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಆಯ್ತು—ಅದ್ರೆ ಒಂದ್ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಾಸೆ, ಹೊದಿಕೆ, ಸೊಳ್ಳೆ ಪತದೆ ನೋಡ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಒಂದು ಮಂಚವೂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಆಯ್ತು.

ಪುಟ್ಟರ ಬೇಡ ಓದಂಗ! ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಅದೊಂದು ಪರ್ವಕಾಲ—ಹಿಂದೆಂದೂ ಹಾಸೆ ಮಂಚ ಕಂಡವರಲ್ಲ— ಅವರ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಹಾಸೆ ಅಂದ್ರೆ ಒಂದಂ ಹರಕಲಂ ಚಾಪೆ ಮಾತ್ರಾ

ಅದಿತ್ತು—ಅದರೀಗ ಸೋಗಸಾದ ಫ್ಯೇವ್ ಹಾಸಿಗೆ, ಚಿತ್ರ ವಿಚಿತ್ರ ಕುಸುರಿ ಕೆಲಸದ ಕಲಾತ್ಮಕ ಶ್ರೀಗಂಧದ ಜೋಡಿ ವಂಚ—ಅಹಾ! ಸೋಗಸಾದ ಕಾಶ್ಮೀರಿ ರಗ್ಗು—ಭಲಾ! ಭಲಾ! ಮಾನ್ಯ ಸೋಮಪ್ಪನವರ ಪುಣ್ಯವೇ ಪುಣ್ಯ—

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರಿಗೆ ಹಾಸಿಗೆಗೆ ಒರಗಿದೊಂದೇ ಗೊತ್ತು—
ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟಾಗ ಮಾರುದಿನ ನಡೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಎೂರಿ ಹೋದಿತ್ತು—

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರಂ ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡೇ ಮಲಗಿದ್ದರು. ಮೇಲೆ ಎಳೋದಿಕ್ಕೆ ಅಗ್ಗೇ ಇರುವಷ್ಟು ಜಡತೆ ಅವರನ್ನ ಆವರಿಸಿಬಿಟ್ಟಿತ್ತು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ನಡೆದದ್ದೆಲ್ಲಾ ನೆನಪಿಗೆ ಬರತೊಡಗಿತು—ಇದೇನಂ ಕನಸೋ? ತಮ್ಮ ತೊಡೆ ಚಿವುಟಕೊಂಡರಂ—ಹಾ! ಜೋರಾಗಿ ಚಿವುಟಕೊಂಡಿದ್ದರಿಂದ ಉಗುರಂ ಅವರ ಚರ್ಮವನ್ನೂ ಭೇಧಿಸಿತ್ತು— ಹಾಗಾದ್ರೆ ಇದೂ ಕನಸಲ್ಲ—ಸೋಗಸಾದ ಹಾಸಿಗೆ, ವಂಚ ಅಹಾ! ವಂಚೋರ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ರಾಜ್‌ಕುಮಾರ್ ಮಲಗಿರಾನಲ್ಲ! ಅಂತಾ ವಂಚ—ಬೆರಳಂ ನೇವರಿಸಿದರಂ, ಹೌದೂ! ಆ ಉಂಗ್ರ ಅಲ್ಲೇ ಇದೆ—ಹೊಟ್ಟೆ ಚೂರುಗುಟ್ಟಾ ಇದೆ— ಆಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿ ಕೈ ಉಂಗುರದತ್ತ ಹೋಯ್ತು, ಯಥಾ ಪ್ರಕಾರ ಮಿಂಚಿನ ಬೆಳಕಂ—ಆ ತೆಂಗಿನ ಮರದಷ್ಟು ಎತ್ತರದ ಭೂತ ಕಾಲಿಗೆ ನಕುಸ್ಕರಿಸುತ್ತಿದೆ,

“ಎನಕ್ಕುಣ! ನಾನಂ ಉಂಗುರದ ಗುಲಾಮ!

“ನಂಗಿ ಹಸಿವಾಗ್ಗೈತೆ— ನೌಡ್ರ ಮದ್ದೇಲಿ ಮಾಡಿದ್ರಲ್ಲ ಅಂತಾ ದೆಲ್ಲಾ ತಗಂಬಾ”

“ಅಪ್ಪಹ”

ಮಾಯವಾದ ಭೂತ ವರೋಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಯ್ತು. ಆಹಾ! ಅದರ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ತಟ್ಟಿಯಿಂದ ಅದೆಂತಾ ಸೋಗಸಾದವಾಸನೆ... ಅತಂರ ಜಾಸ್ತಿ ಆಯ್ತು...ತನ್ನ ಮುಂದೆ ಇದ್ದ ತಳಿಗೆಗೆ ಕೈ ಹಾಕಿದರಂ—

“ಸ್ವಲ್ಪ ತಡೆಯಿರಿ ವೇದಾಪ್ತಮಿ! ತಾವಿನ್ನೂ ಹಲ್ಲುಜ್ಜಿಲ್ಲಾ!”

“ಎಲಾ! ಎಲಾ! ಭೂತ! ನೀನೂ ಪರ್ದಾದಿಲ್ಲ! ನಾನೂ ನಿನ್ನ ವಿನೂ ಅಂದ್ಯಂದಿದ್ದೆ” ಅಂತ ವನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಅಂದುಕೊಂಡ ನಮ್ಮ ನಾಯಕರೂ ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದರು.

“ಹಾದಿದ್ರೆ ಬೇವಿನ ಕಡ್ಡಿ ತಗಂಬಾ!”

“ಪ್ರಭುಗಳೂ ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು—ಬೇವಿನ ಕಡ್ಡಿ ಕಾಲ ಮುಂದಿಡೋಯ್ಯೋ ಇದು ಅಧುನಿಕ ಕಾಲ—ಅದ್ರಿಂದ ಇದ್ದ ತಗೊಳ್ಳಿ”;

ಭೂತ ಕೈ ಚಾಚಿದಾಗ, ಅದ್ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮಿಸ್ ಟೂತ್ ವೇಸ್ಪ್ ಮತ್ತೂ ಬ್ರಷ್ ಇತ್ಯ ಇದ್ರಿಂದ ಎಂಗಪ್ಪಾ ಉಜ್ಜೊಳಾದಂ? ಮಾನ್ಯ ಸೋಮಪ್ಪನವರಿಗೆ ಬೇವಿನ ಕಡ್ಡಿ ನನಪಾಯ್ತು— ಅದ್ರ ಹಾಗೇ ಇದನ್ನೂ ಚಿನ್ನಾದಿ ಕಟ್ಟಿ ಕಟ್ಟಿ ತಿನ್ನೇಕಾ?”

“ಅದ್ರ ಕ್ರಮ ಹೀಗೆ ಪ್ರಭಂ”

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರ ವನಸ್ಸನ್ನ ಓದಿದಂತೆ ಭೂತ ನುಡಿಲಿ:ತು. ತಾನೇ ಟ್ಯೂಬ್‌ನಿಂದ ವೇಸ್ಪನ್ನ ತೆಗೆದು, ಬ್ರಷ್‌ಗೆ ಹಾಕಿ ದೈಹಿಕ ಶುಚಿಯು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಪಾಠವನ್ನ ಮಾನ್ಯ ಸೋಮಪ್ಪನವರಿಗೆ ಬೋಧಿಸಲು ಸಿದ್ಧವಾಯ್ತು.

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರೂ ತಮ್ಮ ಅಟ್ಟಿ ಸೇರಿದಾಗ ಆಗ್ನೇ ಸಂಜೆ ಹೊತ್ತ. ಹೆಂಡ್ಡಿ ವಟವಟ ಅರ್ಧ ಫರ್ಲಾಂಗ್ ದೂರದಿಂದ್ಲೇ ಕೇಳಿಸ್ತು. ಈ ದರಿದ್ರ ಯಾವಾಗ್ಲೂ ಹೀಗೆ—ಗೌಡ್ಡ ಅತ್ರ ಮಾತ್ರ ಅದೇನ್ ನಡಾ

ನನ್ನಾ ಇರಾಳೆ—ಗೌತ್ವ ನೆನಪಾಗಿದ್ದಂತೆಯೆ ನಮ್ಮ ನಾಯಕರ ಮೈ ಬಿಸಿಯಾಯಿತು—ಆ ನಮ್ಮಗೆ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ ಮಟ್ಟೆ ಆಗೋದೂ, ಅವು ಎಂಡ್ರಿ ಇವ್ವ ನೈ ತಿಕ್ಕಲಿ ಅಂತ ಅಂದೊಂಡ್ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ—ಅವ್ವ ಇಂಟೆ ಮಾಡ್ಕೊಂಡ್—ಒಂದಿಪಾ...

“ಏನಲ್ಲ ಮೂದೇವಿ ನಿನ್ನಿಂದ ಈಟಿಂತ್‌ಗಂಟಾ ಎಲ್ಲಿಗ್ಲಾ ಹಾಳವ್ ಹ್ವಾಗಿದ್ದೆ?”

ಎಂದ್ತಿ ಆರ್ಭಟ--ಮೂವೂರಿ ದಿನ ಆಗಿದ್ದೆ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪ ನವರಂ ನಾಯಿಮರಿ. ಅದ್ರೆ ಈಗ—

“ಏನೇ ಲೌಡ್! ನಾಲ್ಕು ಬಾಳಾ ಉದ್ದ ಬಿದ್ದಿದ್ದೀ ಚಿ ವಾಲಿ ಪಾಂಚಲಿ ಮಾಡಿದ್ದೆ ಚರ್ವ ಸುಲದ್ ಬಿಡ್ತೇನೆ”

ಕೆಂಚಿಗೆ ಸೋಮ್ಪಾನ ಈ ಪರಿ ತೀರಾ ಹೊಳದೂ. ಯಾವತ್ತೂ ಇಂಗೆ, ತನ್ ಮಾತ್ಕೆ ಎದುರಂ ಬೀಳ್ಕೊಂಡ್ಲಿಲ್ಲ ಸೋಮ್ಪಾ ಅಮ್ಮಾವು ಗಂಡ ತಾಂತ ಅಳ್ಳಿಗೇ ಗೊತ್ತಿದ್ ಸಂದ್ತಿ—ಅಷ್ಟೇ ಏನು? ಏನಾತಿ ಹೆಂಗ್ಸರನ್ನ ಎಂದ್ತಿರಾದಿ ಪಡದ ಆ ಅಳ್ಳಿ ಗಂಡಸರೆಲ್ಲಾ ಅಮ್ಮಾವು ಗಂಡಂದ್ರೇ— ಗೌತ್ವ ವೊಸೆ ಹೊಕ್ಕಿರದ ಮನೆ ಅಲ್ಲಾವ್ವೊ ಇರಿಲ್ಲಲ್ಲಾ—ಅದ್ರಿಂದ ಗೌಡಂಗೆ ಗೌಡಬಲ ಗಂಡಸು ಮೂಂದೆ ಮಾತ್ಕೆ—ಎಷ್ಟಂದ್ರೂ ಗೌಡ ಗಂಡ್ಲಿ ತಾನೆ—ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅವು ತಾಕತ್ ಏನಿಪ್ಪಾ ಗಂಡಸು ಮೇಲೆ ಮಾತ್ಕೆ—

“ಏನಲ್ಲ ಮೂದೇವಿ ಅಗ್ಲೇ ಆಕೊಂಡ್ ಬಂದಿದ್ದೀ”

ಮಾನ್ಯ ಸೋಮಪ್ಪನವರಿಗೆ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಅವೇಶ ಬಂತು—ಅಲ್ಲೇ ಮೂರೇಲಿ ಇಟ್ಟು ತಿರಾವೋ ಕೋಲಾ ಇತ್ತಾ— ಕೈಗ್ ತಂಗಡ್ಕು— ಲಡೋ ಲಬೋ ಸ್ವರ ಮಂದಿಲು ಮಂಟು— ಕೆಂಚಿ, ಕಾಳ, ಕರಿಯ, ಚನಿಯ, ಅವು ಎಂಡ್ರಾ, ಮಕ್ಕು, ಸೇಂ, ಪಾವು, ಚಟಾಕಂ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರ ಅರವಾನೆ ಮೂಂದೆ. ಇಬ್ಬ ಪಂಚಾಯ್ತಿ ಆ ಹತ್ತೂ ಸಮಾಸ್ತರ ಎದುರಿಗೆ— ಕರಿಯ ನಾಯಕರನ್ನ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಕರ್ಕಂಡ್ ಹೋದಿ ಶ್ರೀತಿಯಿಂದ ಹೇಳ್ತೆ.

“ಏನ್ನೂ ಸೋಮ್ಯಾ, ನಿನ್ನೆಂಡಿಗ್ ಇಂದ್ ಬಡಿದ್ರೆ, ಗೌಡ್ರ ಸುಮ್ಮೆ ಬಾಟಾರಾ! ನನ್ ನೋಡೊ ನಿಂದ್ ಬುದ್ದಿ ಬರ್ದಿಲ್ಲಾ!”

ಅವತ್ತೊಂದ್ ದಿನ ಗೌಡ್ರ ಕಾಲಂ ಕರಿಯನ ಮನೆಗೆ ದಯೆ ಮಾಡ್ತಿತ್ತ—ಕರ್ಯ ಮದಿವ್ಯಾಗಿ ಇನ್ನೂ ನಾರ ಅದಿಲ್ಲ—ಆಗ್ಲೇ ಬಂದ್ರಲ್ಲಾ ಅವ್ರ—ಗೌಡ್ರ ಪುಂದೆ ಏನೂ ಅನ್ನಾಕ್ ಧೈರ್ಯ ಬರ್ದಿಲ್ಲಾ! ಎಂತಾ ಮಾಡೋದು? ಗೌಡ ಹ್ವಾದ್ ಮ್ಯಾಗೆ ಬೆತ್ತ ತಗಂಡ್ ಎಂಜಿನ್ ದಾರಿಸ್ತೆ—ಲಚ್ಚಿ ಲಬೋ ಲಬೋ ಅಂತ ಬಹುಂಡ್ಲ—ಎಪ್ಪ ಗೌಡ್ರ ಕಿವಿಗ್ ಬಿತ್ತು—ಕರ್ಯನ್ನ ಕರ್ದಿ ಚಾವಡಿ ಕಂಭಕ್ ಕಟ್ಟಾಕಿದ್ರ—ನಾಗರಬೆತ್ತ ತಗಂಡಂ, ತಮ್ ತೋಳಿನ್ ಶಕ್ತೀನ್ ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡಿದ್ರ—ಎರಡ್ತಿನ ಅಂಗೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ರ—ಕರ್ಯ ತೇಲಂಗಳ್ಲ, ಮೇಲಂಗಳ್ಲ ಮಾಡ್ಲೊಂಡಂ ಎಂಗೋ ಬಿದ್ದಿದ್ದೆ ...ವೈಯ್ಯ ಸಕ್ತಿ ಎಲ್ಲಾ ಓಟೋದಿದ್ದೋ! ಆಮ್ಯಾಕೇ ಗೌಡ್ರ ಅವ್ವ ಬಿಟ್ಟಿದ್ಲ—

ಕರ್ಯಂದಾದ್ ಗತಿ ಕಂಡಂ ಉಳಿದೋಪ್ರ ತೋಳ್ಳೆ ನಡ್ಗಕ್ ಸುರಂ ಆತಂ—ಅವ್ರ ಹೆಂಡ್ರ ಸಂಗಿ ಎಂತ? ಕೆಲವರಿಗೆ ಗೌಡನ್ ಕಂಡ್ರೆ ಒಳಗೊಳಗೇ ಆಸೆ—ಒಳ್ಳೇ ಕೆಂಪೆ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗವ್ರ—ಖಚ್ಚರ್ ಈರೋ ತರ—ಕೇಳ್ತಾ ಗೆಲ್ಲಾ ಒಂದೊ, ಎರಡೋ ಕೊಡ್ತಾರೆ. ಎಚ್ಚಿನ್ ಹೆಂಗ್ಸಿಗ್ ಭಯಂ—ಕರಿಯನಂತಾ ಗಂಡ್ಲೇ ತಿಕಾಬಾಯಿ ಮಂಚ್ಚಂಡ್ ಇರಂವಾಗ ತಮ್ಮದೇನಾ? ಎಂದಿದ್ದೂ ಗೌಡ್ರ ಇರೋಗಂಟಿ ತಮ್ ತಮ್ ಗಂಡಸು ತಮ್ ಸುದ್ದೀಗ್ ಬರಾಕಿಲ್ಲ—ಅಂದ್ಲೇಲೆ ಭಯಂ ಯಾಕ್? ಎಂಗೂ ಕೇರಿಲ್ ಇರೋವೆಲ್ಲಾ ತಮ್ಮಂತೋರೇ ಅಲ್ಲಾ! ಇಷ್ಟ ಇದೊ, ಇಲ್ಲೇನೋ, ಅಂತೂ ಎಲೊ ಗೌಡ್ರ ಸೇಪೆ ಮಾಡ್ಲೋರೇ ಎಲ್ಲಾ!

ಮಾನ್ಯ ಸೋಮಪ್ಪನವರಿಗೆ ಆ ಕ್ಷಣ ಏನು ಮಾಡ್ಲೇಕಂ ಅಂತಲೇ ಗೊತ್ತಾರಿಲ್ಲ. ಒಂದ್ರುಡೆ ಗೌಡ್ರ ಭಯಂ— ಎಲ್ಲಾದ್ರೂ ದೂರ ಹ್ವಾಗ್ಲೇಕಂ ಒಂದ್ ನಾಕ್ ದಿನ ಇದ್ದು ಗೌಡ್ರ ಸಿಟ್ಟು ಕಡಿಮೆ ಅದ್ಲೇಲೆ ಬರ್ಪೇಕಂ— ತಲೆ ತಗ್ಗಿ ಸಿಕ್ಕಂಡಂ ನಮ್ಮ ಕಾಣುಕರಂ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟರಂ.

ಆಹಾ! ಇನ್ ಪರ್ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಆ ನನ್ನ ಗೌಡಂಗಿ ನಾನ್ ಎದ್ರಬೇಕಾದಿಲ್ಲ—
 ನನ್ ಎಣ್ಣೆ ಜೊತೆ ಆತ ಮಲಗ್ತಾ ಇಲ್ವಾ? ಅವ್ವ ನನ್ ಎಣ್ಣೆ ಜೊತೆ
 ಮಲಗ್ತಂಗಿ ನಾನೂ ಯಾಕೆ ಆವ್ವ ಎಣ್ಣೆ ತಾಪ— ಒಂದೂ ಕ್ಷಣ ಬೆನ್ನ
 ಮೂಳೇಲಿ ಛಳಕು ಹೊಡ್ಡ ಹಾಗೆ ಆಯ್ತು— ಛೇ! ಛೇ! ಗೌಡ್ತೆ ಮ್ಯಾಗ್
 ಕನ್ ಆಕಾದೆ! ತಪ್ಪು, ತಪ್ಪು! ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಸುಮ್ಮನೆ ಮಲ್ಕಂಡ್ರು
 ಮಗ್ಗುಲಾದ್ರೆ— ಉಹ್ಲಾ! ನಿದ್ಡೆ ಬರಂದಿಲ್ಲ— ತನ್ ಎಣ್ಣೆ ಗೌಡ್ತೆ ಮ್ಯಾ
 ಬಿಸಿ ಮಾಡಿದ್ವೇಲೆ, ಗೌಡ್ತೆ ಎಣ್ಣೆ ತನ್ ಮ್ಯಾ ಬಿಸಿ ಮಾಡಿದ್ರೆ ತಪ್ಪೇನು?
 ಛೇ! ನಿನ್ನೇನೆ ಮಾಡ್ಬೇಕಿತ್ತು. ಸರಿ! ಏಳಿದ್ ಕೆಲ್ಲ ಮಾಡೋಕೆ ಎಂಗೂ
 ಭೂತ ಐತೆ— ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರ ಕೈ ಅಪ್ರಯತ್ನವಾದಿ
 ಉಂಗ್ರ ಸವರಿತು— ಯಥಾಪ್ರಕಾರ ಭೂತ ಬಂತು

“ಏನಪ್ಪಣ್! ನಾನು ಉಂಗುರದ ಗುಲಾವೇ!”

“ಈಗಿಂದೀಗ್ಲೇ ಹೋಗಿ ಗೌಡ್ತೆ ಎಣ್ಣೆನ್ ಎತ್ತಂಡ್ ಈ ಆಸ್ತಿ
 ಪೇಲೆ ವಲಗ್ಗು— ಬೆಳಗ್ಗೆ ಹೊತ್ತಾರೇಗೇ ಕರ್ಕಂಡ್ ಹ್ವಾದ್ ವಾಪ್ಪ
 ಬಿಟ್ ಬಾ!”

“ಅಪ್ಪಣ್!”

ಭೂತ ಮಾಯವಾದಿ, ಉತ್ತರ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಯ್ತು
 ಮಾನ್ಯ ಸೋಮಪ್ಪನವರ ಮಗ್ಗುಲಲ್ಲಿ ಗೌಡ್ತೆ ಹೆಣ್ಣೆನ್ ಮಲಗ್ಗಿ ಮಾಯಾ
 ಆಯ್ತು...ಪಾಪ! ಗೌಡ್ತಿಗ್ ಅದಂಥಾ ಕನಸೋ? ಮಗ್ಗುಲು ಬದ್ಲಾಯ್ತು
 ಇವರ ಕಡೇನೇ ತಿರುಗಿ ಮಲಗಿದ್ಕು...ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿ ಆಗೋಗ...ನಕ್ಷತ್ರ
 ವಿಣಿ ವಿಣಿ ಅಂತಿದೆ...ನಿದ್ವೇಲೆ ಗೌಡ್ತಿ ಇವ್ವ ಮ್ಯಾಮ್ಲೆ ಕೈ ಆಕಡ್ಲು...
 ಮತ್ತೆ ತಡ್ಯಾಕ್ ಆಗ್ಲಿಲ್ಲ...ನಮ್ ನಾಯಕರಿಗೆ...ಅಂತೂ ಬಹುದಿನದ
 ಕನಸು...ತಳಿಗೆ ತಂಬಾ ಅಣ್ಣು...ಮಾನ್ಯ ಸೋಮಪ್ಪನವರು ಆಗ್ಲೇ
 ಸೊಗಸಾಗಿ ಕಂಡಿದ್ವರು...ಈಗ ಅಪ್ಪೇ ಸೊಗಸಾಗಿ ಉಂಡರು....

ವಂಚನೆ ಎದ್ದಾಗ ದೌಡಿಗೆ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಆನಂದ ಆಗುತ್ತಾ ಇತ್ತು. ನಿನ್ನ ಅದೇನ್ ಕನಸು? ತಾನು ನಿನ್ನ ಮಾದ್ರಿದ್ದೆ...ಅದೇನೋ ಗಾಳಿ ಬಂದಂಗಳಾತಂ...ವಂಚದ ಸಮೇಶ ತಾನು ಆಕಾಶಕ್ ಹಾರಿದೆ...ಹಾರಾ ಹಾರಾ ಒಯ್ಯಿರ್ ಬೇಕಾದ್ರೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಉದ್ಯಾನವನ, ಕೆಳಗ್ ಕಾಣಿಸ್ತು. ಅಲ್ಲೊಬ್ಬ ರಾಜಕುಮಾರ...ಸರಿಯಾಗ್ ನೋಡಿದ್ರೆ, ತನ್ ಗೌಡನೆ...ಎಷ್ಟೊಂದ ದಿನ ಆಗಿತ್ತು. ಗೌಡ ತನ್ನ ತ್ರ ಬಂದಂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ತಬ್ಬಂಡ...ಹಿಂದಂದೂ ಆ ರೀತಿ ಅಷ್ಟು ಬಿಗಿಯಾಗಿ, ಅಷ್ಟು ಕಾತೂರದಿಂದ ತನ್ನನ್ನ ದೌಡ ತಬ್ಬಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾನೂ ವ್ಯೆ ವರತೆ...ವಂದಂದ ಅದೇಗೇ ಕಾದೂ? ಛೇ, ನಾಚ್ಕೆ ಆಗ್ಗಿತೆ...ಗೌಡ್ ತನ್ ಎದೆ ವಂಟಿ ನೋಡಿ ಕೊಂಡ್ಲ...ತೋಕನ್ ಮ್ಯಾಕ್ಕೆ ಓದೆ ಮ್ಯಾಕಲ್ಲಾ ಹಸಿರಾದ್ದಂತೆ ಅನ್ನಿಸ್ತು. ದಾಬರಿಯಾದಿ ಸ್ನಾನದ ವನೀಗ್ ಹ್ವಾದಿ ಎಲ್ಲದನ್ನೂ ನೋಡ್ಕಂಡ್ಲ... ಅವ್ವ! ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಉಗುರಿನ ಗುರಾದಿ. ಹಸಿರೂ ಕಲೆ. ಅಂದ್ರೆ, ರಾತ್ರಿ ನಡೆದದ್ದು ಕನಸಲ್ಲ. ಅಂದ್ರಾದ್ರೆ, ರಾತ್ರಿ ನನ್ ಪಕ್ಕ ಮಲಗಿದವು ಯಾರೂ? ತಾನ್ ನಿನ್ನ ಮಾದ್ರಿದ್ದಾಗ ಗೌಡ್ರೇ ರಾತ್ರಿ ಬಂದಿರ್ದೇಕು, ಅಂತ ಸಮಾಧಾನ ಆತು. ಆದ್ರೆ, ರಾತ್ರಿ ಮಲಗಿದ್ದಾಗ, ಇದ್ದಂತೆ ಬೈಳಿಗೆ ಎದ್ದಾಗ್ಲೂ ಸೀರೆ ವ್ಯೆವೇಲೆ ಇತ್ತಲ್ಲಾ, ಹಾದಿದ್ರೆ ಇದು ಕನಸಾ? ನನಸಾ?

ಬೆಳಗ್ಗೆನಿಂದ ಸಂಜೆಗಟ ಯೋಚ್ಚೆ ಮಾಡಿದೂ, ದೌಡ್ ಸವಂಸೆ ಬಗೆಹರೀವಲ್ಲು.

ರಾತ್ರಿ ದೌಡ್ ಜತೆ ವನಿಕುಂದ್ ಬೈಳಿಗೆ ಏಳ್ವಿದಂಗೆ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋವಂಪ್ಪನವರಲ್ಲಿ ಅಭೂತಪೂರ್ವ ಬದಲಾವಣೆ ಆಗಿಟ್ಟಿತ್ತು... ಇನ್ ಉಂಗ್ರದ ಸಾಯಂ ಇರೋಗುಟ, ತಾವು ಯಾರಿಗೂ ಕ್ಯಾರೆ ಅನ್ವೇಕಾದಿಲ್ಲ... ಶ್ರೀಯಂತ ಸೋವಂಪ್ಪನವರು ಎದೆ ಉಬ್ಬಿಸಿ ನಡೆದರು...ಸೀದಾ ಅಳ್ಳೀ ಕಡೆಗೆ...ಈಗ ಅವಿಗೆ ಯಾರ್ ಮಂಲಾಜು...? ದೌಡ್ ಒಲಾಸಿಕ್ಕು...

ದೂವದಲ್ಲೆಕರಿಯು, ಕೆಂಚಿ, ಚನಿಯು ಎಲ್ಲಾ ಆಗ್ಗೆ ಕಲ್ಲ ಸ್ತೂರಂ-ಫೂಡಿದ್
 ಕಣ್ಣಿಗೆ-ಬಿತ್ತಂ... ನಮ್ ನಾಯಕರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಗ್ ಹ್ಯಾಗ್-ಬೇಕಂ, ಅನ್ನಿಸ್ತಿಲ್ಲ...
 ವೇರಂಕೀರಿ ಕಡೆ ನಡೆದ್ರಂ...

ಶ್ರೀ-ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರು ಕೇರಿ ವಳೀಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ
 ಕಡಿಚೊನ್ನ ಕಜ್ಜಿನಾಯಿ ಬೊಗಳಿ ಪ್ರೀತಿಯ ಸ್ವಾಗತ ನೀಡಿತಂ... ಹಿಂದೆಲ್ಲೂ
 ಇಲ್ಲಂಗ ಮಾನ್, ಸೋಮಪ್ಪನವರಂ, ತಮ್ಮ ಮೈಗೆ ಕೊಚ್ಚಿ ಅಂಟಿದಂತೆ,
 ಎಚ್ಚರಿಯಿಂದ ಹಜ್ಜಿ ಕಿತ್ತಿಡಂತಾ ನಡೆದರಂ... ಇವ್ವು ದಿನ ಅವ್ವ
 ಅನಂಚವಕ್ಕೆ ಬರದ ಸೊಳ್ಳೆ ಕಡಿತ, ಹೇಲಂ, ಉಚ್ಚಿ ವಾಸವೆ, ಹಂದಿ, ಕೋಳಿ
 ಗಳಿ ಸಿಚ್ಚಿ ಇವೆಲ್ಲಾ ಅವ್ವ ಕಣ್ಣು ಮೂಗಂಗಳಿಗೆ ರಪ್ಪನೆ ಬಡಿಯಿತಂ... ಫೀ,
 ಫೀ, ಅಂತ ಮೂತಿ ಸುಂಡರಿಸಿಕೊಂಡೇ ಮಂನ್ನಡೆದರಂ ಕೇರಿಯಲ್ಲಿಗೆ
 ಚಿಟಾಕಂಗಳದ್ದೇ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ, ಕಣ್ಣು ಕಾಣದ ಮಂದಂಕಿಯರಂ, ಕೈಲಾ
 ಸದ ಮಂದಂಕರಂ ಇವರನ್ನ ಹೊರತಂ ಪಡಿಸಿ, ಉಳಿದವರಲ್ಲಾ ಜೀತಕ್ಕೆ
 ಹೋಗಿದ್ರಂ... ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ನಮ್ಮ ನಾಯಕರ ತಲೆಗೆ ಒಂದಂ ತರಂಟಿ
 ಅಲೋಚನೆ ಬಂದಿತಂ... ಸರಸರಾಂತ ಅಟ್ಟಿ ಅತ್ತ ಬಂದ್ರಂ... ಅಲ್ಲಿ ಅವರ
 ಏಳೆ ವರ್ಷದ ವಂಗಳಂ ಪುಟ್ಟಿ ತನ್ನ ಪುಟ್ಟಿ ತಮ್ಮನ್ನ ಅಡಿಸಾ ಇದ್ಯಂ...
 ಮಾನ್, ಸೋಮಪ್ಪನವರಂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ವಂಗಳ ತಲೆ ನೇವರಿಸಿದರಂ....
 ಇವ್ಯಂತೂ ಮಿಂಡಿತಾ ನನ್ ಬೀಜಕ್ಕೆ ಹಂಟಿದವ್ಯಂ... ಅವ್ವ ಮೇಖಿ ಥೇಟ್
 ತನ್ನದೆ... ಜೇಬಲೆಲ್ಲಾ ತಡಕಾಡಿದಾಗ ಸಿಕ್ಕ ಅತ್ತಂಪೈಸೆನಾ ಉದಾರವಾದಿ
 ಪುಟ್ಟಿಯ ಪುಟ್ಟಿ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರಂ... ಪುಟ್ಟಿಗಂತೂ ಆ ದಿನ ಮಹಾ ಸುದಿನ,
 ಯಾವತ್ತೂ ಪೈಸೆಕೊಡದ ಅಪ್ಪ ಇವತ್ತ್ ತನಗೆ ಅತ್ತಂ ಪೈಸೆ ಕೊಟ್ಟಿವ್ವೆ...
 ಈ ಅತ್ತಂ ಪೈಸೆಗೆ ಏನಂ ತಗುಳಾದಂ... ಸರ್ಕೆಡ್ಡಿ, ಮಿತಾಯಿ ಅಂತ ಜಪ
 ಮಾಡತಾ ತಮ್ಮನನ್ನ ಸೊಂಟದಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿಕೊಂಡಂ ಓಡಿದಳಂ... ಈಗ
 ನಮ್ಮ ನಾಯಕರಿಗೆ ಒಂದಂ ಸುವರ್ಣಾವಕಾಶ, ಉಂಗ್ನನ ಮೇಲೆ, ಕೆಳಗೆ
 ಉಚ್ಚಿ ವರಂ. ತಕ್ಷಣ ಮೀಂಚಿನ ಭೇಕಂ... ಗಂಡಂ ಗಂಡಂ ಗಂಡಂ - ಗುಡ್ಡಂ
 ಮೂಡುಣ್ಣು ಭೂತ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ.

“ಎನಪ್ಪಣೆ! ನಾನಂ ಉಂಗಾರಪ ಗುಲಾಮೆ”

“ಈ ಕಣಿವೆ ವಾಸ್ತವಿ ವಾಸಂ ಸಾಯ್ತೇನೆ, ತಲೆ ಎತ್ತಿವೈ ಗಣಿಟಕ್ಕೆ
ತುಳುಕಿತ್ತೆ...ಕೀರಿ ತಂಬಾ ದರ್ನಾತ. ಕೀರಿಂ ಕೀರಿನೆ ಇನಿತ್ತಂಡೊ
ನಮಿಷದಲ್ಲಿ ಬದ್ಲಾಗ್ ಬೇಕೆ... ಇಲ್ಲಿರೊ ಎಲ್ಲಾ ಗಂಡೊ ಹ್ವಾಗಿ, ಅದ್ರೆ
ಜಾಗ್ವೊಗೊಡ್ ಅಟ್ಟಿ ಉಂಟಲ್ಲಾ, ಅಂತಾ...”

“ಒಂದ್ ಮಿಷ ಪ್ರಭಂ...” ನಮ್ಮ ನಾಯಕರ ಮಾತನ್ನ ಆಲೈಗೀ
ಕತ್ತರಿಸುತ್ತಾ ಭೂತ ನಂದಿಯಿತಂ, “ನಿವರ್ ಗೊಡ್ ವಂನ ನಾಲಾಯ್
ವೇಣ್ಣನ್ ವಂನ... ಜೋರಾಗಿ ಗಾಳಿ ಬೀಸಿದ್ರೆ ಹೆಂಚುಂಗಳೆ ಹಾರೋಗ್ತವೆ.
ಅದ್ರೆ ಬದ್ಲಾ ಸೊಗಸಾದಿ ಸಿವೆಂಟ್ ವಂನ ಕಟ್ಟಿದ್ರೆ ಹ್ಯಾಗಿ?”

ಮಾನ್ಯ ಸೋವಂಪ್ಪನವರಿಗೆ ಏನಂ ಹೇಳ್ವೇಕೊ ಗೊತ್ತಾದ್ಲಿಲ್ಲ—
ಒಂದಂತೂ ನಿಜ.. ಈ ಭೂತಕ್ಕೆ ಶ್ಯಾನೇ ಬುದ್ಧಿ ಏತೆ... ನಿನ್ನೆ ಲಾಪ್ತಿ
ಗಂಗಳ್ಣನ್ ತೀರ್ಥದ್ ಬದ್ಲಿದ್ ಅದಂತದೊ ತಂದೊಡ್ತಲ್ಲ. ಆಗ್ಲೇ
ಅದ್ಲೆಂದೆ.. ಇದಂ ಬಾಳಾ ಜೋರಿಂದಂ ಅಂತ..

“ಅದ್ಯಾವ್ವಾ ದ್ರಾಸರಿ ಅಂತೂ ಒಂದ್ ವಸನೆ.. ಅವು ಯೆಂದಿಕ್ಕೇಕೊ
ಗೊತ್ತಾ..? ಆನೆ ಗೊದ್ದುದ್ರಾ ವಡೀ ಬಾರ್ಲೊ.. ಅರಿಗಿರೇಕೊ.. ಪಾಸ್ಸೆ
ಗೀಸ್ಸೆ ಎಕತಡೊ ಇರಾರ್ಲೊ, ಗೊತ್ತಾಯ್ತೆ?”

“ಅಪ್ಪಣೆ”

ಭೂತ ಮಾಯೆ ಆಯ್ತೆ... ಮೂರುಕ್ಷಣ ಮನಿವಳ್ಳಿದ್ದ ನಾಕೊಕರೊ
ಸೇರಿದಕೆ, ಆ ಕೀರಿ ಒಳಗಿದ್ದ ಎಲ್ಲಾ, ಚಿಕ್ಕಿಪಿಕ್ಕಿ, ಚಟಕೊಗಳೊ,
ಮಂದೆಕೆ, ಮಂದೆಕೆಯೆರೊ ನೋಡುಂ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರಿತೆ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ
ತೇಲೊಡಕ್ಕೆ ಶರಂ ಮಾಡಿದ್ರೆ. ಎಲ್ಲಿಗೊ ಗಾಬ್ರಿ... ಇದೇನಂ ಅಂತ
ಕೆಲವು ಗಾಬ್ರಿಗೆ ಕೂದಿದ್ದೂ ಆಯ್ತೆ... ಕೆಲವರಂತೂ ಬುದಾ, ವರಜೊ
ಮಾಡ್ತಂಡ್ರೆ... ಇದೆಲ್ಲಾ ಎರಡೇ ನಿಮಿಷ... ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ತೇಲೊತ್ತಿದ್ದ
ಅವುಲ್ಲಾ ನಿಧಾನವಾದಿ ಕಳ್ಳೆ ಇಳಿವು... ನೋಡ್ವಾರೆ ಇದೇನದಂ? ತಮ್
ಗುಡಿಯೊಗಳಂ ಇರೇಕಾದ್ ಕಡೆ ಅರಮನೆಗಳಿವೆ? ಅಗಲವಾದ್ ಮಾಗೆ

ದಿಗ್ಭ್ರಮೆ ಆದಿ, ಅವೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿದ್ದಂತೆ ಯಾರೋ ತಳ್ಳಿದಂತೆ ಅವರೆಲ್ಲಾ ಒಂದೊಂದ್ ಮನೇದ್ ಹ್ಯಾದ್ಕು...ಆಹಾ! ಎಂತಾ ಮನೆ? ವೇಳೆ ಹ್ಯಾದ್ದಿದಂತೆ ಒಂದ್ ದೋಡ್ ವರಾಂಡ...ಅಲ್ಲಿ ಕೂತ್ಕೊದಿಕ್ಕಿ ಒಂದು ಸೋಫಾ...ಮೂಲೇಲಿ ಚಪ್ಪಲಿ ಗೂಡಾ...ಅದರೊಳಗೆ ವಿವಿಧ ಸೈಚಿನ ಚಪ್ಪಲಿ, ಬೂಟಿಗಳು...ವರಾಂಡ ಹಾದು ಒಳಹೋದರೆ ವಿಶಾಲವಾದ ಹಾಲ್...ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಲರ್ ವೀಡಿಯೊ ಟಿವಿ. ಏಕೆಂಟು ಮೆತ್ತನೆಯ ಆಸನಗಳು...ಪಕ್ಕ ತಿರಂಗಿ ನೋಡಿದರೆ ನಾಲ್ಕು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕೋಣೆಗಳು...ಒಂದೊಂದ್ ಕೋಣೆಯಲ್ಲೂ ಎರಡೆರಡು ದೊಡ್ಡ ಕಪಾಟಿಗಳು...ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಬರೀ ಬಟ್ಟೆಗಳು, ಅಷ್ಟು ಹೊಸಾ ಹೊಸಾ ಬಟ್ಟೆಗಳು ತುಂಬಿವೆ...ಎದುರಿಗೆ ಒಂದು ಡಬಲ್ ಕಾಟ್...ಅದರ ಮೇಲೆ ಎತ್ತರವಾದ ಫೋವರ್ ಹಾಸಿಗೆ...ಒಂದು ಅಲಂಕರಣ ಕನ್ನಡಿ...ಪ್ರತಿ ಯೊಂದು ಕೋಣೆಗಳ ಒಳಗೊಂದೂ ಅಟ್ಟಾಚ್ಚ್ ಬಾತ್‌ರೂಮ್...ಪವರ್ ಇದೆ...ಎರಡು ನಲ್ಲಿಗಳು ಅಲ್ಲಿವೆ...ಒಂದ್ನಲ್ಲಿ ಬಿಸೀಸಿರಂ ಬರುತ್ತದೆ... ಇನ್ನೊಂದ್ನಲ್ಲಿ ತಣ್ಣೀರು...ಅದರ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಇರೋದೇ ಪಾಯಿಖಾನೆ, ಅಂತಾ ಪಾಯಿಖಾನೇನೆ ಆ ಊರ ಜನ ಹಿಂದೆಂದೂ ಕಂಡು ಇರಲಿಲ್ಲ... ಕೇಳಿಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ...ಅಲ್ಲಿ ಗುಂಡಿ ಇಲ್ಲ...ಬದಲಿಗೆ ಕೋಣೆ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೇ ಕಂಚ್ ಒಂಪನ್ನ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ...ಅದ್ರ ಮೇಲೆ ಆರಾಮವಾದಿ ಕೂತ್ಕೊ ಬೌದು...ಗುಂಡಗಿದೆ...ಅದ್ರ ಮಧ್ಯ ಹಳ್ಳ...ಸ್ವತಃ ನಮ್ಮ ನಾಯಕರಿಗೆ ಕೂಡಾ ಅದ್ರಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಪಾಯಿಖಾನೆಗೆ ಹೋಗೋದು? ಅಂತ ಸಮಸ್ಯೇನೆ, ಯೋಚ್ಚಿ ಯಾಕೆ? ನಮ್ ಭೂತ ಇಲ್ವೇ, ಈಗ ಭೂತ ಆ ಕವೋಡ್ ಮೇಲೆ ಕೂತ್ಕೊಂಡ್ ಕಳ್ಳೆಸೆಗೆ ಹೋಗುವ ವಿಧಾನವನ್ನ DEMONSTRATE ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿತು... ಈ ಕೋಣೆಗಳ ಆಚೆ ಒಂದು ಪುಟ್ಟ ಕೋಣೆ, ಅಲ್ಲಿ ಬರೀ ಅಟದ ಸಾಮಾನುಗಳು...ಆ ಕೇರಿ ಮಕ್ಕಳಿರಲಿ, ಮೊಂಡುಕರೂ ಕಂಡೂ ಅರಿಯಡ, ಕೇಳಿಯೂ ತಿಳಿಯದ ತರಾತರ ಅಟಿಕೆಗಳು... ಕೀಲು ಕೊಟ್ಟಿ ಕೂಡಲೆ ಹೋಗುವ ಬಸ್ಸು, ಕಾರು, ಸ್ಯೂಟರು, ರೈಲು, ಹಾಠಾಡುವ, ಓಲಾಹೂವ, ಹುಲಿ, ಸಿಂಹ, ಆನೆಗಳು... ಕೀಲು ಕೊಟ್ಟರೆ ಕೊನೆಯವ ನವಿಲು, ಮಂಗ, ಒಂದೇ ಎರಡೇ...ಜೊತೆಗೇ ಅತ್ಯಾಧುನಿಕ

ವಾದ Sound Controler ಅಟಿಕಗಳು. ಒಂದು ಚಪ್ಪಾಳೆ ಹೊಡೆದರೆ ಸಾಕು, ಕಾರಂ ಬಿಡೋದಿಕಿ ಶುರಂ. ಇನ್ನೇನು ಗೋಡೆಗೆ ಡಿಕಿ ಹೊಡೆಯಿತು, ಎನ್ನವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಚಪ್ಪಾಳೆ. ಕಾರಂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಇದಂತಾ ವಿಚಿತ್ರ? ಅಟಿದ ಕೋಣೆಗೆ ಅಚಿ ಇರೋದೆ ಅಡಿಗಿ ವಾನೆ.... ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕವಾಟಿಗಳು ಅಲ್ಲಿಯೂ ಇವೆ... ಅವುಗಳ ತಂಬಾ ಕೇವಲ ಗೌಡ್ರ ವಾನೇಲಿ ಅಪ್ಪುವಕ್ಕೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳುವ ಸ್ಪೀಲ್ ಪಾತ್ರಗಳು.. ಹಿಂದೂ ಪ್ರಿಡ್... ಆ ಕಡೆ ಗ್ಯಾಸ್ ಒಲೆಗಳು, ಜೊತೆಗೆ ಇಲಕ್ಟ್ರಿಕಲ್ ಸ್ಪೌಗಳೂ ಇವೆ, ಅಡಿಗಿ ವಾನೆ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಇರುವುದು ಉಗ್ಗಣ...ಅಲ್ಲಿ ಹೋದಿ ನೋಡಿದ್ರೆ ಅಕ್ಕಿ, ಬೇಳೆ, ಬೆಲ್ಲ, ಸಕ್ಕರೆ, ಎನುಂಟು? ಎನಿಲ್ಲ? ಅಡಿಗಿ ವಾನೆಯ ಅಗತ್ಯದ ಸಕಲ ಸರಕುಗಳೂ ಅಲ್ಲಿ ಓರಣವಾಗಿ ಜೋಡಿ ಸಲ್ಲಟ್ಟಿವೆ... ಇದರ ಎದುರಿಗೆ ಒಂದು ಪುಟ್ಟ ಕೋಣೆ.. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಂದಾಸನವೂ ಇದೆ.. ಅದ್ರೆ ಯಾವ್ವೇ ದೇವರ ಪೋಟೋ ಇಲ್ಲ.. ಹಿಂದೆ ಮತ್ತೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಸ್ನಾನದ ವಾನೆ.. ಅದೇ ಬಿಸಿನೀರಿನ, ತಣ್ಣೀರಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇರೂ ನಲ್ಲಿಗಳು, ಪವರ್‌ಗಳು.. ಹಿಂದೆ ಮತ್ತೊಂದು ಕಮೋಡ್ ಅದರ ಹಿಂದೆ ಇರೋದೆ ಹಿತ್ತಿಲು...ಅಲ್ಲಿ ಒಗಿಯೋಕಿ ಒಗಿಯೋ ಕಲ್ಲು, ನೀರಿನ ತೊಟ್ಟಿ, ಎಲ್ಲಾ ಇದೆ...ಸೋಪು, ಸೋಪ್ ಪೌಡರ್, ಕೂಡಾ ಅಲ್ಲಿದೆ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಶೆಡ್...ಅದರೊಳಗೆ ಒಂದು ವೀಡಿಯೋ ಕೋನ್ ವಾಹಿಂಟ್ ವೇಷಿನ್ ಡ್ರೆಯರ್ ಸಮೇತ ಇದೆ. ಅದರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರೋದೇ ಕಾರ್ ಶೆಡ್.. ಅಚ್ಚು ಬಿಳಿ ಬಣ್ಣದ ಬೆಂಜ್ಡು ಕಾರ್ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ.. ಸುತ್ತಾ ಅಳೆತ್ತರದ ಕಾಂಪೌಂಡ್

—ನಂಗಿ ಗೊತ್ತು, ಪ್ರಿಯ ಓದಂಗ, ಈಗ್ ನಿನ್ ವಾನೆ ಸ್ಪಲ್ಲಿ ಎನೇನೋ ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡ್ಕೊತ್ತಿದ್ದೀ ಅಂತ.. ನಂದಾದ್ರೂ ಅಂತಾ ಒಂದ್ ವಾನೆ, ಕಡೇ ಪಕ್ಷ ಬಾಡಿಗಿಗಾದ್ರೂ ಸಿಕ್ಕಿದ್ರೇ ಅಂತಾ...ಎಂದಾದರೂ ಒಂದು ದಿನ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋವಾಪ್ಪನವರ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷ ನಿನ್ ವೇಲೆ ಬಿದ್ದ್ರೆ, ಬಾಡ್ಗಿ ದ್ಯಾಕ್, ಸ್ವಂತಕ್ಕೇ ಅಂತ ಒಂದ್ ವಾನೆ ನಿನ್ನದ್ ಆಗ್ಕೊದೊ... ಅದಿಲ್ಲಿ! ನಾವೀಗ ಬಂದೂರಿನ ಆ ಕೀರಿಸ್ತಿತಿ ನೋಡುವಾ!

ಅಲ್ಲಿನ್ ಮುಂದುಕ್ಕೂ, ಮುಕ್ಕಿಗಿ ದಾಬ್ರಿ, ಸಂಭ್ರಮ, ಅಶ್ಚರ್ಯ ವಾನೆ ದೋಡೇನ ಮುಟ್ಟಿ ಮುಟ್ಟಿ ನೋಡ್ತಾರೆ...ಕನ್ನಡಿ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಇಣಾಕಿ

ಇನ್ನೂಕೆ ನೋಡ್ತಾರೆ. . . ದಿನಾ ಬಯಲಿಗೆ ಹೋಗೋ ಜನ ಅವತ್ತು ಪಾಯಿ ಖಾನೆ ಬರ್ದೇ ಇದ್ದೂ ಕವೋಡ್ ಮ್ಯಾಕೆ ಕೂತ್ಕಂತಾರೆ.

ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಆಗುವಾಗ ಸೂರ್ಯ ಕಂತುವ ಸಮಯ ಆಯ್ತು. ಗೌಡ್ ಹೂಲ ಗಯೋಕ್ ಹೋಗಿದ್ದ ಎಲ್ಲಾ ಗಂಡಸೂ, ಎಂಗಸೂ ತಮ್ ಕೋಗ್ ಹಿಂತಿರೊದಿ ಬಂದ್ ನೋಡ್ತಾರೆ! ಅಲ್ಲೇನಿದೆ? ತಮ್ ಗಾಡ್ ಪ್ಲೆಗಳ ನಾಪತ್ತೆ ಆಗೋಗವೆ... ತಾವು ಟೆಂಟ್ ಸಿನ್ನಾದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ್ ಮನೆಗಳಂತಾ ಚಿಂದಾಗಿರೊ ಮನೆಗಳು ಅಲ್ಲಿವೆ—ಇದೇನು? ತಾವು ದಾರಿತಪ್ಪಿ ಬೇರಲ್ಲಿಗಾದೂ ಬಂದಿದೀವಾ! ಅಂದ್ರೆ ಅದೂ ಇಲ್ಲ. ಹೋದ್ನಿ ಒಬ್ಬಿಗೆ ದಾರಿ ತಪ್ಪಿರಬೊಮ ಅಂದ್ರೆ ಎಲ್ಲಿಗೂ ತಪ್ಪಾಕ್ ಸಾಧ್ಯಾನಾ? ಇದೇನ್ ಎಚಿತ್ರ? ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಪಾವು, ಚಟಾಕಂ ಅರೆ ಚಟಾಕಂಗಳೆಲ್ಲಾ ತಮ್ ಅಪ್ಪ, ಅವ್ವ ಬರ್ದಿದ್ದಂಗ ಹೋ ಅಂತ ಕೂಕ್ಕಂಡ್ ಬಂದ್ಲೋ. . . ಆ ಮಕ್ಕಳು ಮಾತು ಕೇಳಿ ಅವುಗಳ ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮಂದ್ರಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಗಾಬ್ರಿ... ಯಾರಿಗೂ ವನಿ ಒಳಗೆ ಹೋಗೋಕೆ ಧೈರ್ಯ ಇರ್ದಿಲ್ಲಾ, ಅದೋ ಅಲ್ಲ! ಒಂದ್ ಮನಿ ಹೂರ್ದೆ ತಾಂಪಾಂಡ್ ಒಳ್ಳಡೇನೇ ನಮ್ಮ ನಾಯಕರಾದ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರು ಒಂದು ಆರಾಮಕುರ್ಚಿಗೆ ಒರದಿಕೊಂಡು, ಒಳ್ಳೆ ಗೌಡ್ ರೀತೀಲಿ ಕಂತವ್ರೆ ಅವ್ರನ್ ನೋಡಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಧೈರ್ಯ ಬಂದು, ಅವ್ರ ಎಂಡ್ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಎದರ್ಕಂಡ್ ಬಂದ್ಲ.. ಅವ್ವ ಹಿಂದೆ ಸೇರುಂ, ಪಾವು, ಚಟಾಕಂ ಕರಿಯಂಕ, ಚನಿಯಂ..... ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರು ಗಾಂಭೀರ್ಯ ದಿಂದ ಅವರನ್ನೆಲ್ಲ ಒಮ್ಮೆ ನೋಡಿದ್ರು.

“ನೋಡ್ರಲೇ, ಇದು ನನ್ ಮನಿ.. ನಮ್ಮನಿ ಎದಮಗ್ಗೂ ಲಾಗಿರೋದು ಕರಿಯಂದಂ... ಅದ್ರ ಪಕ್ಕ ತಿಮ್ಮಂದಂ... ಈ ಕಡೆ ಪಕ್ಕದ್ದು ಕೆಂಚಣ್ಣಂದಂ... ಆ ಎದೇರು ಮನೆ ಚನಿಯಂದಂ... ಅದ್ರ ಪಕ್ಕದ್ ತುಕ್ಕಂದಂ..... ಈಡ್ ನೀವೆಲ್ಲಾ ನಿಮ್ ನಿಮ್ ಮನೆ ಒಳಗೊಂದಿ ನೋಡಿ.”

“ಅಲ್ಪಣಲೇ ಸೋಮ್ಯಾ. ಈ ಎರಡ್ನಿದಿಂದ ಎಲ್ಲಿಗ್ಲಾ ಹ್ವಾದಿಡ್? ಇದೆಲ್ಲಾ ಏನಲ್ಲಾ? ನಮ್ ಗುಡ್ಲೆಗಳೆಲ್ಲಿ? ಈ ಆರಮನೆಗಳೆ ಎಲ್ಲಿಂದ್ ಬಂದ್ಲೋ?”

ಕರಿಯ ಉಸಿರು ನಿಲ್ಲಿಸದೇ ಕೇಳಿದ...ಮಾನ್ಯ ಸೋಮಣ್ಣನವರ ಮುಖ ಕಿಂಪಗಾಯಿತ್ತು.

“ಎನ್ನಾ ಕರಿಯ! ಈಗೇನ್ ತಿಕಾಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚುಂಡ್ ಹೋದ್ತಿಯಾ? ಇಲ್ಲಾ ಪುರಾಣ ಊದ್ರಾ ಕೂತ್ತೀಯೆ! ನನ್ ಏನೂ ಕೇಳ್ಬ್ಯಾಡಿ ಹೋಗ್ರಲೇ...ನಂಗೇನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರ ಉತ್ತರದಿಂದ ಯಾರಿಗೂ ಸಮಾಧಾನ ಆಗಿಲ್ಲ...ಅದ್ರೆ ಕೇಳೋದ್ ಯಾರ್...ಅವ್ ಕಿಂಪುಣ್ ನೋಡಿದ್ರೆ ಯಾಕೋ ಭಯ ಆಗಂದಿದ. ಬೈಳಗ್ನಿಂದ ಹೊಲ್ವಾಗ ಗೆಯ್ದಿ ಬಂದ ಆಯಾಸ ಬೇರೆ...ಇಲ್ಲಿ ನಾಳೀಕ್ ಇಚಾರಿಸ್ಕಂಡ್ರಾತು.....

ಕ್ರಮೇಣ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಸೋಮಪ್ಪನವರ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಟರು...ಗುಂಪು ಕರದಿತು...

ಬೆಳಗಾಗುತ್ತಲೆ ಗೌಡನ ಸವಾರಿ ಕೇರಿಯತ್ತ. ಈಗಾಗ್ಲೇ ಅವನಿಗೆ ಹಿಂದಿನ ಸಂಜೆ ನಡೆದ 'ಪವಾಡ'ದ ಬಗ್ಗೆ ಸುದ್ದಿ ಮುಟ್ಟಿತ್ತ. ಬಂದೂ ಅಲ್ಲಿ ನೋತ್ತಾರೆ! ಏನನ್? ಅಡ್ಡಾದಿಡ್ಡಿ ಬೆಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಗುಡಿಸಲೂ ಗಳಿಲ್ಲ? ಈಗ ಕಾಣ್ತೀರೋ ಭವ್ಯ ಸೌಧಗಳಿಲ್ಲ? ಹಿಂದಿನ ಕೊಚ್ಚಿ ವಾಸನೆ ಇಲ್ಲ.. ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ರಸ್ತೆಗಳು...ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಲವಲವಿಕೆ, ಕಾಣ್ತೀವೆ... ಸಿಂಬಳಬುರುಕೆ ಚಟಾಕುಗಳಂ, ಹರಕಂ ಚಡ್ಡಿ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮ ವಿಶ್ವರೂಪ ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡಿಸ್ತಾ ಇಲ್ಲ...ತವರ್ ಮನೇಲೂ ಇಷ್ಟಾದಿನ ಇಲ್ದಿದ್ದ ವೈಭವ ಆ ಒಂದೊಂದು ಮನೆಗಳಲ್ಲೂ...ಇದೆಲ್ಲಾ ಹ್ಯಾಗೆ ಆಯ್ತು...ತಲೆ ಕಿರ್ಕಂಡ್ರೂ ಅವಿಧೇನೂ ಗೊತ್ತಾಗಿಲ್ಲ. ಈಗಾಗ್ಲೇ ಗೌಡ ಬಂದ್ ಸುದ್ದಿ ಅಲ್ಲಿ ಎಲಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗಿದ್ರೂ ಒಬ್ಬೂ ಹೊರಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ..ಎಂತೂ ಮಾಡೋದು? ಗೌಡ ರಸ್ತೆ ಮಧ್ಯೆ ನಿಂತುಂಡ್ ಒಮ್ಮೆ “ಲೊ ಕರಿಯಾ, ಚೆನ್ನ, ಎಲ್ಲಾ ಎಲ್ ಹಾಳಾಗ್ಲೋದ್ರೂ ಬರೊ ಬ್ಯಾಗಾ!” ಅಂತ ರೂದ್

ಹಾಕಿದ್ರೂ ಯಾರೂ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಒಂದೆರಡ್ ಸಲ ಬಿಜಿಬೈ ಹಾಕಿದ್ರೂ. ತಮ್ ವಂಕ್ರ ಜೊತೆ ಆಠಾವಂವಾಗಿ ಆಟ ಆಡ್ತಿದ್ ನಾಯಕರ ಕಿವಿಗೆ ಗೌಡ್ರಗದ್ದೆ ಬಿತ್ತಲ್. ನಿಧಾನವಾಗಿ ಬಂದ್ರ ಕೈಯಲ್ಲಿ 555ವೇ ಬ್ಯಾಂಡ್‌ನ ಸಿಗರೇಟು ಉರೀತಿತ್ತಲ್. . ಸೇದ್ಕಂಡೇ ಗೌಡ್ ಬಳಿ ಬಂದಂ ಗತ್ತಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದ್ರೂ

“ಏನಂ ಗೌಡ್ರ ಇಷ್ಟು ದೂರ ಪಾದ ಬೆಳ್ಳಿದ್ತು? ನಮ್ ಗಂಡ್ಲ ತಾವ್ಕೇ ಬಂದ್ರಾ? ನಾನೀಗ ಹೂರ್ದೆ ಹೋಗ್ವೇಕಾ?”

“ಸೂಳೆ ಮಗ್ಗೆ”...ಏನ್ ಹೇಳ್ಲಿಕ್ಕೂ ಗೊತ್ತಾಗ್ಗೆ ದೌಡ ಅಬ್ಬರಿಸಿದ, “ಈ ಮೂರ್ದಿನಿಂದ ಎಲ್ಲಿ ಹಾಳಾದ್ ಹೋಗಿದ್ಯೋ...”

ನಾಯಕರಂ ಉತ್ತರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಹಿಂದಿನ ಅಭ್ಯಾಸ. ಅಷ್ಟು ಸೂಲಭ ವಾಗಿ ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಗೌಡಂಗೆ ಸಿಟ್ಟು ತಡೀಲಿಕ್ಕಾಗಿಲ್ಲ.

“ಏನಲ್ಲಾ ಅಂಗೇ ನೋಡ್ರಾ ನಿಂತಿ? ಹೇಳಿದ್ ಕೇಳಿಸ್ತಲ್ವೇನೋ ಬೋಳಿವಾಗ್ಗೆ”

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋವಂಪ್ಪನವರ ಕೈ ಅಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿ ಉಂಗೂರದ ಬೆರಳಂ ಸವರಿತಂ. ಯಥಾಪ್ರಕಾರ ಭೂತ ಬಂತಂ.

“ಏನಪ್ಪಣ್ಣ! ನಾನಂ ಉಂಗೂರದ ಗೂಲಾವಂ”

ಸನ್ನೆ ಮಾಡಿ ಭೂತನ್ನ ಕಿವಿಹಕ್ರ ಕರೆದ್ರೂ, ಅದ್ರ ಕಿವೀಲ್ ಅದೇನ್ ಹೇಳಿದ್ರೂ ನಮ್ ಕಿವಿಗೆ ಕೇಳಿಸ್ತಲ್ಲ ಅಲ್ವೆ ಓದಂಗ, ನಿವ್ ವಂನಸ್ತಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಒಂದ್ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇರೋದಂ ಅಲ್ವೇ... ಗಂಡೂಗಿವ ಶಬ್ದ ವಿಂಚಿನ ಬೆಳಕಿನೊ ದಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಆದ ಭೂತ ಗೌಡನ್ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಯಾಕೆ ಕಾಣಿಸ್ತಲ್ಲ? ಅಥ್ವಾ ತಮ್ ತಮ್ ವಂನಬಾಗಿಲ ಸಂದೀಲಿ, ಕಿಟಕಿ ಕಂಡಿಯಿಂದ ನೋಡ್ರಾ ನಿಂತಿದ್ ಕರಿಯಂ, ಚವಿಯ:-ಇವರ ಕಣ್ಣೆ ಗೂ ಯಾಕೆ ಕಾಣಿಸ್ತಲ್ಲ? ನಂಗೇನ್ ಗೊತ್ತೆ? ಅದ್ ನಾನು ಹ್ಯಾಗ್ ಹೇಳ್ಲಿ? ಅದಂ ಎಷ್ಟಾದ್ರೂ ಭೂತ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನೋಡಿದ್ರೆ ನಮ್ ನಾಯಕರನ್ನ ಹೂರತಂಪಡಿಸಿ ಬೇರೆ ಯಾರ ಕಣ್ಣೆ ಗೂ ಬಹುಂಪು ಕಾಣ್ಲೋದಿಲ್ಲಾ ಅಂತ ಅನ್ನತ್ತೆ. ಅದ್ರ ನಮ್ ಕಣ್ಣೆ ಹ್ಯಾಗ್ ಕಾಣ್ಲತ್ತೆ? ಅಂತ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಿಯೋ? ಇದೇನಂ ಓದಂಗ

ಇಂತೂ ದಡ್ಡ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿ? ನಾವು ಎಲ್ಲರ ಮನಸ್ಸನ್ನೂ ಒಳಹೋದಿ ನೋಡ್ತೇವೆ. . . ಎಲ್ಲಿ ಅದ್ರೆ ಅಲ್ಲಿ ಹಾರಾಡ್ತೇವೆ. ನಮ್ ಕಣ್ಣೆ ಕಾಣದೇ ಇರಬಂತಾದ್ತು ಏನು ಅಂತ? ಯಾಕಂದ್ರೆ, ನಾವು ಈ ಕಥೆಯ ಒಳದಿನ ಒಂದು ಪಾತ್ರ ಅಲ್ಲ. . . ಬರೀ ಸಾಕ್ಷಿಗಳು ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲಾ! ಸರಿ ನಾವ್ ಸುಮ್ಮನೆ ಯೋಚ್ನೆ ಮಾಡ್ತಾ ಪೂಡ್ತಾ ನಮ್ ತಲೆ ಯಾಕೆ ಬಿಸಿ ಮಾಡ್ತು ಕಾದು? ಬದಲಿಗೆ ಅಲ್ಲೇನಾಗಿದೆ. ಅದ್ಡ ನೋಡೋಣ.

ನಿಧಾನವಾಗಿ ಭಳಿ ಗಾಳಿ ಬೀಸಿದಂಗಾತು, ಗೌಡಂಗಿ-ವೈಮೇಲೆ ನಾಪು ಕಾವಸ್ತೆಗೆ ಇದ್ದ ಶಾಲನ್ನ ಸರಿಯಾಗಿ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡ—ಅರೆ! ಇದೇನಿದು? ಯಾರೊಂ ಕೈ ಹಾಕಿ ಎಳೆದಂಗಾತು. ನೋಡ್ತಾ ನೋಡ್ತಾ ಇದ್ದಂಗಿ ಶಾಲು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಹಾರಿಹೋಯ್ತು. . . ನಂತ್ರ ಶರಟು. . . ಗೌಡರಿಗೆ ದಾಬ್ಬಿ ಆಯ್ತು—ಇದೇನಿದು? ನೋಡ್ತಾ ನೋಡ್ತಾ ಶರಟು. . . ಇಲ್ಲ—ತೂಳೆ ಸಡೂದ್ದಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಆಯ್ತು. ಕಚ್ಚೆ ಗಟ್ಟಿಯಾದಿ ಇದ್ದುಂಡ—ಅದ್ರೆ, ಅವನ ಶಕ್ತಿ ವಿೂರಿಯೇ ಹೋರಾಡಿದ್ತು ಕಚ್ಚೆ ಹಾರೇ ಹೋಯ್ತು. ಇನ್ ಉಳಿದದ್ದು ಚಡ್ಡೀ ಮಾತ್ರ. ಗೌಡ ತಕವಕ ತಕವಕ ಕೂಣದಾದಿದ, ಕಣ್ಣುಲ್ಲಿ ನೀರು ಬರೋದು ಒಂದು ಬಾಕಿ, ಆದ್ರೆನು? ಅಲ್ಲಿ ಆರಾಮವಾಗಿ ನಿತ್ಯಂಡ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರು 555ನೇ ಮಾಡೆಲ್ ಸಿಗರೇಟು ಸೇದುತ್ತಾ ಹೂಗೀನಾ ಗೌಡನ್ ಮುಖಿದ್ ಮ್ಯಾಗ್ ಕಳ್ಳದ್ರು, ಮನೀ ಒಳ್ಳೆಂದ ಒಡ್ಡುಬ್ಬರಾಗಿ ಬರ್ರಾ ಬರ್ರಾ ಇಡೀ ಕೀರಿನೇ ಅಲ್ಲಿ ಸೇರ್ದುಟ್ಟಿದೆ. ನಾಚ್ಚೆ ಆಗಿ ಗೌಡ ಅಲ್ಲಿಂದ ಓಡಿಹೋಗೋಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟಿ-ಅದ್ರೆ ಯಾರೊ ಹಿಡಿದು ನಿಲ್ಲಿಸ್ತುಂಗ ಕಾಲೇ ಏಳ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಚಡ್ಡೀ ಒಳ್ಳೇ ಒಂದೂ, ಎರಡೂ ಆಯ್ತು—ಇಷ್ಟಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲಲಿಲ್ಲ—ಗೌಡ್ಡ ಮಾನಾಪಹರಣ ಪ್ರಾರಂಭ ಆಯ್ತು ಚಡ್ಡೀ ಗುಟು ಬಿಚ್ಚಿಕೊಳ್ತು—ನಿಧಾನವಾಗಿ ಚಡ್ಡೀ ಜುರಿಹೋಯ್ತು— ತುಗ ಗೌಡ ತನ್ನ ಹುಟ್ಟಿದಡುಗೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದಾನೆ—ಎಲ್ಲಾ ಬಾಯಿ ಚಿಟ್ಟುಂಡ್ ವೋಡ್ತಾ ಅವ್ರೆ—ಅವ್ರ ಕಣ್ಣೆ ಗ್ ಕಾಣ್ತಿದ್ ಇಷ್ಟು—ಗೌಡ್ಡು ಬಂದ್ರು ಸೋಮ್ಯಾನನ್ನ ತರಾಟೆಗೆ ತಗಂಡ್ರು— ಮತ್ತೆ ಏನಾಯ್ತು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ತಾವ್ ಹೊದ್ದುಂಡಿದ್ ಶುಲ್ಕ ಮೋಲಕ್ಕೆ ಎಸೆದ್ರು, ಆ ಮೋಲೆ

ಶರಟಾ—ಕಚ್ಚಿ—ಕಡೆಗೆ ಸುತ್ತಲೂ ಹೆಂಗಕ್ಕು ಮಕ್ಕಳು ಏನನ್ನೂ ನೋಡ್ತೇ
 ಕಡೆಗೆ ಚಡ್ಡೀ ಕೂಡಾ ಬಿಟ್ಟಿ ನಿಂತವು... ಇದೇವ್ ಗೌಡ್ಲಿಗ್ ಬುದ್ಧಿಗಿದ್ದಿ
 ಕಡ್ತಾ— ಒಂದೇ ಘಟನೆ—ಅವರವರ ಭಾವಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ—ಯಾರೊ
 ರನ್ನಾಡಿಸಿ ಒದ್ದಂತಾಗಿ ಗೌಡ ಪಾಂಗೊಗಿ ಬಿವ್ವ. ಎದ್ದವ್ವೆ ಸತ್ತೋ,
 ಕೆಟ್ಟೋ, ಅಂತ ಅಲ್ಲಿಂದ್ ಓಡಿಕ್ ಶರಣ ಮಾಡಿದ—ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪ
 ನವರಂ ಮಾತ್ರಾ ಶ್ರೀಮದ್ಗಾಂಭೀರ್ಯದಿಂದ ತಮ್ ಮನೆ ಕಡೆ ಹೊರಟಿ,
 ದಾಬರಿ ಆದಿದ್ ಜನ ಅಲ್ಲೆ ತಮ್ ತಮ್ಮಲ್ಲೇ ಮಾತಾಡ್ತಾ ನಿಂತ್ಯಂಡ್—
 ಮರಂದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಗೌಡನ ಹಣ ಹೊಳೆ ಬದೀಲಿ ತೇಲಾತ್ತ್ಯಾ
 ಬಿದ್ದಿತು—

ಗೌಡನ ಸಾವು ಬೆಂದೂರಿನ ಜನಗಳ ಮೇಲೆ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಪರಿ
 ಣಾಮ ಬೀರಿತ್ತು. ಗೌಡ ಬಟ್ಟೆ ಬಿಟ್ಟ ಓಡಿದ ಸವಾಬಾರ ನಾನಾ
 ಊಹಾಪೋಹಗಳಿಗೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿತ್ತು. ಇವೆಲ್ಲದರ ಪರಿಣಾಮ
 ನಮ್ಮ ನಾಯಕರ ಹೆಸರಂ ಊರ ಜನರ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಎಲೆ-ಅಡಿಕೆ ಆದದ್ದು.
 ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರಂ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಬರುತ್ತಿದ್ದಕೆ ಜನ
 ಅವನ್ನ ಭಯಮಿಶ್ರಿತ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರಂ. ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ
 ಸೋಮಪ್ಪನವರಂ ಎಲ್ಲಿಗ್ ಹೋಗ್ಲಿ, ಎಲ್ಲಿಗ್ ಬರ್ಲಿ, ಅದೇ ದೊಡ್ಡ ಸುದ್ದಿ.
 ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರಿಗಾದರೊ ಈಗ ಮಾಡ್ಲಿಕ್ ಏನೂ ಕೆಲ್ಲ
 ಇಲ್ಲಿಲ್ಲ-ಮೈವೊಂದಿಂ ದುಡೀಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ
 ನಾಯಕರೇ ಏನು? ಆ ಕೇರಿಯ ಯಾರಿಗೂ ಈಗ್ ಕೂಲಿಗ್ ಹೋಗ್ತೇ
 ಕಾಪದ್ದೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಪರಿಣಾಮ ಊರ ಹೊಲಗಳು ಹಾಳು ಬಿದ್ದವು....
 ಪಾಯಿಪಾನೆ ತೊಳೆಯಲೂ ಜನ ಇಲ್ಲ. ನೋಣ, ಸೊಳ್ಳೆಗಳು ತಮ್ಮ
 ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನ ನಾಯಕರ ಕೇರಿ ಒಂದನ್ನ ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಉಳಿದೆಲ್ಲ ಕಡೆ
 ಹರಡಿಸಿದ್ದವು. ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗಿದ್ದರೆ, ಆ ಕೇರಿಗಳ್ ಜನಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯ
 ಲ್ಲಂತೂ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರಂ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ದೇವರೆ ತಮಗೆ ಏನ್

ಬೇಕಾದ್ರೂ, ಮಾನ್ಯ ಸೋಮಪ್ಪನವರ ಸವಯಂ ಕಾದರೆ ಆಯ್ಕೆ. ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರಿಗೆ ಇಂತಾ ಶಕ್ತಿ ಹ್ಯಾಗ್ ಬಂತು ಅಂತ ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದ್ದ ಬಗ್ಗೆ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರೂ ಏನೂ ಹೇಳ್ತೀರಿಲ್ಲ. ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿ ಕೇಳೋ ಧೈರ್ಯ ಮಾಡ್ತಾ ಯಾರಿಗೂ ಇರೀಲ್ಲ. ದಿನ ಕಳೆದಂತೆ ನಾಯಕರೂ ನಿಗೂಢ ವ್ಯಕ್ತಿ ಆಗ್ತಾನೇ ಹೋದ್ರೂ— ಈಗ ಮಾನ್ಯ ಸೋಮಪ್ಪನವರೂ ಹಿಂದಿನ ಸೋಮ್ಯಾ ಅಲ್ಲ— ಉಂಗೂರದ ಸೇವಕ ಅವರನ್ನ ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಹೊಸ ಲೋಕದ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾ, ಹೊಸ ಹೊಸ ಅನುಭವಗಳಿಗೆ ಅವರೂ ತಮ್ಮನ್ನ ಒಡ್ಡಿಕೊಳ್ಳಾ ಹೋದ್ರೂ— ಮನಸ್ಸು ಬಂದ ಕಡೆ ಹೋದ್ರೂ— ಆಗ್ ಬಯಸಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು.. ಅವರ ಜಗತ್ತು ವಿಸ್ತೀರ್ಣಗೊಂಡಿತ್ತು— ಇವೆಲ್ಲದರ ಪರಿಣಾಮ, ಒಬ್ಬ ಹೊಸಾ ಸೋಮಪ್ಪನವರನ್ನ ನೋಡಬಹುದಿತ್ತು, ಯಾವಾಗ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಬಯಸಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ಸಿಗ್ತಾ ಹೋಗ್ತದೆಯೋ, ಆಗ ಅವನಲ್ಲಿ ಅಸಂತೃಪ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗ್ತಾ ಹೋಗ್ತದೆ. ತಮಗೆ ಏನು ಬೇಕು? ಅನ್ನೋದು ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗ್ತಿರೀಲ್ಲ— ಆದ್ರೆ ತನಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಬೇಕು ಅಂತ ಅನ್ನಿಸ್ತಾ ಹೋಗ್ತದೆ— ವಯ್ಯ ನಾಯಕರಿಗಾದದ್ದೂ ಅಷ್ಟೇ— ಇದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ದೇಶದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಚಿನಾವಣೆ ಸಂವಿ ಹರಡತೊಡಗಿತು. ಮಾನ್ಯ ಸೋಮಪ್ಪನವರೂ ಚಿನಾವಣೆಗೆ ನಿಲ್ಲುವಂತೆ ಒತ್ತಾಯ ಬರತೊಡಗಿತು. ಅವರ ಮನಸ್ಸೂ ಅತ್ತಲೇ ಹರಿತೊಡಗಿತು.

ಸೋಮಣ್ಣನವರ ಮನೋಭಾವ ಹೀಗೆ ಬೆಳೆತ್ತಿದ್ರೆ, ಊರವರ ದೃಷ್ಟಿಯೆಲ್ಲಂತೂ ಸೋಮಪ್ಪನವರೂ ಚಿನಾವಣೆಗೆ ನಿಲ್ಲಾರ ಅಂದಾಗಲೇ ಅವರೂ ದೆದ್ದಂತೆ ಇಂತಾ ವ್ಯಕ್ತಿ ಬೆಂಬಲ ಯಾವ ಪಕ್ಷಕ್ ಬೇಡಾ! ಆಡಳಿತ ಪಕ್ಷ ಮತ್ತು ವಿರೋಧಪಕ್ಷ-ಇವೆರಡೂ ಪಕ್ಷಗಳ ನಾಯಕರೂಗಳಂತೂ ಈಗ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರ ಮನೆ ಬಾದಿಲನ್ನ ಕಾಯುವ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂತು. ಹಾಗಾಗಿ ಅಸಮಾನ್ಯಪುರದ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳೇ ಒಮ್ಮೆ ತಮ್ಮ 'ಬಾಸ್' ಸಂದೇಶ ಹೊತ್ತು ಮಾನ್ಯ ಸೋಮಪ್ಪನವರ ಮನೆಗೆ ದಯಮಾಡಿಸಿದ್ದ ರೂ...

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರೊಮ್ಮೆ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳನ್ನ ಮೇಲಿನಿಂದ ಕೆಳಗೆ ವೋಡಿದರು. ಒಂದೆರಡು ನಿಮಿಷ ಮಾತಾಡಲಿಲ್ಲ. ನಂತ್ರ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಹೇಳಿದರು.

“ಆಯ್ಯೋ! ನೀವು ಬಂದ ವಿಷಯ ಅರ್ಥವಾಯ್ತು. ನಂದೊಂದ್ ಪ್ರಶ್ನೆ... ಈ ಚುನಾವಣೆಲಿ ನಾನು ನಿಮ್ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲ ಕೊಟ್ಟಿ ನಂಗೇನ್ ಸಿಗುತ್ತೆ?”

“ನೀವು ಅಷ್ಟು ಮಾಡಿ ಸಾಕು. ನಮ್ ಬಾಸ್ ವನಸ್ಸಿಗೇನಾದ್ರೂ ಬಂತಂದ್ರೆ ನೀವು ಮಿನಿಷ್ಟರ್ ಆಗ್ಬೋದಂ—”

“ಒಂದ್ವೇಳೆ ನನ್ನ ಪಿ. ಎಂ. ನೇ ಮಾಡ್ಬೇಂತ ಕೇಳಿದ್ರೆ?”

ಮಾನ್ಯ ಸೋಮಪ್ಪನವರು ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳನ್ನ ನೋಡ್ತಾ ಹರಿತ ವಾದಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರು—

“ಹ್ಲೆ! ಹ್ಲೆ! ಹ್ಲೆ! ಅದ್ದೇನಾಗುತ್ತೆ? ನಮ್ ಬಾಸ್ ಇರ್ಟೇಕಾದ್ರೆ? ನಿಮ್ಮನ್ ಬೇಕಾದ್ರೆ ಕ್ಯಾಬಿನೆಟ್ ವಂತ್ರಿ ಮಾಡೋಣ” ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಂ ಸ್ವತಃ ಪ್ರಧಾನವಂತ್ರಿ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿದರು.

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರು ಒಮ್ಮೆ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಆರಾಮವಾದಿ ಕೂತರು, ಎರಡು ನಿಮಿಷ ಮಾತಾಡ್ಲಿಲ್ಲ— ನಂತ್ರ ನಿಧಾನವಾದಿ ಹೇಳಿದರು.

“ನೋಡಿ! ನಿಮ್ ಪಿ. ಎಂ. ಕೆ ಹೋದಿ ಹೇಳಿ—ನಾನೇ ಒಂದ್ ಪಕ್ಷ ಕಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ— ಅದ್ಯೆ ಒಂದ್ ಸೀಟಿಗೇನಾದ್ರೂ ನಿಮ್ ಬಾಸ್ ಅರ್ಜಿ ಕೊಟ್ಟಿ ಹೇಡಾದ್ರೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡ್ತೇನೆ— ಈಗ ತಾವು ಹೋಗ್ಬೋದಂ.”

ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳ ಕಪಾಳಕ್ಕೆ ಹೊಡೆದ ಹಾಗೆ ಆಯ್ಕೆ—ದೂರ್ದಾರ್ಶನ ತಗದುಕೊಂಡವಂತೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಜಾರಿದರು—ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳ ಕಾರಂ ಹಾಗೆ ಜಾರ್ತಿದ್ದಂತೆ ಹಿಂದೆ ನಾಲ್ಕು ಕಾರಂಗಳೂ ವಿಭಿನ್ನ ವಿರೋಧಿ ಪಕ್ಷಗಳಿಗೆ ಸೇರಿ ದ್ವಿವು— ಆ ಲ್ಲಾ ವಿರೋಧಿ ಪಕ್ಷದ ವಕ್ತಾರರನ್ನ ನಾಯಕರೊಮ್ಮೆ ತುಡಿ ಗಣ್ಯನಿಂದ ಹಾಗೇ ನೋಡಿದರು— ಅವರಿಗೇ ಆಶ್ಚರ್ಯ—ತಮ್ಮ ಹೆಸರು

ಅಸಮಾನ್ಯವುರದ ಉದ ಗಲಕೂ, ಹಬ್ಬಿದ್ದನ್ನ ಕಂಡು ಸ್ವತಃ ಅವರಿಗೇ ಅಸೂಯೆ, “ಫಲಾ ಸೋಮ್ಯಾ! ನಿನ್ನಪ್ಪ ನಿನ್ನ ಹುಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ಸಾರ್ಥಕ ಆಯೋ ಮಗನೇ!” ಅಂದ್ಯಂಡು, ಮಾರುಕ್ಷಣ ಶ್ರೀಮದ್ಗಾಂಧೀಯ್ ದಿಂದ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಹೇಳಿದರು.

“ತಮ್ಮಂತಹಾ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ನಾಯಕರೂಗಳೂ ನಮ್ ಮನೆ ಬಾದ್ಲಿಗ್ ಬಂದದ್ದು ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷ— ಆದ್ರೆ ಒಂದ್ ಮಾತು— ನನ್ ಬೆಂಬಲ ನಿಮ್ ಪಕ್ಷಕ್ ಬೇಕಾದ್ರೆ, ನೀವು ನನ್ನ ನಿಮ್ ಪಿ. ಎಂ, ಅಂತ ಒಪ್ಪಿಕೊಬೇಕು”.

ನಾಯಕರೂಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಮಿತಿಮೀರಿ ನೋಡ್ಕಂಡು—ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರು ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿಗಿರಿ ಕೇಳಿದ್ರೆ ನೋಡ್ಕೊದಾದಿತ್ತು. ಆದ್ರೆ ಕೇಳಾ ಕೇಳಾ ಪಿ. ಎಂ, ಆಗೋಕೇ ನೋಡೋದ? ಆ ಸಂಪತ್ತಿಗೆ ನಾವ್ಯಾಕೆ ನಾಯಕರು ಅಂತ ಅನ್ನಿಸ್ಕೊಬೇಕು—ಆದ್ರೆ ಸೋಮಪ್ಪನವರ ಸಾವರ್ಥ, ಈದಾಗ್ಲೇ ಅವರ ಗವನಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮಾತು—ಚಿತ್ರಾನ್ನ ಪಕ್ಷದ ಮುಖಂಡರೂ ಹೇಳಿದರು, ಖಂಡಿತವಾದ ಸ್ವರದಲ್ಲಿ—

“ಸೋಮಪ್ಪನವರೆ, ನೀವು ಏಕೆ ಪಿ. ಎಂ. ಕುರ್ಚಿಗೇ ಆಸೆ ಪಟ್ಟಿ ಹೇಗೆ? ಆ ಸ್ಥಾನ ಅಂದ್ರೇನು? ಅದ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಅನುಭವ ಬೇಕು, ಏನುತೆ? ಅದೇನ್ ಹುಡುಗುಟಾನಾ?”

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರು ಉತ್ತರ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ— ಸಂಮ್ಮೆ ಮುಂಗುಳ್ಳಕ್ಕರು... ಮಾರುಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ತಲೆ ಎತ್ತಿ ಸೂರೂ ನೋಡ್ಕು ಕೂತ್ಕಂಡು—ನಾಯಕರೂ ಕಾದೇಕಾದ್ರೆ—ಐದು ನಿಮಿಷ ಆಯ್ಕು— ಹತ್ತು ನಿಮಿಷ ಆಯ್ಕು—ಮುನ್ನ ಸೋಮಪ್ಪನವರ ಸಮಾಧಿ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಧಕ್ಕೆ ಬರ್ದಿಲ್ಲ—ಕಡೆಗೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೆ ನಾಯಕರೂ ‘ಬರ್ದೀವಿ’ ಅಂತ ನಮ ಸ್ವಾರ್ ಮೂಡಿ ಎದ್ದು— ಆಗ್ಲೂ ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಸೋಮಪ್ಪನವರ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಮುಂಗುಳ್ಳದೆಯೆ.

ವಂರಾದಿನದ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಸಿ ಬಿಸಿ ಸುದ್ದಿ—ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪ ನವರ, ಒಂದಂ ಸೋಸಾ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷ ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, “ಬಡವರ ಪಕ್ಷ” ಅಂತ— ಚುನಾವಣೆಗೆ ನಿಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ— ಬಡಜನರ ನಿರ್ಮೂಲನಕ್ಕಾಗಿ, ಕ್ಷಮಿಸಿ, ಜನತೆಯ ಬಡತನದ ನಿರ್ಮೂಲನಕ್ಕಾಗಿ ಟೊಂಕ ಕಟ್ಟಿ ನಿಂತಿರುವ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರನ್ನು ಮತ್ತು ಅವರ ಪಕ್ಷದ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಅವಿರೋಧವಾಗಿ ಚುನಾಯಿಸಬೇಕು.

ಏನು ಓದೋಗಿ ಇದೊಳ್ಳೆ ರಾಜಕೀಯ ಶೂರ ಆಯ್ಕೆ ಅಂತ ಪುಸ್ತಕ ಮಂಚೊ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಸಿದ್ದಿ, ನನ್ನಾಣೆ ಹೇಳ್ತೇನೆ, ಇದು ರಾಜಕೀಯ ಕಥೆ ಅಲ್ಲ... ಅದರ ಉದ್ದೇಶವೂ ಲೇಖಕನಿಗೆ ಇಲ್ಲ... ಅವನ ಉದ್ದೇಶ ‘ಕೇವಲ’ ಮತ್ತು ‘ಕೇವಲ ಮಾನ್ಯ ಸೋಮಪ್ಪನವರ ಬದುಕನ್ನ, ಆದರ ಪರಿವರ್ತನೆಯ ಘಟ್ಟವನ್ನ, ಅದು ಹೇದಿದೆಯೊ ಹಾಗೆ, ಅದು ಹೇಗಾಗುತ್ತದೆಯೊ ಹಾಗೇ, ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಂಡಂತೆ ಚಿತ್ರಿಸೋದು, ಈಗ ಕಾಣುವುದಕ್ಕೆ ನೀನು ಹೊರತಾಗಿದ್ದಿಲ್ಲ, ಯಾಕೆಂದ್ರೆ, ಈ ಮಾನ್ಯ ಸೋಮಪ್ಪನವರ ಬದುಕನ್ನ ನನ್ನೊಟ್ಟಿಗೆ ನೀನೂ ನೋಡುತ್ತಾ ಇರೂ ಸಂಗತಿಯ ವರೀಬೇಡ... ನೀನೇ ನಂಗೆ ಈ ಕಥೆ ಹೇಳ್ಪೋದಿತ್ತು... ಆದ್ರೆ, ನೀನು ನಿನ್ ಬದುಕಿನ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರ ಬದುಕನ್ನ ಕಾಣ್ತಿದ್ದರೂ, ಅದ್ ಯೋಚ್ಚಿ ಮಾಡ್ಲಿಕ್ ಹೋದಿಲ್ಲ... ಹಾಗ್ ನೋಡಿದ್ರೆ, ನಿನ್ ಬದುಕೇ ಸರಿಯಾದ್ ನೋಡೋಕೂ ನಿಂಗೆ ಪುರಂ ಸೊತ್ತಿಲ್ಲ... ಬೇಸರ ಮಾಡಿಕೊಬೇಡಾ, ಇದು ವಾಸ್ತವ ಸ್ಥಿತಿ... ನಾನು ನನ್ನ ಬದುಕನ್ನ ನೋಡಿದೇನೆ...ನಿನ್ನೊಡನೆ ಮಾತಾಡ್ತಾ ನಿನ್ ಬದುಕನ್ನ ನೋಡ್ತೇನೆ. ಹಾಗೇ ಮಾನ್ಯ ಸೋಮಪ್ಪನವರ ಬದುಕನ್ನ ಸಹಾ ನೋಡ್ತೇನೆ ನೋಡಿದ್ದನ್ನ ಯಾರಾದ್ರೂ ನಾಲೂ, ಜನಕ್ಕೆ ಹೇಳ್ಬೇಕು, ಅಂತ ಅನ್ನಿದ್ರೆ, ಅವ್ ಬರೀತೇನೆ, ನೀನು ಅದ್ ಓದುತ್ತಿ...ಆವಾಗ, ನಿನ್ನನ್ನ ನೀನೇ ಅಕ್ಕಲ್ಲಿ ಕಾಣ್ತೀಯೆ ಅದಿರಲಿ, ನಾವಿಬರೂ ಮಾತಾಡ್ತಾ ಕೂತ್ ಕಥೆ ಮುಂದುವರಿಯುವುದು ಹೇಗೆ, ಅದ್ರಿಂದ ಪುನಃ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರ ಬಳಿ ಹೋಗಿ ನೋಡೋಣ! ನಡೆ!

ಚೆನಾವಣೆಗೆ ಕೇವಲ ಒಂದೇ ವಾರ... ವಿಧಿನ್ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳ ಮುಖಂಡರೊಳಿಗಂತೂ ಅಂಡಂ ತೂರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೂ ಪುರಃಸೂತೂ ಇಲ್ಲ... ಆರಾವುವಾಗಿ ಇರಂವವರೆಂದರೆ ಕೇವಲ ಮಾನ್ಯ ಸೋಮಪ್ಪನವರಂ ವಂತೂ ಅವರ ಪಕ್ಷದ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳಂ ಮಾತ್ರ... ಭಾಷಣಗಳಿಲ್ಲ, ಧ್ವನಿವರ್ಧಕಗಳ ಅರಚಾಟವಿಲ್ಲ ಅಷ್ಟೇ ಏಕೆ? ಕಾರಂ, ಬೈಕಂಗಳ ಓಡಾಟವೂ ಇಲ್ಲ..

ಅಸಮಾನ್ಯವುರದಲ್ಲಿ ಇದ್ದದ್ದು ಒಟ್ಟು ಒಂದೆನೂರೂ ಹದಿನೆಂಟು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಂ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೂ ಸ್ವತಃ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಸೋಮಪ್ಪನವರ ಹಣ ಕೊಟ್ಟು ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳನ್ನ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದರಂ... ಇವರ ಪಾರ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಆಗೋದಿಕ್ಕೆ ಇದ್ದದ್ದು ಒಂದೇ ಮಾರ್ಗ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪದವರಂ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡಿರಬೇಕಂ... ಯಾವುದನ್ನೂ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಕೂಡದಂ... ಚೆನಾವಣೆಗೆ ಇಷ್ಟು ಹತ್ತಿರ ಇದೂ ಇವು ಕ್ಯಾಂಪಿನಲ್ಲಿ ಏನೂ ಚಟುವಟಿಕೆ ಇಲ್ಲ. ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಇರ್ದಿ, ಸ್ವತಃ ಪಾರ್ಟಿ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳ್ಲೇ ಭಯಂ ಶಂಕಂವಯ್ಯಂ.. ಅವು ಎಲ್ಲ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೂ ಮಾನ್ಯ ಸೋಮಪ್ಪನವರ ಉತ್ತರ ಒಂದೇ "ಯಾವುದರ ಬಗ್ಗಿನೂ ತಲೆ ಕಡಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ, ಆರಾವುವಾಗಿ ವಂನೇಲಿ ಊಟ, ನಿದ್ರೆ, ಮಾಡ್ಕಂಡಿರಿ" ಅಂತ. ಯಾರೂ ಭಾಷಣ ಮಾಡೋ ಹಾಗೂ ಇಲ್ಲ... ಅಷ್ಟೇ ಏಕೆ? ಚೆನಾವಣೆ ಪ್ರಣಾಳಿಕೆಯೂ ಇಲ್ಲ ಚೆನಾವಣೆ ದಿನವೂ ಬಂತಂ, ಅಂದಂ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆಗೇ ಮಾನ್ಯ ಸೋಮಪ್ಪನವರಂ ಎದ್ದು ... ಹಾಗೇ ಉಂಗೂರ ಸವರಿದರಂ... ಭೂತ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಯ್ತಂ...

"ಏನಪ್ಪಣೆ? ನಾನಂ ಉಂಗೂರದ ಗೇಲಾವಂ"

"ಇವತ್ತೂ ಚೆನಾವಣೆ ನಡೀತದೆ! ನೆನಪಿದ್ದಾ?"

ಗತ್ತಿನಿಂದ ಸೋಮಪ್ಪನವರಂ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರಂ.

"ನೆನಪಿದೆ"

ಭೂತ ವಿನೀತವಾಗಿ ನಂದೀತಂ...

“ಈ ಚುನಾವಣೆಲಿ ನನ್ನ ಪಾರ್ಟಿ ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಯಾವ ಪಾರ್ಟಿಗೂ ಒಂದೇ ಒಂದೇ ಓಟು ಬರಬಾರದು. ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರು ಮತದಾನ ಆಗ್ಗೇಕೆ”

“ಅಪ್ಪಣೆ”

ಅಪ್ಪ ಹೇಳಿದ ಭೂತ ಮಂರೇಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಮಾಯಾ ಆಯ್ಕೆ.

ಮುಂದೆ ಚುನಾವಣಾ ಫಲಿತಾಂಶ ಏನಾಯ್ತು ಅನ್ನೋದನ್ನು ನೀನೀ ಗಾಣ್ಣೆ ಊಹಿಸಿರುವೆಯಲ್ಲವೆ ಓದುಗ! ಹೌದು. ನಿನ್ನ ನಿರೀಕ್ಷೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ, ಈ ಪ್ರಪಂಚ ಹಿಂದೆಂದೂ ಕಂಡೂ ಅರಿಯದ, ಕೇಳಿಯೂ ತಿಳಿಯಪ್ಪ, ಪವಾಹ ಅಸಮಾನ್ಯಪುರದ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿತು. ವಿರೋಧಿಗಳಿಗೆ ಬೇರೆಯವರ ಓಟರಲಿ, ಸ್ವತಃ ತಮ್ಮದೇ ಓಟು ಲಭ್ಯ ಆಗಲಿಲ್ಲ... ಯಾವುದೂ ವೋಡಿಗಿ ಒಳದಾದವರಂತೆ ಜನ ತಂಡ ತಂಡವಾಗಿ ಬಂದ್ರೂ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರ ‘ಭಿಕ್ಷಾ ಪಾತ್ರೆ’ ಚಿಹ್ನೆಗೆ ಮತ ಹಾಕಿದ್ರೂ.... ಕೈಲಾಗದ ಮಂದಂಕರೂ, ರೋಗಗ್ರಸ್ತ ಮಂದಾಕಿಯರೂ ಓಟು ಮಾಡ್ಲಿಕ್ಕೆ ತಂಡ ತಂಡವಾಗಿ ಬಂದ್ರೂ. ‘ಭಿಕ್ಷಾ ಪಾತ್ರೆ’ಗೆ ಮತ ಒತ್ತಿದರೂ,, ಚುನಾವಣಾ ಫಲಿತಾಂಶ ಕೇಳಿದ ಪ್ರಪಂಚವೆ ನಿಬ್ಬಿರಗಾಗಿ ಹೋಯ್ತು, ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಗೆಲ್ಲುವುದಿರಲಿ, ಇಡಿಗಂಟಿನ ಅಸೆ ಕೂಡಾ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ ‘ಬಡವರ ಪಕ್ಷ’ದ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಿಬ್ಬರೂ ಸಂತೋಷದ ಅತಿರೇಕದಿಂದ ಈ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟು ಹೋದರೂ... ಮತ್ತೇನು? ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ಅನಾಮಧೇಯ ಸೋಮಾ ಆದಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರೂ ಈಗ ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿ ಸೋಮಪ್ಪನವರಾಗಿ ಮೂರ್ಛಾಪಡಾದಿ ಬಿಟ್ಟರೂ,

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರೂ ಹಾಗೂ ಅವರ ಬಡವರ ಪಾರ್ಟಿ ಸದಸ್ಯರೂ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಾಗಿ ಅವಿರೋಧವಾಗಿ ಆಯ್ಕೆ ಆದ ಸುದ್ದಿ ಅಸಮಾನ್ಯ

ಪುರದ ಅಶರೀರವಾಣಿ ಮೂಲಕ ಹರಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ, ಎಲ್ಲ ಎರೋಧ ಹಾಗೂ ಆಳುವ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕವಂಶಗಳೂ ಭೂಗರ್ಭವನ್ನ ಹೊಕ್ಕು ಮಾಯವಾದರೂ... ಪತ್ರಿಕಾ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳ ಹಿಂಡೇ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರ ಮನೆ ಮುಂದೆ ಗಂಪಾದಿ ನೆರೆಯೆತೊಡಗಿತು... ಫಲಿತಾಂಶ ಬಿತ್ತರವಾಗುತ್ತಲೆ, ಅಭಿಮಾನಿಗಳ ಮಹಾಪೂರ ನಮ್ಮ ಕಥಾನಾಯಕರ ಮನೆಯತ್ತ ಹೊರಟಿತ್ತು... ಹಿಂದಿನ ದಿನದ ತನಕವೂ ವಿಭಿನ್ನ ಪಕ್ಷಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಮೂರಿ-ಕೊರಿ ಪುಡಾರಿಗಳೆಲ್ಲ ಪವಾಡ ಎಂಬಂತೆ ಬಡಪರ ಪಕ್ಷದ ಅಭಿಮಾನಿಗಳಾದಿ ಪರಿವರ್ತನವಾದಿ ಬಿಟ್ಟರೂ, ಗೆದ್ದ ಎತ್ತಿನ ಕೊರಳು ಸಿಗದಿದ್ದರೆ ಕಡೆಗೆ ಬಾಲವಾದರೂ ಹಿಡಿಯುವವರೂ ನಾವಲ್ಲವೆ? ನೋಡ ನೋಡುತ್ತಲೆ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರೂ ರಾಜಕೀಯ ಧ್ರುವತಾರೆಯಾದರೂ. ಇದೂ ಇಲ್ಲಿ ನೋಡು ಓದುಗ, ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರೂ ತಮ್ಮ ಅಭಿಮಾನಿಗಳತ್ತ ಕೈ ಬೀಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕರಿಯನ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಒಂದು ತಂಡ ಈದಾಗಲೆ ಅವರನ್ನ ಸೂತ್ತುವರದೂ, ಜೈಕಾರ ಹಾಕುತ್ತಿದೆ. ಅಂದೂ ಬೆಂದೂರಿನ ಜನತೆಗಂತೂ ಹೇಳತೀರದ ಸಂತೋಷ. ಬೆಂದೂರಿನ ಕಂದ ಇಂಡೂ ಅಸಮಾನ್ಯಪುರದ ಪ್ರಧಾನಿ ಆದದ್ದು ಕಡಿಮೆ ಪವಾಡವೆ? ನೂರಾರೂ ಕ್ಯಾವರಾಗಳು ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರತ್ತ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿವೆ. ಅವರೂ ನಿಂತದ್ದು, ಕೂತದ್ದು, ನಡೆದದ್ದು, ಮುಂಗುಳ್ಳೆಕ್ಕದ್ದು, ಗಡಿಗೆ ಮುಖಿ ಮಾಡಿದ್ದು, ಕಡೆಗೆ ತಿಕ್ಕಾ ಕೆರೆದಂಕೊಂಡದ್ದು ಎಲ್ಲ ಭಾವಗಳ. ಎಲ್ಲ ಭಂದಿಗಳ ಫೋಟೋಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯುವಲ್ಲಿ ನಿರತವಾಗಿವೆ... ಪತ್ರಿಕಾ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನೂ ಕಡೆಗೊಮ್ಮೆ ದೊಡ್ಡ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಮನ್ನಿಸಿದ ಮಾನ್ಯ ಸೋಮಪ್ಪನವರೂ ಪತ್ರಿಕಾ ಸಂದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾದರೂ... ತಮ್ಮ ಜಾರುತ್ತಿದ್ದ ಕನ್ನಡಕವನ್ನ ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಒಬ್ಬ ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ.

“ಮಾನ್ಯರೆ, ತಮ್ಮ ಹಾಗೂ ತಮ್ಮ ಪಕ್ಷದ ಈ ಅದ್ಭುತ ವಿಜಯವನ್ನು ತಾವು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದೀರಿ?”

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರೂ ಮಾತಾಡಲಿಲ್ಲ. ಮುಂಗುಳ್ಳಿಗೆ ಬೀರುತ್ತಾ ಸುಮ್ಮನೆ ಕೂತಿದ್ದರೂ, ಅವರ ಬೆರಳುಗಳು ಉಂಗುರದೊಡನೆ

ಆಟ ಆಡುತ್ತಾ... ಮುಖದಲ್ಲಿ ಎಂದಿನ ಮುಂಗುಳ್ಳೆಗೆ, ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ,

“ತಾವು ಎಂದೂ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ರಚಿಸುವ ಉದ್ದೇಶ ಹೊಂದಿದ್ದೀರಿ?”

“ಇವತ್ತೇ”

ಶ್ರೀ ಮದ್ದಾಂಭೀರ್ಯಾದಿಂದ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದರು ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಆಕಾರದಿಂದ ಕೇಳಿದ.

“ಅದರ ವಿವರಗಳನ್ನು ನೀಡಬಹುದೆ?”

“ಧಾರಾಳವಾಗಿ”

ಮಾನ್ಯ ಸೋಮಪ್ಪನವರ ಕೈ ಅವರ ಜೇಬಿನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಯ್ತಾ... ಹೊರಬಂದ ಕೈಯೊಡನೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಮಡಿಸಿದ ಹಾಳೆ ಇತ್ತಾ...

ಎಲ್ಲ ಪತ್ರಿಕಾ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ತೀವ್ರ ಚಟುವಟಿಕೆಯಿಂದ ಪೆನ್ನ, ಕಾಗದಗಳೊಡನೆ ಸಿದ್ಧವಾದರು...ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರು ಒಂದು ಕ್ಷಣತಡವೇ ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡಿದರು...ಎಲ್ಲ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳೂ ಕಾತರದಿಂದ ಕುಳಿತಿದ್ದರು....ನಿಎರಿದ ಕಿವಿಗಳೂ, ಕ್ಯಾಪ್ ತೆರೆದು ಬರೆಯಲು ಸಿದ್ಧವಾದ ಪೆನ್ನಗಳೂ...ಮುಂದಿದ್ದ ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಒಬ್ಬನನ್ನು ಬೆರಳಿನಿಂದ ಸನ್ನೆ ಮಾಡಿದ ತಕ್ಷಣವೇ, ಆ ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಉಬ್ಬಿ ಮುಂದಿನ ಹುಳುಕು ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿ, ಧನ್ಯತಾ ಭಾವದಿಂದ, ತಕ್ಷಣವೆ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರ ಬಳಿ ಓಡಿದ...ಆ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯು ಕೈಗೆ ಪಟ್ಟಿಕೊಡುತ್ತಾ ಅದನ್ನು ಸಭೆಗೆ ಓದಲು ಸೂಚಿಸಿದ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರು ಆರಾಮ ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತರು ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಅಗಲವಾಗಿ ಚಾಚಿ, ಕುರ್ಚಿ ಬೆನ್ನಿಗೆ ಒರಗಿಕೊಂಡು, ತಲೆ ಎತ್ತಿ ಸೂರೂ ನೋಡುತ್ತಾ, 555 ಬ್ರ್ಯಾಂಡಿನ ಸಿಗರೇ

ಟಿಸಲ್ಲಿ ವರ್ತೂಲ ಹೋಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾ, ತಪಸ್ಸಿನ ಭಂಡಿಯಲ್ಲಿ...! ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಓದಲೂ ಶರಣ ಮಾಡಿದ..

ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಗಳು	:	ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರಂ
ರಕ್ಷಣಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು	:	ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರಂ
ಅರ್ಥ ಮಂತ್ರಿಗಳು	:	ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರಂ
ಕೈಗಾರಿಕಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು	:	ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರಂ
ವಿದೇಶಾಂಗ ಮಂತ್ರಿಗಳು	:	ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರಂ
ಕಾನೂನು ಮಂತ್ರಿಗಳು	:	ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರಂ

ಪಟ್ಟಿ ಬೆಳೆಸುತ್ತಲೆ ಹೋಯ್ತೆ...ಸುಮಾರು ನಲ್ಲತ್ತೆದಕ್ಕಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಖಾತೆಗಳು.. ಎಲ್ಲ ಖಾತೆಗಳ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರ, ಸೂಜಿ ಬಿದ್ದರೂ ಕೇಳುವ ನಿಶ್ಯಬ್ದತೆ. ಉಸಿರಾಟವೆ ಕೇಳಿಸುವ ಮೌನ. ಮೌನದ ಬಿಸಿರಿನಿಂದ ಮಂತ್ರಾ ಮೌನ... ಕ್ಷಣಗಳು ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದವು... ನಿಮಿಷಗಳು ಉರುಳುತ್ತಿದ್ದವು...ಶ್ರೀಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರಂ ಮಾತ್ರ ಅದೇ ಸಮಾಧಿ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಯೆ. ಕಡೆಗೊಟ್ಟ ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಧೈರ್ಯವಾದಿ ಕೇಳಿದ,

“ಮಾನ್ಯರೆ, ತಾವು ಪತ್ರಿಕೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಹಕಾರ ನೀಡುತ್ತಿಲ್ಲ... ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು?”

ಎಲ್ಲ ಪತ್ರಿಕಾ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿ ಈ ಮಾತನ್ನು ಆಡಿದ.. ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರಂ ಒಮ್ಮೆ ಎಲ್ಲರ ಮಂಖವನ್ನು ನೋಡಿದರೂ... ಆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಕೇವಲ ಅವನೊಬ್ಬನ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಮಾತ್ರವೇ ಆದಿರದೆ, ಎಲ್ಲರ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯೂ ಆದಿದೆ ಎಂದೆನ್ನಿಸಿತವರಿಗೆ,

“ಎಲ್ಲರೂ ಹೋದಿ ನಮ್ಮೂರ ಕೆರೆಯಲ್ಲಿ ಬೀಳಿ” ನಿರ್ಭಾವುಕರಾದಿ ಹೇಳಿದ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರತ್ತ ಚಕಿತರಾದಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ನೋಡ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಅವರತ್ತ ಬೆನ್ನಾದಿ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರೂ ಮನೆ ಒಳಗೆ ನಡೆದರೂ....

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರೂ ಪ್ರಧಾನಿಗಳಾದದ್ದು ಅಸಮಾನ್ಯ ಪುರದ ಸೌಭಾಗ್ಯವೆಂದೆ ಹೇಳಬೇಕು—ಯಾಕಂದ್ರೆ, ಭೂತದ ಸಹಾಯ ಇರೋ ತನಕ ಅವರನ್ನು ಎದುರಿಸುವವರೂ ಯಾರೂ? ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರೂ ಅಧಿಕಾರ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ಮರುದಿನವೆ ದೇಶದಾದ್ಯಂತ ಅರೆ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಪೂರ್ಣಗೊಂಡವು... ಯೋಚಿಸಿ, ಪ್ರಾರಂಭಿಕ ಹಂತದಲ್ಲಿದ್ದ ಕಾಲುವೆ, ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳು ಮಾಂತ್ರಿಕ ಮಾಯಾದಂಡಸ್ಪರ್ಶ ಎಂಬಂತೆ ಪೂರ್ಣವಾದವು...ವನೆ ಇಲ್ಲದವರಿಗೆ ಭವ್ಯ ಸೌಧಗಳು ನಿರ್ಮಾಣ ಆದುವು. ಹೆಚ್ಚೇನೂ ಹೇಳಲಿ ಓದೂಗ! ಯಾವುದೆ ಬಯಕೆ ತಮ್ಮ ಪ್ರಜೆಗಳಿಂದ ಬರಲಿ, ಮರುದಿನವೆ ಪವಾಡಸದೃಶ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಆ ಬಯಕೆಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣ ಆದುವು...ಹೇಳಿದನ್ನು ಕೊಡಲೂ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರಿ-ದ್ದಾರೆ—ಬೇಕಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಲೂ ಅಸಮಾನ್ಯ ಪುರದ ಜನರಿದ್ದಾರೆ...ಕೊಡುವ ಕೈ ಇದ್ದಾಗ, ಬೇಡುವ ಬಾಯಿಗೆ ದಣವಿಲ್ಲ...ಲಕ್ಷಾಂತರ ಜನ.. ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ಬಯಕೆಗಳು, ಬೇಕಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿದರೂ...ಕಡೆಗೆ ಬೇಡದ್ದನ್ನೂ ಸಹಾ...ಭೂತಕಣ್ಯ ಸಂತೋಷವೆ... ಸಾವಿರಾರೂ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಿಟ್ಟಿ ಮಾಡಿ ಮಾಡಿ ಮಾಡಿ ಮಾಡಿ ಅದಕ್ಕೆ ಜಡತ್ವ ಬಂದಿತ್ತು. ಅದರೀಗ ಅದಕ್ಕೆ ಅಂಡಂ ತೂರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೂ ಪುರಂಸೊತ್ತು ಇಲ್ಲ—

ಇಷ್ಟೆಲ್ಲದರ ನಡುವೆ, ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರ ಕೀರಿತಾದಿ ಪ್ರಜೆ ಗಳು ಏನೂ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು? ಹೌದೋ! ಮಾನ್ಯ ಸೋಮಪ್ಪನವ-ರೀ ಗ ದೇವರೂ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ದೇವರೂ... ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನ ಹನ್ನೊಂದನೇ

ಅವತಾರ. ಆ ಕಲ್ಲಿನ ದೇವರಂ ನವಗೇನಂ ಕೊಡಬಲ್ಲ..? ಬೇಡಿದ್ದನ್ನ ಕ್ಷಣಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ನೀಡಬಲ್ಲ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರಂವಾಗ. ಹಾಗಾದಿ ವೊದವೊದಲಂ ದೇವರ ಅಂಶವಾಗಿದ್ದ ನಮ್ಮ ನಾಯಕರಂ, ಜನಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಕಡೆಗೆ ದೇವರ ಆದರಂ. ನೇಶದ ಉದ್ದಗಲಕ್ಕೂ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಹೊಸ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳು ಭರದಿಂದ ನಿರ್ಮಾಣವಾದವು...ವಾಣಿಗೊಳ್ಳಿಯೊಡ ಗೂಡಿ ಆಶೀರ್ವದಿಸುತ್ತಿರುವ ಮಾನ್ಯ ಸೋಮಪ್ಪನವರ ವಿಗ್ರಹಗಳು ಗರ್ಭಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ವೇದವಂತ್ರ ಘೋಷಗಳೊಡನೆ ವಿಧಿವತ್ತಾದಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟವು.

ಮಾನ್ಯ ಸೋಮಪ್ಪನವರಂ ತಮ್ಮ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿನ ಆರಾಮಾಸನದಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ...ಕೈಯಲ್ಲಿ 555 ಸಿಗರೇಟು ಹೊಗೆ ಕಾರ್ತಾ ಇದೆ. . .ದೃಷ್ಟಿ ಸೂರಿನತ್ತ.. ಬೆರಳಂ ಸುಟ್ಟಂಗಾತಂ... ಥತ್, ಇದರವ್ವನಾ! ಅಂದ್ಯಂಡ್, ಅದನ್ ಎಸೆದಂ ವಂತೊಂದಂ ಸಿಗರೇಟ್ ಹಚ್ಚಿದ್ರೂ, ಅದೂ ಆಯ್ತೂ, ಇನ್ನೊಂದಂ...ಅವ್ರ ತಲೇಲಿ ಗುಯ್ ಗುಟ್ಟಿರೋದಂ ಏನಂ? ಬಹುಮೇ ಅದು ಅಪ್ರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲೇನೊ? ಒಮ್ಮೆ ಕೂತಲ್ಲೇ ತಿಕ್ಕಾ ಕೆರಕಂಡ್ರೂ... ವಂತ್ರ ಮಾವೂಲಿ ತಪಸ್ಸಿನ ಭಂದಿಯಲಿ ಕೂತ್ರೂ... ಅಪರೂಪಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಸಿಗರೇಟ್ ಬಾಯ್ ಬಳಿ... ವಂತ್ರೇನೂ ಇಲ್ಲ... ಕೆಲವಾರಂ ನಿವಿವ ಶಾಗೇ ಕಳೇತಂ... ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರಂ ದಿಗ್ಗನೆ ಎದ್ದು ಕೂತರಂ.. ಸರಿಯಾಗಿ ನೆಟ್ಟಗೆ ಆದ್ರೂ... ಕಣ್ಣು ಉಜ್ಜೊಂಡ್ ನೋಡಿದ್ರೂ... ಯಾವುದೊ ವಸ್ತು... ಅದಲ್ಲಿದಾನೊ ತೇಲ್ಕಂಡ್ ತೇಲ್ಕಂಡ್ ಬಂದಂಗಾತಂ... ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರಂ ನೋಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ರೂ... ಅದಂ ಹತ್ತಿರ ಬಂದಂಗಾತಂ. ಇನ್ನೂ ಹತ್ತಿರ ಬುದ್ ಬಿಡ್ರೂ... ಈಗೀಗ ಅದರ ಆಕಾರ ಸ್ಪಷ್ಟ ಆಗಲಂ ಶಂರಂವಾಯ್ತೂ... ಯಾವುದೊ ಚಿಪ್ಪು ಇದ್ದಂಗದೆ ಅಂತ ಕಣ್ಣು ರಳಿಸಿ ನೋಡಿದ್ರೂ.. ನೋಡ್ತಾ ಇದ್ರೂ... ಹೌದಂ ಜಿರಿಕೆ ಚಿಪ್ಪು. ಎಲೊಡ್ ನೋಡ್ಕೆಂದೆ ಅಂತ ತಲೆ

ಕೆರಕಂಡ್ರೆ.. ಮಸಕಂ ಮಸಕಿನ ನೆನಪುಗಳು.... ಆ ಚಪ್ಪಲಿಗಳಾದರೂ, ಇವ್ರನ್ನ ಸತ್ತಾಕಾ ಅವೆ... ಥಟ್ಟನೆ ಅವ್ರಿನ್ ನೆನಪಿಗ್ ಬಂತಂ...ಹ್ಲಾ! ಗೌಡನ್ ಚಪ್ಪಿ. ಆ ನನ್ನಗ ಗೌಡ ಸತ್ತೂ ಅವ್ ಚಪ್ಪಿ ಸಾಯಿಲ್ಲೆ... ಅವ್ರ ಕಣ್ಣು ಅಪ್ಪಯೆತ್ತವಾಗಿ ಉಂಗೂರವನ್ನೊಮ್ಮೆ ನೋಡಿತಂ— ಆ ಉಂಗೂರದ ನಡುವೆ ಗೌಡ್ ಪಂಜಿ ಕಂಡಂಗಾತಂ... ಕೆಂಪಿನ್ ಕಣ್ಣು, ಹೂರಿಗಟ್ಟಿದ್ ಎಣಿಸೆ, ದಪ್ಪ ತಂಟಿಗಳು, ಕ್ರೂರವಾದ ಹುಳುಕು ಹಳ್ಳುಗಳು ಅಗಲವಾದ ಬಾಯಿ, ಚೂಪುಗದ್ದೆ - ಯಾವ್ದೋ ಸಿನಿಮಾದಲ್ ನೋಡಿದ್ ಹೂಲಿಮಂಜಿ ನೆನಪಿಗ್ ಬಂತಂ... ತಲೆ ಎತ್ತಿ ಸೂರ್ ನೋಡ್ತಾ ಕೂತ್ಕಂಡ್ರೆ ನೋಡ್ತಾ ನೋಡ್ತಾ ಇದ್ದಂಗೆ, ಅವ್ರ ಬಂಗ್ಲೆ ಮಾಯಾ ಆಯ್ತೆ... ಅದೇ ಸೋಮ್ಯಾನ ಗೇಡ್ಲೆ... ನಡುರಾಪ್ಪಿ, ಸೋಮ್ಯಾ ಗುಡ್ಲೆ ಹೂರ್ಗೆ ಮಲಗವ್ವೆ.. ಗುಡ್ಲೆ ಬಾಕು ಹಾಕದೆ... ಬಾಕ್ಲೆ ಹೂರ್ಗೆ ಚಪ್ಪಿ... ಆ ಗೌಡಾ ನನ್ನಗಂದೆ...ಬಳಸಿ ದೀಪ ಎಣಿಕ್ ಎಣಿಕ್ ಅಂತಿದೆ— ಕ್ಷಣ ವಾದ ಬೆಳಕು... ತೀವ್ರ ಉಸಿರಾಟದ ಸದ್ದು... ಸುಖದ ನರಳುವಿಕೆ, ಬಳೆಗಳ ಧ್ವನಿ, ಕಿಲ ಕಿಲ ನಗು. ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರಿಗೆ ಅದನ್ನ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ನೋಡತೊಡದಿದರಂ... ಭಲಾ ಗೌಡಾ! ಗಂಡೂಂದ್ರೆ ನೀನೆ ಸೈ. ನಿನ್ಯಾಲದಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಲಿದ್ ಎಲ್ಲಾ ಭೂವಿಣನಣ ನಿಂದೆ... ಎಲ್ ನೋಡಿದ್ರೂ ನೀನ್ ಜೀಜ ಬಿತ್ತಿದ್ ಹೂಲಾನೆ. ಮಾನ್ಯ ಸೋಮಪ್ಪ ನವರು ನೋಡ್ತಾನೆ ಇದ್ರೆ... ಅಲ್ಲಿ ಆ ಸೋಮ್ಯಾ ಅವಡುಗಚ್ಚಾನೆ... ಮಂಪ್ಪಿ ಬಿಗಿ ಮಾಡ್ತಾನೆ. ಥೂ! ಅಂತ ಕ್ಯಾಕರಿಸಿ ಉದೀತಾನೆ.. ಕಡೆಗೆ ಹಾಗೇ ತಿಕ್ಕಾ ಬಾಯಿ ಮಂಚ್ಯಂಡ್ ಮಲಗ್ತಾನೆ.. ಕೊಂಚ ಹೂತ್ಲೆಲ್ಲೆ ಗೊರಕೆ ಶಬ್ದ... ಕಡೆಗೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರು ಕನಸಿನಿಂದ ಎಚ್ಚಿತ್ತರು... ಮಂಜಿದಲ್ಲಿ ಕಂಡೂ ಕಾಣದ ಮಂಜಿಗೊಂದೆ... ಬೆರಳುಗಳು ಉಂಗ್ರ ಸವರಿತಂ... ಮಂಜು ಕ್ಷಣ ಗುಂಡುಗು, ಎಂಚುಗಳ ನಡುವೆ ಭೂತ ಬಂತಂ... ಸನ್ನೆ ಮಾಡಿ ಹತ್ರ ಕರೆದರಂ— ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಏನೂ ಹೇಳಿದ್ರೆ— ಭೂತ ಮಾಯಾ ಆಯ್ತೆ— ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರು ಕೋಣೆ ಬಾದಿಲು ಹಾಕಿಕೊಂಡ್ರೆ—

ಆ ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲಾ ಆ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಬಳೆಗಳ ರೂಪರೂಪಾತ್ಮಕ ಕೇಳಿಬರುತ್ತಿತ್ತು— ಅದಂ ಅದೊಂದೆ ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲ— ವಂದಿನ ಎಲ್ಲ ರಾತ್ರಿಗಳಲ್ಲೂ ಇದೇ ದೃಶ್ಯದ ಪುನರಾವರ್ತನೆ— ಆದರೆ, ಯಾರೊಬ್ಬ ಹೆಣ್ಣು ಎರಡನೆ ಬಾರಿ ಆ ಕೋಣೆಗೆ ಬಂದದಿಲ್ಲ, ಅಷ್ಟೆ—

ಸೇಲ್ ಚಂದನ್‌ಲಾಲ್ ಅಸಮಾನ್ಯ ಪುರವ ಅತ್ಯಂತ ದೊಡ್ಡ ಹೆಸರಂ. ಅವರ ವಜ್ರದ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ವಿದೇಶೀಯರೂ ವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಸುತ್ತಿರೂತ್ತಾರೆ— ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುವಷ್ಟು ಹಣವನ್ನೂ ಸೇಲ್ ಒಂದೂ ಗಂಟೆಯಲ್ಲಿ ಗಳಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದೂ ಪ್ರಚಲಿತ ಸುದ್ದಿ— ಹತ್ತೂ ಉಂಗೂರ ಧರಿಸಿ, ಕೊತ್ತಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಭರ್ಜರಿ ವಜ್ರದ ಹಾರ ತೊಟ್ಟು ಶ್ರೀ ಮದ್ವಾಂಭೀರ್ಯದಿಂದ ಬರುವ ಸೇತರನ್ನೂ ನೋಡುವುದೆ ಒಂದೆ ಅಪೂರ್ವ ದೃಶ್ಯ— ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ದೇವರನ್ನಾದರೂ ನೋಡುವುದು ಸುಲಭ. ಆದರೆ ಸೇತರನ್ನಲ್ಲ— ಅಂತಹಾ ಸೇಲ್ ಬೆಳ್ಳಿಗೆ ಎಂಟು ಗಂಟೆಯಿಂದಲೆ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರನ್ನ ನೋಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಕಾದು ಕುಳಿತಿದ್ದರಂ. ಒಂಭತ್ತಾಯ್ತೂ, ಹತ್ತಾಯ್ತೂ, ಹನ್ನೊಂದೂ ಗಂಟೆಗೆ ಆಫೀಸ್ ರೂನ ಬಾಗಿಲೂ ತರೆಯಿತು... ಆಕಳಿಸುತ್ತಾ ಹೊರಬಂದಂತಹಾ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರೂ ಸ್ನಾನದ ಮನೆ ಹೊಕ್ಕರಂ.

ಸರೀ ಹನ್ನೆರಡೂ ಗಂಟೆಗೆ ಸ್ನಾನದ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಟ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರ ಸವಾರಿ ಅಡಿಗೆ ಮನೆಯತ್ತ...ಸುಮಾರೂ ಹದಿನೈದು ವಂದಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕೇಳಿತುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಊಟದ ಮೇಜು, ಕ್ಲಮಿಸಿ, ಡೈನಿಂಗ್ ಟೇಬಲ್...ಎಲ್ಲ ತಿಂಡಿಗಳನ್ನೂ ಓರಣವಾದಿ ಅಲ್ಲಿ ಜೋಡಿಸಲಾಗಿದೆ...ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದೇ ತಡ, ಏನನ್ನ ತಿನ್ನಬೇಕು, ಎಂದೂ ಯೋಚಿಸುವಷ್ಟು ವೈವಿಧ್ಯತೆ...ಉಪ್ಪಿಟ್ಟು, ಚಪಾತಿ, ಇಡ್ಲಿ, ರೂಟ್ಟಿ, ವಡೆ, ದೋಸೆ, ಒಡದಕ್ಕಿ, ಕಡಂಬು, ಕಡೆಗೆ ಅವಲಕ್ಕಿ, ರಾದಿರೊಟ್ಟಿ ಏನುಂಟು

ಏನಿಲ್ಲ? ಎಲ್ಲರ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಜೊಲ್ಲು ತುಂಬುವಷ್ಟು ತಿಂಡಿಗಳೂ... ಜೊತೆಗೆ ಸಿಹಿ, ವೈವಿಧ್ಯವುಳ್ಳ ಹಣ್ಣುಗಳೂ... ಅವುಗಳ ವಿವರವನ್ನೂ ನೀಡಿ, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚು ಉಂಟುಮಾಡುವುದು ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶವಲ್ಲ... ಅಲ್ಲಿಯೇ ವೈವಿಧ್ಯ ನೋಡಿ ನೀನೂ ಬಾಯಿ ಚಪ್ಪರಿಸಬೇಡ... ಓದುಗ! ಅದು ಚಿತ್ರದಂತೆ, ನಾವು ನೋಡಬಹುದು, ಮುಟ್ಟಲಾರವು....

ಅಂತೂ ತಿಂಡಿ ಮುಂದಿಸಿ (ಅದನ್ನೂ ಉಟಿ ಅಂತ ಕರೆದರೂ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ) ಧರ್ಮ ಅಂತ ತೇಗುತ್ತಾ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರು ಹೊರಬರುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಗಂಟೆ ಒಂದು ದಾಟಿತ್ತು... ಕಾಯ್ದಾ ಕೂತ ಜನ ಧಡ್ ಅಂತ ಎದ್ದು... ಸರಿ! ಇನ್ನೂ ಮುಂದೆ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರ ಧರ್ಮದರ್ಶನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಅರಂಭ... ಅಹಾ! ಅದರ ವೈಭವವನ್ನೂ ಅದೇನೆಂದು ವರ್ಣಿಸಲಿ? ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರೆಂದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯರಲ್ಲ... ಅವರ ಶಕ್ತಿಯೂ ಪ್ರಶ್ನಾತೀತ... ಯಾರೂ ಯಾರಿಗೆ ಯಾವ ಯಾವುದಿಲ್ಲವೋ! ಅವರವರಿಗೆ ಅದನ್ನೂ ಕೊಡುವುದು ಇವರ ಕೆಲಸ... ಜನರ ಕೋರಿಕೆ ಏನೇ ಇರಲಿ, ಅರ್ಜಿ ನಮ್ಮ ನಾಯಕರ ಕೈ ಸೇರಿದರೆ ಸಾಕು, ಮರುಕ್ಷಣ ಅವರ ಬೇಡಿಕೆ ಪೂರ್ಣವಾದಂತೆಯೇ, ಸಾವಿರಾರೂ ಜನ... ಲಕ್ಷಾಂತರ ಬೇಡಿಕೆಗಳು... ಈಗ ನಮ್ಮ ನಾಯಕರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟೇ ಅಭ್ಯಾಸ... ಸೇಠ್ ಮುಂದೆ ಬಂದೂ ನಮಾಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದ್ದು, ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರ ಪಾದಮೂಲದಲ್ಲಿ ಜೋಪಾನವಾಗಿ ಒಂದು ಪೊಟ್ಟಣ ಇಟ್ಟರು.

“ಏನಿದು?”

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರು ಗಂಡುಗಿಡದರು.

“ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು... ಇದು ಬಡವನ ಅಲ್ಪ ಕಾಣಿಕೆ..?”

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರು ಆ ಪೊಟ್ಟಣ ತೆರೆದರು... ಥಳ ಥಳ ಹೊಳೆಯುವ ಎರಡು ವಜ್ರದ ಉಂಗುರಗಳು— ಒಂದೊಂದು ಉಂಗು

ರಕ್ಕೂ ಕವಿಷ್ಠ ಒಂದ್ ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ಆಗಬಹುದೆಂದೆ—ಮಾನ್ಯ ಸೋಮಪ್ಪ
ನವರು ತಲ ಎತ್ತಿ ಸೇತರ ಮಂಖಿ ನೋಡಿದರಂ—ಸೇತರ ಕಣ್ಣಿ ವ್ಯಂಗ್ಯದ
ಭಾವನೆಯಲ್ಲಿ, ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರ ಬೆರಳವತ್ತ ನಟ್ಟಿತ್ತು—
ಮಾನ್ಯ ಸೋಮಪ್ಪನವರಿಗೆ ನಗು ಬಂತು—ಬೆಂಕುಗಳಂ ಅಪ್ರಯತ್ನ
ವಾಗಿ ಉಂಗುರ ಸವರಿತಂ— ಮರುಕ್ಷಣ ಒಂದು ಪ್ಯಾಕೆಟ್ ತಮ್ಮ ಜೇಬಿ
ನಿಂದ ತೆಗೆದು, ಸೇತರ ಕೈಯಲ್ಲಿಟ್ಟರಂ—

ಸೇತ್ ಲಾಲ್ ಚಂದ್‌ರಂ ಆ ಪ್ಯಾಕೆಟ್ ತೆರೆದರಂ— ಹಾಗೇ ಅವ
ಕ್ಯಾದಿ ನಿಂತರಂ. ತಾವು ಪ್ರಧಾನಿಗಳಿಗೆ ಕಾಣಕಿಯಾಗಿ ನೀಡಿದ ಉಂಗುರಕ್ಕಿಂತ
ಹಲವು ಪಟ್ಟು ಬೆಲೆಬಾಳುವ ಹತ್ತು ಉಂಗುರಗಳು ಅಲ್ಲಿವೆ— ಸೇತರ
ಮಂಖಿ ಕಪ್ಪಿಟ್ಟಿತಂ—ಮರುಕ್ಷಣ ಅಲ್ಲಿಂದ ಶಲಿತಗ್ನಿ ಸಿಕೊಂಡಂ ಹೊರಟರಂ,

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರಿಗೆ, ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಯಾಕೊ ಗೌಡನ ವೆನಪು
ತೀವ್ರವಾದಿ ಕಾಡಲಂ ವೊದಲು ಮಾಡಿತ್ತು—ಹಿಂದೆಲ್ಲಾ ಅವಿಗೆ ಗೌಡನ
ಹೆಸರಂ ಕೇಳಿದರ ಸಾಕಂ. ಮೈ ಉರೀತಿತ್ತು— ಆದ್ರೆ, ಯಾಕೊ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ
ಅವು ವೆನಪು ತಂಬಾ ಪ್ರಿಯವಾಗ್ತಾ ಇದೆ. ಅವ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಅಯ್ಯೋ
ಅನ್ನೋದಿಕ್ಕೆ ಶರಂ ಆಗಿದೆ. ಎಂಥಾ ಗೌಡಾ! ಎಂಥಾ ಗೌಡಾ, ಆ ಗೌಡಾ!
ಆಳಂ ನಡೆದಂ ಬರಿದ್ರೆ ಸಾಕಂ, ಎಲ್ಲಾ ಬೆನ್ನ ಬಾಗೋರ—ಗೌಡ್ ಕೃಪಾ
ದೃಷ್ಟಿ ಯಾರ್ನ ವೇಲೆ ಬಿದ್ರೆ ಮಂಗಳೀತಂ—ಅಂದಂ, ಆ ಮನೆಯಾತ
ಹೊರಗೇ ಮಲಗ್ಗೇತಂ—ಗಂಡೂ ಅಂದ್ರೆ ನಮ್ ಗೌಡ್ತೇ—ಭಲಾ ಗೌಡಾ!
ಇದ್ರೆ ನಿನ್ನಂಗೆ ಇರ್ದೇಕಂ— ಅಷ್ಟು ಪುಟ್ಟ ಬೆಂದೂರಿನಲ್ಲೇ ಅವ ಅಷ್ಟು
ಕುಚಾ ಮಾಡ್ಡ—ನಾನ್ಯಾಕೆ ಸಂವಿರಲಿ! ಈಗೇನ್ ಇಡೀ ಅಸಮಾನ್ಯ
ಪುರವೆ ನಂದಲ್ತಾ! ಎಲ್ಲಾ ಹೆಣ್ ಗಳೂ, ನಮ್ಮ ಕೈಯ್ಯಾಗಿನ ಹೆಣ್ಣುಗಳಲ್ಲವಾ

ಹೆಣ್ಣು ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚ್ಚೆ ಬರಿದ್ದಂಗೆ, ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರ
ಗಮನ ತಮ್ ಹೆಂಡತಿ ಕಡೆ ಹೊರಳು...ಅವತ್ತು ಉಂಗುರ ಸಿಕ್ಕಿದ್

ದಿನದಿಂದ ಇಂದಿನವರೆಗೆ, ಅವುನ್ ತಾವ್ ಮರತೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಲ್ಲ! ಅವು, ಗೌಡ್ ವಕ್ಕ ವಲಗಿದ್ದು, ಅಂತ ಅಲ್ಲ? ಅದ್ಯ ಇರ್ದೇಕೂ, ಅವು ನೆರಳ್ ಕಂಡೂ, ಸಾಕೂ, ಸಿಟ್ಟು ಬರುತ್ತ...ಕಳ್ ಮಂಡೆ, ಹ್ಯಾಗ್ ತವ್ ಮೇಲೆ ಜೋರು ಮಾಡ್ತಿದ್ದು. ಆ ನನ್ನಗ ಗೌಡನ ಬೆಂಬಲ ಇದೆ ಅಂತ, ತನ್ನ ಕಾಲಕಸ ಮಾಡ್ಲಿತ್ತಾ? ಅನುಭವಿಸ್ತಿ ಈಗ!

ಫಕ್ಕನೆ ಅವಿಗೆ ತಮ್ಮ ಇತ್ತೀಚಿನ ರಾತ್ರಿ ಸಾಹಸಗಳ ನೆನಪಾಯ್ತು. ಈಗ ತಾನು ಜೊತೆಗ್ ವಲಗಿದ ಹೆಣ್ಣುಗಳ ಲೆಕ್ಕ ಇದ್ದಾ? ತಮಗೂ, ದೌಡಂಗೂ ಏನ್ ವೆತ್ಯಾಸ? ಅವು ಕೈಯಲ್ಲಿ ತಾಕತ್ ಇದ್ದಾಗ ಅವ ಮಾಡ್ಡ ... ನನ್ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಉಂಗುರ ಬಂತು.. ನಾನು ಹೀಗಿದ್ದೀನಿ... ಒಂದ್ಬೇಳೆ, ಈ ಉಂಗು ಕಳೆದಾಹೋದ್ರೆ? ಮಾನ್ಯ ಸೋಮಪ್ಪನವರಿಗೆ ಭಟು ಆಯ್ತು—ತಕ್ಷಣ ಉಂಗುರವನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡ್ಯಂಡ್ರೂ...ಸಧ್ಯ ಬೆರಳಿನಲ್ಲ ಇದೆ...ವಂತೆ ಹೆಂಡ್ತಿ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚ್ಚಿ ಬಂತು...ಅವು ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೀಗ ಕ್ಷಾಪ ಬರ್ಲಿಲ್ಲ...ವಕ್ಕ ನೆನಪು ಬಂತು...ಅವೆಲ್ಲಾ ಈಗ ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ದಾರ...ಆದ್ರೆ ಅವುಗಳ್ ಮುಖಾ ನೋಡಿ ಎಷ್ಟೊಂದ್ ದಿನ ಅದ್ದು? ಅವು ಅಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕ ಜೊತೆ ಮನೀಕ್ಯಾತ್ತಾಳೆ. ನಾನಿಲ್ಲಿ, ಈ ಆಫೀಸ್ ರೂಮಿನ ಸೋಫಾ ಮೇಲೆ...ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರಿಗೆ ಏನು ಅನ್ನಿಸಿತೂ? ಮಂಚದಿಂದ ಮೇಲೆ ಎದ್ದು.. ನಿಧಾನವಾಗಿ ಬಾದಿಲು ತೆರೆದು ಪಕ್ಕದ್ ಕೋಣೆಗೆ ಹೋದ್ದು.. ಬಂಗ್ಲ ಸಂದೀಲಿ ಕಣ್ಣೆಚ್ಚು ಒಳ್ಳೇ ನೋಡಿದ್ದು.. ಅಲ್ಲಿ ಅವು ಮಕ್ಕ ಜೊತೆಲಿ ಮಲಗವು, ಕಣ್ಣು ಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡಿದ್ದು.. ಉಹಂ ವಲಗಿಲ್ಲ.. ಆ ಕಡೆ ಮುಖಾ ತಿರೂದಿ ಸ್ಯಂಡವು, ಕಂಸುಕಾಸು ಧ್ವನಿ.. ಅಂದ್ರೆ, ಅಳ್ತಾ ಇದ್ದಾಳೆ.. ನಿಧಾನವಾಗಿ ಬಾದಿಲು ತಟ್ಟಿದ್ರೂ—ಪಕ್ಕನೆ ಈ ಬದಿ ತಿಕ್ಕಗಿವು...ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನೀರು ತಂಬಿ ಕೆಂಪ್ನಾಗಿರೋದು ಕಾಣ್ತದೆ—ನಿಧಾನವಾಗಿ ಬಾದಿಲು ತೆರೆದ್ದು—ಅವಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ— ಗಂಡ ಬಂದವ್ವೆ—ಬಾಳಾ ದಿನದ್ ನಂತ್ರ—ಮಾನ್ಯ ಸೋಮಪ್ಪನವರು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಅವು ಬೆನ್ನ ಸವರಿದ್ರೂ—ಅವು ಹಾಗೆ ನಾಯಕ್ರನ್ನ ತಬ್ಬಂಡು, ಹಾಗೆ ಎಣ್ಣೆ ಕರ್ಕಂಡ್ ಮಲಗೋಕೋಣೆಗ್

ಬಂದ್ರ—ಬಾಕ್ಲ ಹಾಕಿದ್ರ— ಅವು ಹೆಂಡ್ಡಿಗಂತೂ ಸಂಭ್ರಮವೇ
 ಸಂಭ್ರಮ—ಆತಂದಿಂದ ತಬ್ಬಂಡ್ರ. ಅವು ತುಟಿ ಹತ್ತು ತುಟಿತಂದ್ರೂ
 ಗೌಡ್ ಎಂಜಲಂ ಕಂಡಂದಾತಂ ಹಾವು ವೇಟ್ಟಿದೋರಂಗೆ ದೂರ ಸರಿದ್ರ—
 ಹೆಣ್ಣಿ ಕಿನ್ನ ವೇಲೆ, ತುಟಿ ವೇಲೆ, ಮೈಯಂ ಇಂಚು ಇಂಚಿನಲ್ಲೂ ಗೌಡ್ರ
 ಕಂತವ್ರ. ಕಣ್ಣು ಕೆಂಪ್ಪಾತಂ—ಹುಟ್ಟು ಸಡ್ಲಾತಂ—ಒರಟಾದಿ ಅವುನ್ನ
 ಬಾದಿಲ್ ಕಡೆ ತಳ್ಳಿದ್ರ—

ಬೆಳಗ್ಗೆ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರಂ ಎದ್ದಾಗ ಹತ್ತು ಗಂಟೆ
 ದಾಟಿತ್ತು— ಎಸ್ಕಿ ಮತ್ತೂ ಇಳಿದಂದಿಲ್ಲಿಲ್ಲಾ! ತೂರಾಡ್ತಾ ಹೊರಬಂದ್ರ
 ಆಳಂಗಳೆಲ್ಲಾ ಗರ ಬಡಿದವರಂತೆ ಗಂಪು ಗಂಪಾದಿ ನಿಂತವ್ರ. ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ
 ಸೋಮಪ್ಪನವರಿಗೆ ಸಿಟ್ಟು ಬಂತಂ. ಇದೇನ್ ಇವರಪ್ಪನ್ ಭಕ್ತಾನಾ?
 ಆರಾಮವಾದಿ ನಿಂತ್ಯಂಡವಲ್ಲಾ— ಜೋರಂ ವೂಡ್ಲೇಕಂ ಅಂತ ಬಾಯಿ
 ತೆರೆದರಂ—

ಬಾದಿಲಂ ತೆರೆದಿದ್ದ ಎದಿರಂ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಅವು ಹೆಂಡತಿ ತವ
 ಫ್ಯಾವೆನ ಕೊಂಡೀಲಿ ತೂಗ್ತಾ ಇತ್ತು—

ನಂಗೆ ದೊಕ್ಕು ಓದಂಗೆ! ನಿಂದೀಗ ಬೇಸರ ಆದ್ದಿದೆ— ಆದ್ರೆ,
 ನಾನೇನ್ಮಾಡ್ಲಿ— ನಿನ್ನಾಂಗ ವಾನೂ ಅದ್ಯಂದಿದ್ದೆ— “ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪ
 ನವರಂ ತಮ್ ಹೆಂಡತಿ ಜೊತೆ ಸುಖವಾದಿ, ಸಂತೋಷವಾಗಿ, ಆ ಒಂದೇ
 ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲ, ಅಂತಹಾ ಸಾವಿರಾರಂ ರಾತ್ರಿಗಳನ್ನ ಕಳೆದರಂ— ಮಕ್ಕಳಂ,
 ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳಂ, ಮರಿಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾದಿ ಕಾಲ ಕಳೆದರಂ
 ಅಂತ” ಆದ್ರೆ, ನಾವು ಅದ್ಯಂದಂದೆ ಆಗ್ಲೇ ಇರೋದೆ ಬದುಕಿನ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ
 ಅನ್ನತ್ತೆ— ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಆಗೋದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾವು ಊಹಿಸೋದಿಕ್ಕಾಗೋದಿಲ್ಲ
 ಊಹಿಸೋದೆಲ್ಲಾ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯೋದಿಲ್ಲ— ಆದ್ರಿಂದ ವಿವೇಕಿ
 ವಾನಂಪ್ಪ ಬದುಕನ್ನ, ಅದಂ ಬಂಡ ಹುಗೇ. ಅದರ ಸವಾಲಂಗಳ್ಲೆ
 ಎದುರಿಸ್ತಾ ಹೋಗ್ತಾನೆ, ಉತ್ತರಿಸ್ತಾ ಹೋಗ್ತಾನೆ— ಅಲ್ಲಾ! ನಿನ್
 ಹಾಗೇ ನಂಗೂ ಶ್ರೀಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರ ಧರ್ಮಪತ್ನಿಯವರ ಅನೀರಿಕ್ಷಿತ

ಮರಣ ನೋವು ಎಚ್ಚಿ ಮಾಡ್ತು-ಆದ್ರೆ ನನ್ನೆ ಏನು ಅನ್ನಿಸ್ತು ಮುಖ್ಯ ಅಲ್ಲ-
ಅಲ್ಲಿ ಏನಾಯ್ತು, ಅದು ಮುಖ್ಯ, ಅದ್ರಿಂದ ಆದದ್ದನ್ ನೋಡೋಣ ನಡೆ.

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರು ವೇತಾಪ್ತಾ ಇದ್ದ ತವ್ ಹೆನ್ನೆ ಶವ
ವನ್ನ ಹಾಗೇ ನೋಡ್ತಾ ನಿತ್ಯಂಡ್ರಾ— ಒಂದು ಮಾತನ್ನೂ ಆಡಲಿಲ್ಲ—
ಪ್ರಧಾನಿಗಳು ಬಂದ ತಕ್ಷಣ ಅಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮೌನ ಆವರಿಸಿಕೊಂಡಿತು-
ಐದು ನಿಮಿಷ ಆಯ್ತು—ಹತ್ತು ನಿಮಿಷ ಆಯ್ತು—ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪ
ನವರು ಒಮ್ಮೆ ತಲೆ ಕೊಡವಿಕೊಂಡರು—ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಹಣ ಕೆಳಗೆ ಇಳಿದ್ದಾ
ದಿತ್ತು—ನಿಧಾನವಾದಿ ಹತ್ರ ಬಂದ್ರೂ ಬಾದಿ ಹಣ ಮೇಲೆ ಮುಕ್ತಿಟ್ರಾ—
ಅಳು ಬರಲಿಲ್ಲ, ಎದ್ದರು—ಸೂತ್ರ ಇದ್ದವರಿಗೆ ಶವ ಅಲ್ಲಿಂದ ತೆರೆಯೋದಿಕ್ಕಿ
ಸನ್ನೆ ಮಾಡಿದ್ರೂ—ನಂತರ ಅಲ್ಲಿಂದ ಎದ್ದು ನಿಧಾನವಾದಿ ತವ್ ಆಫೀಸ್
ರೂಂ ಹೊಕ್ಕರು, .

ಅಂದು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಮುಂಚ್ಚಿದ ಆ ಬಾದಿಲಿಗಳು ಸಂಜೆಯವರೆಗೂ
ತರೆಯಲಿಲ್ಲ—

ಮುಂಚ್ಚಿದ ಬಾದಿಲಿ ಮುಂದೆ ಸೂಜಿ ಬಿದ್ದರೂ ಕೇಳಿಸುವ ಮೌನ—
ಬಾದಿಲಿನ್ನ ತಟ್ಟುವ ಧೈರ್ಯ ಯಾರಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲ— ಹೇದಿದ್ದರೆ ಹೇಗೂ
ಎಂಬ ದಿಲಿ— ನಿಮಿಷಗಳು ಉರುಳುತ್ತಿವೆ— ಕಾಲ ಸವಯುತ್ತಿದೆ—
ಗಂಟೆಗಳು ಚಲಿಸುತ್ತಿವೆ—

ಇದೂ ಇಲ್ಲ, ಮುಂಚ್ಚಿದ ಬಾದಿಲಿಗಳ ಆ ಕೋಣೆಯ ಒಳಗೆ— ಶ್ರೀ
ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರು ಆರಾಮಾಸನದಲ್ಲಿ ಪವಡಿಸಿದ್ದಾರೆ— ಶೂನ್ಯವಾದ
ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನ ಮೂಳಿಯತ್ತ ಬೀರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ— ಗಳಿಗೆ ಗಳಿಗೆಗೂ ಉಂಗೂರ
ವಿರುವ ಬೆರಳನ್ನ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ—ಅಷ್ಟನ್ನೂ ಹೊರತು ಪಡಿಸಿ, ಮತ್ತೆ
ಯಾವ ಚಲನವಲನವೂ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿಲ್ಲ ಅವರು ಪವಡಿಸಿರುವ

ರೀತಿಯಲ್ಲೇ ಹೇಳಬಹುದು— ಅವರ ದೇಹ ಪಾತ್ರ ಅಲ್ಲಿದೆ— ಆದರೆ ಮನಸ್ಸು—? ಅವನ್ನು ಹಿಡಿದವರಾರೂ? ದೇಹನಿಸಿದಾಗ, ದೇಹದೊಡನೆ ಅವಿನಾಭಾವಿಯಾಗುವ ಈ ಮನಸ್ಸು ತನ್ನಿಚ್ಛೆ ಬಂದಂತೆ, ಅದೇ ದೇಹವನ್ನು ಆವಾಳಗೊಳಿಸಿ, ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಲೂ ಬಲ್ಲದಲ್ಲವೆ?

ಎತ್ತರೂ ನೋಡುತ್ತಾ, ಕಂಠದ ಮೂಲ, ಸೋಮಪ್ಪನವರೂ ಒಮ್ಮೆ ಮೈ ಮಂಡು, ಕೈ ತಿಕ್ಕಿ ಕಂಠದ ಕ್ರಮ ಬದಲಿಸಿದರೂ—ಕಣ್ಣು ತೆರೆದರೂ ಮಂಚಿದರೂ ಅವರಿಗೇ ಕಾಣುತ್ತಿರುವುದೆಂದೆ—ಫ್ಯಾನ್ ಕೊಂಡಿಗೆ ತೂಗಿ ಬಿದ್ದಿರುವ ತಮ್ಮ ಪತ್ನಿಯ ಮೂಲೆ— ಅದೇ ಮೂಲೆವನ್ನೇ ತಮ್ಮ ಬೆಲಗಸೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು, ಅದನ್ನು ಬಾರಿ ಮಂಡಿಸಿರಲಿಲ್ಲ—ಗಂಜಿನಲ್ಲಿ ಮೈ ಮರೆತು ತಮ್ಮ ಬದುಕಿನ ಸಾಫಲವನ್ನು ಆ ಹೆಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡುಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ! ತಮ್ಮ ಯೌವನದ ಪ್ರಾರಂಭಿಕ ದಿನಗಳ ನೆನಪಾಗತೊಡಗಿತ.—ಅದನ್ನು ಸಲ, ಹಿರಿಯರ ಗೆಳೆಯರ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು, ತನ್ನಿ ಯೆಳೊಂದಿಗೆ ಕಾಡುವ ದೇಹಗಳ ಉದ್ದಗಲವನ್ನು ಅಲೆದಿರಲಿಲ್ಲ ಅಂದಿನ ದಿನಗಳಾದರೂ ಎಂತಹವು !ಬೆಳಗಿನಿಂದ ಸಂಜೆ ವರೆವಿಗೂ ಮೈ ಮೂರಿತದ ದುಡಿತ—ಹಾಗಾದಾಗ, ಮಾತ್ರಾ ಒಂದು ಹೊತ್ತಿನ ಗಂಜಿಗೆ ದಾರಿ ಎಷ್ಟೋ ದಿನ ಆ ಗಂಜಿಯೂ ಇಲ್ಲವೆ. ಬರಿಯ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಸಿ ಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲವೇ? ಮಾನ ಮಂತ್ರಾಲೇ ಸಾಹಸ ಪಡುತ್ತಿದ್ದ ತುಂಡು ಅರಿವೆ. ಗೌತ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಬಾಳಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ್ದು ತಮ ದಾಂಪತ್ಯದ ಕಷ್ಟ ಚಿಕ್ಕಿ...ಆದರೆ, ಬೆಂದೂರಿನ ಆ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ, ತಮಗೆ ಅದೇ ಸಹಜ, ಎನಿಸುವ ಸ್ಥಿತಿ ಇರಲಿಲ್ಲವೆ? ಮಾನ್ಯ ಸೋಮಪ್ಪನವರನ್ನ ಭೂತಕಾಲದ ನೆನಪುಗಳು ಅವರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ, ವರ್ತಮಾನದ ಬದುಕು, ಆ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿರುವ ಅನಾರ್ಥಕ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು, ಗತಕಾಲದ ಹೋರಾಟದ ಬದುಕಿನ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಬೇಕಾವ್ದು ಅಗತ್ಯ ಎಂದನ್ನಿಸಿತು...ಹಿಂದೆಲ್ಲಾ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಬದುಕು, ಆ ಉನ್ನತ ಕ್ಷಣಗಳು, ಈಗ ಸಾಧ್ಯವೆ ಇಲ್ಲವೇನೂ ಎಂದನ್ನಿಸುವಂತೆ ಆಗಿದೆ...ಅಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಬದುಕು ಎಂಬುದು ಒಂದು ಸಂಪೂರ್ಣ ಒಳ

ಗೊಂಡ ಸ್ಥಿತಿ...ಆದರೇಗ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರೂ, ಅನಂದೇಶ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಬೆರಳಲ್ಲಿಯ ಉಂಗುರದತ್ತ ಒಮ್ಮೆ ಕಣ್ಣು ಹಾಯಿಸಿದರು....

ಒಮ್ಮೆ, ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ, ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ, ತಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನ ಅಗಲಿಸಿ ನೋಡಿದರು...ಆದೇ ಉಂಗುರ ನಡುವೆ ಗೌಡ್ಡ ಮಂಖ. ದಪ್ಪ ದಪ್ಪ ದಿರಿಜಾ ವೀಸೆ, ಕೆಂಪಾನ್ ಕಣ್ಣು, ಕಟಕಟಾಂತರಣ ಪಾಚಿಗಟ್ಟಿದ ಹಲ್ಲುಗಳು ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿ ಬಿದ್ದಂಗಳಾತಂ...ಇಷ್ಟು ದಿನವೂ ಆ ಉಂಗುರ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಹೆಮ್ಮೆಯ ಭಾವ ಅವರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಆವರಿಸಿ ಲಿಲ್ಲ. ಬದಲಿಗೆ, ಶೂನ್ಯ, ಬರೀ ಶೂನ್ಯವಾದ ಅನಿಸಿಕೆ...ಆ ಉಂಗುರವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೆ ಇದ್ದರು... ತಮ್ಮ ಮಂಖವೆ ಅಲ್ಲಿ ಕಂಡಂಗಳಾತಂ... ಆ ಉಂಗುರದ ಮೇಲೆ ತಾವೆಷ್ಟು ಅವಲಂಬಿತರು? ಆ ಉಂಗುರ ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ, ತಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ ಏನು? ಇದೇ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಮಾನ್ಯ ಸೋಮಪ್ಪನವರೂ ಆ ಉಂಗುರವನ್ನೊಮ್ಮೆ ನೋಡಿದರು, ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿ, ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಅಗಲಿಸಿಕೊಂಡು...ತಾವೆಲ್ಲ, ಅದರೊಳಗೆ, ಆ ಭೂತದ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಕರದಿ ಹೋಗಿದ್ದೇನೆ, ಅಂತ ಅನ್ನಿಸತೊಡಗಿತು...ವೈ ಬಿಸಿ ಆಗತೊಡಗಿತು... ತೋಳುಗಳು ಸ್ಫುರಣಗೊಂಡವು..... ಮಂಚ್ಚಿ ಬಿಗಿಯತೊಡಗಿತು... ಭೂತದ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಕೆಳಕ್ಕೆ, ತಳಕ್ಕೆ, ಎತ್ತಿ ಎತ್ತಿ ಭಾರಿಸತೊಡಗಿದರು...ಭೂತ ಅಶ್ಚರ್ಯ ಚಕಿತವಾಗಿ ಇವರನ್ನ ನೋಡುತ್ತಿತ್ತು...ಇವರ ಒಂದೊಂದಂ ಪೆಟ್ಟಿಗೂ, ಅದರ ಮೈ ಅದರ ತೊಡಗಿತು... ಒಂದಂ... ಎರಡಂ... ಮೂರಂ... ನಾಲ್ಕಂ...ಕಳಕ್ ಅಂತ ಭೂತ ವಾಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿತು.. ಆ ವಾಂತಿಯ ನಡುವೆ, ಉದೂರಿದ ಅಸಂಖ್ಯ ಮೂಳೆಗಳ ರಾಶಿಗಳ ನಡುವೆ, ಅರೆಬರೆಯಾದಿದ್ದ ಮನುಷ್ಯ ಕಾರ...ಕ್ರಮೇಣ ಆ ಆಕಾರ ಮೈ ತಂಬಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ...ತನ್ನದೆ ಕಾಲುಗಳ ಮೇಲೆ ನಿತ್ಕಂಡಂ, ತೋಳುಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ, ವೀಸೆ ತಿರುವುತ್ತಾ, ಭೂತಕ್ಕೆ ಸಡ್ಡು ಹೊಡೆಯಿತು.. ಭೂತ ನೋಡುತ್ತಿತ್ತು...ಸುಮ್ಮನೆ ನೋಡುತ್ತಲೆ

ಇತ್ತ. ಆದರೆ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿಗೆ ದಿಬ್ಬಾತಿ...ಮಾನ್ಯ ಸೋಮಪ್ಪನವರೂ ಆ ಮನುಷ್ಯಾರವನೊಮ್ಮೆ ನೋಡಿದರೂ, ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯ್ತು ಕಣ್ಣುಗಳಿಸಿ ನೋಡಿದರೂ.. ವಾಮನಾಕಾರದ ಭೂತದ ಮುಂದೆ ಬೆಳೆದ ನಿಂತ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮಾಕಾರದ ಸೋಮ್ಯಾ—ಭೂವ್ಯಾಕಾಶಗಳನ್ನೆ ವಿಚಾರಿ ಬೆಳೆದ ಸೋಮ್ಯಾ—ಗೌಡನ್ ಮುಂದೆ ಬೆನ್ನೂ ಜಾಗಿಸಿ, ಬಾಗಿಸಿ, ಬಾದಿಸಿಯೆ ಬಡುಕೊತ್ತಿದ್ದ ಸೋಮ್ಯಾನಿಗೂ, ಇವನಿಗೂ ಯಾವ ಸಂಬಂಧವೂ ಇದ್ದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ—ಮುಂಬಿದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಬೆಳಕಿದೆ—ಮನದಲ್ಲಿ ತನ್ನತನದ ನಡುವೆ ಮೂಡಿಬಂದ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವಿದೆ. ರಟ್ಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಲವಿದೆ—ಇವೆಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾಗಿ 'ನಾಳಿನ' ಬಗ್ಗೆ ಬತ್ತಲಾರದ ನಂಬಿಕೆ ಇದೆ,

ಇಷ್ಟು ದಿನಗಳಿಂದ ತಾವು 'ಗಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು' ಹಾಗೂ 'ಕಳೆದು ಕೊಂಡಿದ್ದರೆ' ಅಂತರವೇಗ ಮಾನ್ಯ ಸೋಮಪ್ಪನವರಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಅರಿವಿಗೆ ಬಂದಿತು. ನಿಲುವುಗನ್ನಡಿಯ ಮುಂದೆ ಮಿಂತರಂ.. ಹಿಂದೆಂದೂ ಇಲ್ಲದಷ್ಟು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ತಮ್ಮನ್ನೂ ತಾವೆ ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಮೈಮರೆತರೂ... ಗುರುತರಿಯದ ಯಾವುದೂ 'ಭಾವ' ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಾಳಿಕೊಳ್ಳಲಾಯಿಂಭಿಸಿತು...

ಹಲವಾರು ದಿನಗಳಿಂದಲೂ ಕಂದಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಮಾನ್ಯ ಸೋಮಪ್ಪನವರ ಮನಸ್ಸು ಕ್ರಮೇಣ ಶಾಂತವಾಗ ತೊಡಗಿತು... ತನ್ನೆಲ್ಲ ಹೊರೆಗಳನ್ನೂ ಕಳಚಿಕೊಂಡ ಅನುಭವ ಅವರಿಗೆ ಆಗ ತೊಡಗಿತು... ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ, ತನ್ನಿಂದ ಏನೂ ಘಟಿಸಬಾರದ್ದು, ಘಟಿಸುತ್ತಿದೆ ಎಂದೆನ್ನಿಸಿ ಒಮ್ಮೆ ಮೈ ನಡುಗಿತು... ಒಂದೂ ಕ್ಷಣ ಅಷ್ಟೇ... ಮರುಕ್ಷಣ ನಿರ್ಭಾವುಕರಂತೆ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರೂ ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ದೃಷ್ಟಿ ಹಾಯಿಸಿದರು...

ಮಂತ್ರಾಧ್ಯಕ್ಷಿ ವಿೂರಿದ... ಹೇಣ್ಣೆವೆ ಚಂದಿರ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಶೀತಲವಾದ ಬೆಳಕನ್ನ ಬೀರುತ್ತಿದ್ದಾನೆ— ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಗಾಳಿ ಬೀಸ ತೊಡಗಿದೆ... ನಿಧಾನವಾಗಿ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರೂ ಕೋಣೆಯಿಂದ ಹೊರಬಂದರು... ಅಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿ ಅವರ ಕಾಲಂಗಳೂ ಮಕ್ಕಳೂ ಸುಲಿದಿದ್ದ ಕೋಣೆಯತ್ತ ಚಲಿಸಿತು...

ಆ ನಡೂರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ದೂರದಲ್ಲಿ ಕಿಲವು ಮಾನವಾಕೃತಿಗಳೂ ಚಲಿಸು ತ್ತವೆ... ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಒಬ್ಬ ಹಿರಿಯ ವ್ಯಕ್ತಿ... ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಸುಮಾರು ಐದೂ ವರ್ಷದ ಮಗು ಮಲಗಿದೆ— ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಒಂಭತ್ತು ವರ್ಷದ ಹುಡುಗಿ, ಅವಳ ಸೊಂಟದ ಮೇಲೊಂದು... ಜೊತೆಗೆ ಸುಮಾರು 7-8 ವರ್ಷ ಪ್ರಾಯದ ಇಬ್ಬರೂ ಇಂತೂ ಮಕ್ಕಳೂ... ಮಾತಿಲ್ಲದೆ ಚಲಿಸುತ್ತಿವೆ ದೂರ... ದೂರ... ದೂರ... ದೂರ...

ಕಿರಿಯ ಬದಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಸೋಮ್ಯಾ ಒಮ್ಮೆ ನಿಂತ. ಅವರನ್ನ ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮಕ್ಕಳೂ ಸಹ... ನಡೂ ಬೆರಳಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಉಂಗುರ ವನ್ನೊಮ್ಮೆ ದೃಷ್ಟಿಸಿದ... ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಮನಸ್ಸು ಚಂಚಲವಾಯ್ತು... ಮರಣಕ್ಷಣ, ಎದೆ ಧವಧವಗುಟ್ಟುತ್ತಿರಲೂ, ಆ ಉಂಗುರವನ್ನೊಮ್ಮೆ ಬೆರಳಿನಿಂದ ತೆಗೆತ... ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಕಿರಿಯಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಶಬ್ದ... ಮರಣಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಕಿರಿಯ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಕಾರದ ನೀರಿನ ಆಲೆಗಳೂ...

“ಅವ್ವಾ! ಅದೇನದು? ನೀನು ಎಸೆದದ್ದು?” ಪುಟ್ಟ ಕೀಳಿದಳು.

“ಎನಿಲ್ಲ ಮಗು, ನಮ್ ಗ್ರಾಚಾರಿ ನಡಿ ಓಗಾನ”

ಮಗಳ ಬುಧ್ಧಿ ನೇವರಿಸುತ್ತಾ ಸೋಪಣ್ಯಾ ಮಂನಡೆದ. ಪಾಪು ಚಟಾಕಂ, ಅರೆ ಚಟಾಕಂಗಳೂ, ಅವನನ್ನ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದವು... ನಾಳಿನ ಬದುಕಿನ ಅನಂತ ಹೋರಾಟಕ್ಕೆ ಅಭಿವೇಶಿ ಖವಾಗಿ ಮಂನಡೆದ ಸೋಮ್ಯಾನ ಆ ಒಂದೊಂದೂ ಸೆಜ್ಜೆಗಳೂ, ಭವಿಷ್ಯದ ಬಗೆದಿನ ಅವನ ಅಪರಿಮಿತ ವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದವು...

ಬದುಕಿನ ತಮಾಷೆಯೆ ಇದಲ್ಲವೆ ಓಪಂಗೆ! ಇದನ್ನೂ ಕೂರಿತೂ ನಾನೇನೂ ಹೇಳಲಿ? ಮಂತ್ರೂಮ್ನ ಭೇಟಿಯಾಗೋಣ. ಪ್ರೀತಿಯಿರಲಿ.

ನಿನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯೆ ಲೇಖಕ,

ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸುಂದರವಾದ ಕನಸುಗಳಿರುತ್ತವೆ, ಬಯಕೆಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಈ ಕನಸು ಬಯಕೆಗಳ ತುಡಿತಗಳು ನಮ್ಮ ನಾಡಿ ಮಿಡಿತವಾದಾಗ ನಾವು ವಾಸ್ತವದ ಕಟು ಸತ್ಯಗಳ ನಡುವೆಯೂ ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಬೆಳೆಯುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಇದು ಅಸಾಧ್ಯವಾದವರು ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗಷ್ಟೇ ಸೋಮಪ್ಪನಂತಾಗಿ ಬದುಕಿನೊಂದಿಗೆ ರಾಜಿಯಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಅಗ್ನಿಪ್ಪಿಕೆಯಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಗೌಡನ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆ ತನ್ನ ಪರಿಸರ, ಮನೆ, ಹೆಂಡತಿಯ ಮೇಲೂ ನಡೆದರೂ, ತಿಳಿ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ನಿಂತಿರುವ ಸೋಮಪ್ಪನಿಗೆ ರಟ್ಟಿಯ ಬಲವೇನೂ ಕಡಿಮೆಯಿಲ್ಲ. ಬಹಳಷ್ಟು ಸಲ ನಾವೆಲ್ಲ ಒಂದು ಕ್ಷಣವಾದರೂ ಸೋಮಪ್ಪನಾಗಿ, ಕನಸಿನ ಮೊಟ್ಟೆಯೊಳಗೆ ಸುಖವಾಗಿದ್ದು ವಾಸ್ತವಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ರಕ್ತಾಬೀಜಾಸುರರ, ಗುಳ್ಳೆನರಿಗಳ ದೌರ್ಜನ್ಯಕ್ಕೆ, ತೆವಲುಗಳಿಗೆಗಾಗಿಯೇ ಬದುಕಿದ್ದೇವೆನೋ ಎನ್ನುವ ಸಂಶಯದ ಭೂತ ಸತ್ಯಾಸತ್ಯಗಳ ಕನಸು ವಾಸ್ತವಗಳ, ಅನ್ಯಾಯ ನ್ಯಾಯಗಳ, ತಿಕ್ಕಾಟದಿಂದ ಉಂಟಾದರೂ ನಮ್ಮ ಆಶಯಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಿದಂತೆ ಅನಿಸುವ ಪಲಾಯನವಾದಿಯ ಕನಸು ಉಂಟಲ್ಲ ಅದರ ನಂತರದ ಬದುಕು ಛೇಯಾರಿಗೂ ಬೇಡ ಸ್ವಾಮೀ ಎನ್ನುವ ನಮ್ಮ ಮನದೊಳಗಿನ ಮನಸಿನ ಸತ್ಯವನ್ನು ಶಬ್ದದಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಿಟ್ಟಿ ಎಸ್. ಪಿ. ಅಜಿತ್‌ಪ್ರಸಾದರ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮೆಚ್ಚುವಲ್ಲಿ ನಮಗ್ಯಾಕೆ ಹೊಟ್ಟೆಯುರಿ. ಅಜಿತ್ ಅವರ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ, ವಿಷಯದ ಗಟ್ಟಿತನ ದಿಂದಾಗಿಯೇ ಅಲ್ಲವೇ ನಾವೆಲ್ಲ 'ಉಂಗುರದ ಗುಲಾಮನನ್ನು' ಮೆಚ್ಚುವುದು.

